

รายงานผลการปฏิบัติราชการ
ประจำปี ๒๕๓๑

คณะกรรมการและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

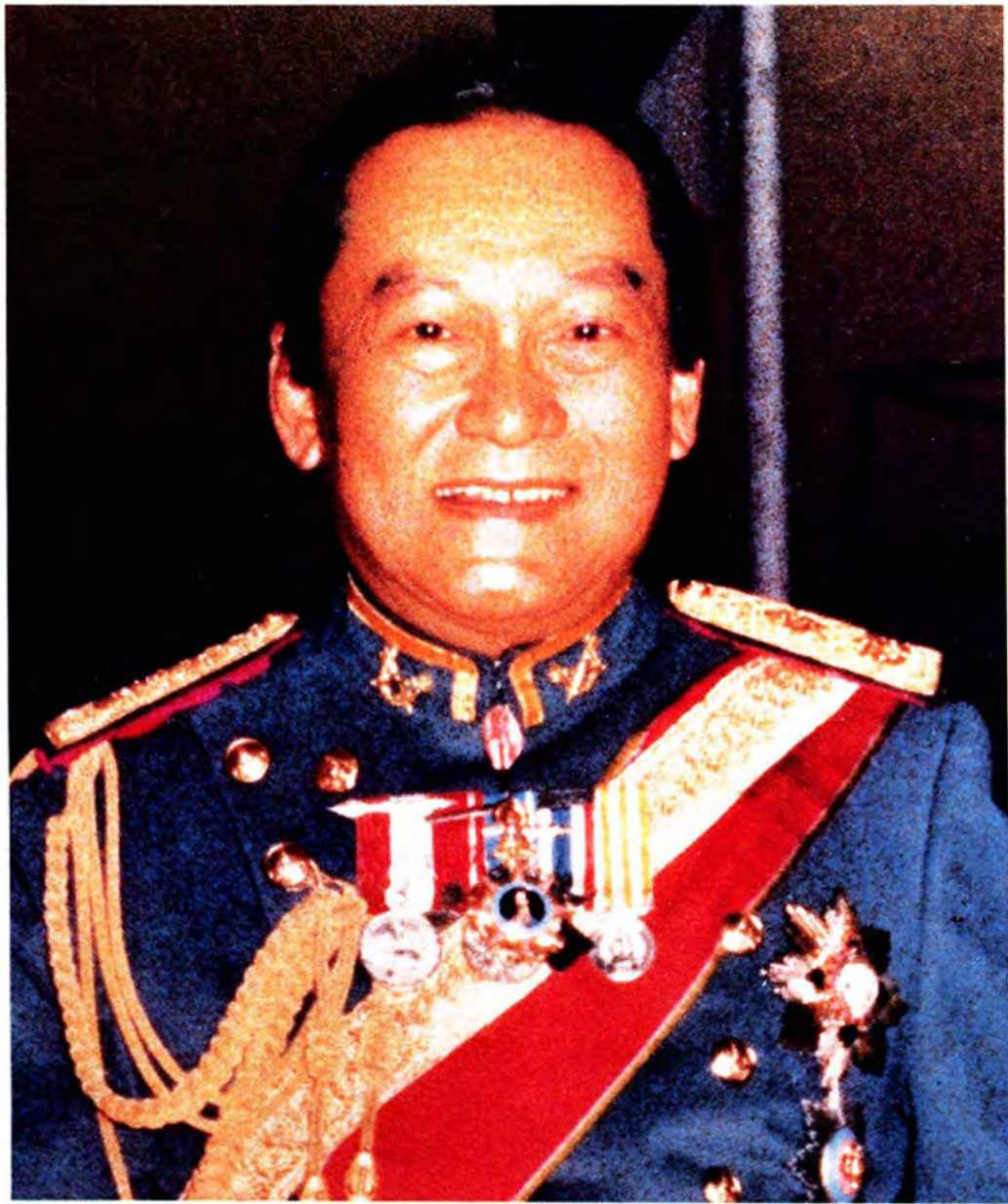
รายงานผลการปฏิบัติราชการ ประจำปี ๒๕๓๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

เกียรติและความสำเร็จเกิดจากผลการปฏิบัติงานและปฏิบัติ
ตัวของแต่ละคนที่สามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบให้ได้ผล
สมบูรณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ และปฏิบัติตัวให้สุจริต เทียบตรง
พอควรพอดีแก่ตำแหน่งหน้าที่ที่ดำรงอยู่

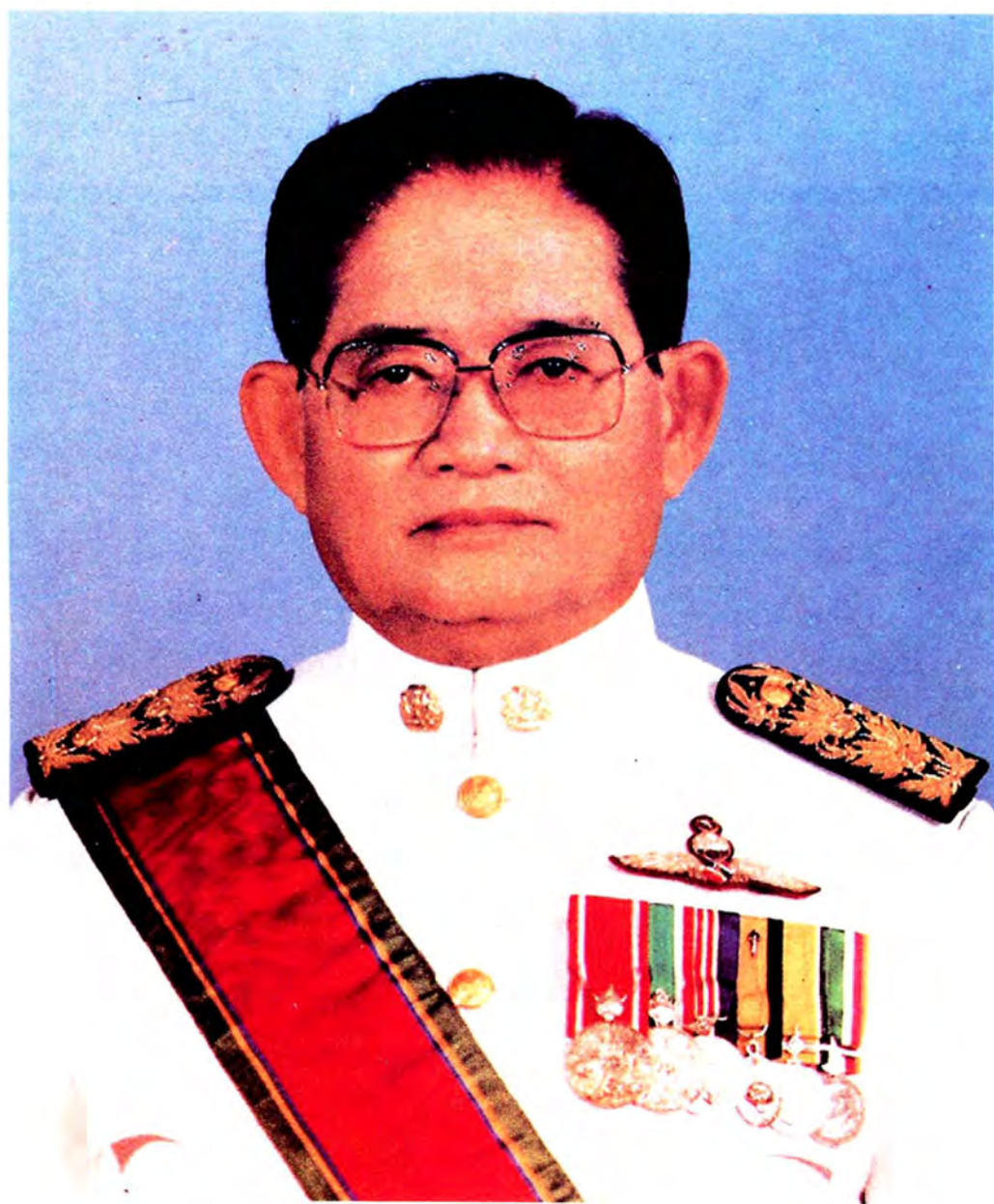
พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน
เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช ๒๕๓๑

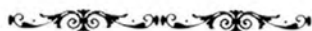
พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ
นายกรัฐมนตรี

นายบุญเฮื้อ ประเสริฐสุวรรณ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ผู้สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

สำหรับสำนักงาน ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป.

(จากซ้ายไปขวา) นายวันชัย ศิริรัตน์ นายประทีป ชุ่มวัฒนะ นายปรีชา สุวรรณทัต
พลเอก เกรียงกูร ดิษฐบรรจง นายอำนาจ วงศ์วีเชียร (เลขาธิการ) นายศิริ อติโพธิ
(ประธานกรรมการ) นายอุดม ทั่นด้วน พลตำรวจโท จำรัส จันทรวงจร
นายกมล สนธิเกษตริน นายชอุตม์ สวัสดิ์ทิพย์ นายศลย์ เวสโกสิทธิ์

อารัมภบท

งานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นงานที่ทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ดังจะเห็นได้จากคำแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามแนวนโยบายของรัฐบาลตลอดมา โดยเน้นหนักในงานด้านป้องกันเป็นหลัก เพื่อลดจำนวนผู้กระทำผิด ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ทางราชการโดยส่วนรวม สำหรับงานด้านปราบปรามก็ได้ดำเนินการบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ ยุติธรรม และคำนึงถึงความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนำข้อมูลจากการปฏิบัติงานด้านปราบปรามมาเป็นประโยชน์ในการป้องกันให้ได้ผลยิ่งขึ้น

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในรอบปีนี้เป็น การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เพียรพยายามปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจอย่างเต็มกำลังความสามารถ แต่การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งคงไม่สามารถกระทำได้แต่ลำพัง จำเป็นจะต้องประสานกันในทุกฝ่าย ทั้งในด้านแนวความคิดและการปฏิบัติ จะต้องมีการร่วมมือกันอย่างจริงจังระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ ป.ป.ป. รวมทั้งภาคเอกชนด้วย

รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี ๒๕๓๑ แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนแรกกล่าวถึงอำนาจหน้าที่และการจัดองค์กร ส่วนที่สองเป็นผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ส่วนที่สามเป็นข้อ
สังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่มีผลต่อการปฏิบัติราชการ
ในรอบปีว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร และจะมีแนวทางแก้ไข
อย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพการปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น.

สารบัญ

	หน้า
๑. อำนาจหน้าที่และการจัดองค์กร	๑
อำนาจหน้าที่	๑
ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่	๓
การจัดองค์กร	๕
๒. ผลงาน	๑๑
ด้านป้องกัน	๑๑
ด้านปราบปราม	๓๕
เรื่องที่น่าสนใจ	๕๘
๓. ข้อสังเกต	๗๗
อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ป.	๗๗
งานด้านป้องกัน	๘๑
งานด้านปราบปราม	๘๒
อัตรากำลัง	๘๓
งบประมาณ	๘๓
ความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย	๘๔
ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ	๘๔
ภาคผนวก	

สำนักงาน ก.ร.บ.บ.

เมืองจัตวา ไร่
เมืองจัตวา ไร่

เมืองจัตวา ไร่
เมืองจัตวา ไร่

๑

อำนาจหน้าที่ และการจัตตอองค์กร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ มาตรา ๖๖ กำหนดไว้ว่า “รัฐพึงจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ และพึงดำเนินการทุกทาง เพื่อป้องกันและปราบปรามการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ” และโดยผลแห่งบทบัญญัติดังกล่าว จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขึ้น ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อ ๔ มีนาคม ๒๕๑๘ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ เมื่อ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๐ พระราชบัญญัตินี้ได้มอบหมายภาระหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และเพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไปตามมติของคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น

อำนาจหน้าที่

๑. หน้าที่

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไว้ดังนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และ
หนี้สิน ตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่
กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อ
เท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุ
อันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ
หรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการ
ต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติราชการตาม
อำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายก
รัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี
แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป

(๖) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อ
เท็จจริงเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะ
กรรมการ หรือมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่า
เจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัวผิดปกติหรือมีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นผิดปกติ

๒. อำนาจ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ให้ประธานกรรมการหรือ
กรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ
หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบ
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรือ
งานใด ๆ และเมื่อส่วนราชการ หน่วยงาน
ของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถาม
แล้ว จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงที่ได้มีการสอบ
ถามทุกครั้งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่
ได้รับหนังสือสอบถาม

ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของ
รัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้เวลา
ในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลา
สามสิบวัน ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถาม
ทราบก่อนวันสิ้นสุดกำหนดพร้อมกับเหตุผล โดย
ขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน
แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยว
ข้องกับกรณีที่สืบสวนและสอบสวนมาให้ถ้อย
คำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ
ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบ
การพิจารณา หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ดังกล่าว
ให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ
ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

นอกจากอำนาจของประธานกรรมการ
ดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังมี
อำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

(๒) ในการพิจารณาสอบสวนตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการ หรือ

พักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนก็ให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนสั่งพักราชการหรือพักงานเพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ต้องปฏิบัติงานอยู่ภายในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงานของคณะกรรมการจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๒) การสืบสวนสอบสวนการทุจริตหรือประพฤติมิชอบจะกระทำได้เฉพาะแต่ผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กล่าวคือ เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือมีเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่นตามบท

บัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจด้วย เท่านั้น

(๓) คณะกรรมการไม่สามารถรับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

- เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดและนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการชี้มูลความผิดไป หรือการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

- เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณีการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๔) คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

- เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา ร้องเรียน และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

- เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๕) เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาตาม (๓) หรือ (๔) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

(๖) เมื่อสืบสวนสอบสวนแล้วได้ความว่าเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ก็ชี้มูลความผิดทางวินัยและหรือทางอาญา แล้วคณะกรรมการ จะดำเนินการต่อไปดังนี้

ในกรณีที่มีมูลเป็นความผิดทางวินัย ประชานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาก็จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติชี้มูลความผิด

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว มีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ประชานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาก็จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติชี้มูลความผิด

กรณีที่มีบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ร่วมกระทำผิดในทางอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการก็จะชี้มูลความผิดทางอาญาแก่บุคคลนั้นด้วย ซึ่งประชานกรรมการ จะแจ้งเรื่องต่อพนักงานสอบสวน เป็นการประสานงานเพื่อดำเนินคดีต่อไป

(๗) ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประชานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

(๘) ผู้ใดจะเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการ ตามอำนาจหน้าที่มิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ จะมอบหมายหรือเป็นการกระทำตามหน้าที่ ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ หรือพิจารณาสอบสวน

(๙) การแสวงหาพยานหลักฐานกระทำ ได้เพียงมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็น

แก่การสอบสวนเท่านั้น จะเข้าไปตรวจค้น ยึดหรืออายัดพยานหลักฐานใด ๆ เองไม่ได้

(๑๐) คณะกรรมการไม่มีอำนาจจับกุม การจับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีทุจริต ต่อตำแหน่งหน้าที่เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ฝ่ายอื่น เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการ อาจขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจับกุมผู้ต้องหา ดังกล่าวได้ ซึ่งต้องกระทำในลักษณะของ การร่วมมือประสานงาน

การจัดองค์กร

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่ น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน กับเลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง (ดูภาคผนวก ๑ และภาคผนวก ๒)

๒. คณะอนุกรรมการ

ป.ป.ป.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช บัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๕ ให้อำนาจคณะ กรรมการ ป.ป.ป. ในการที่จะตั้งอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ โดยจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อ สัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชา การหรือกิจการต่าง ๆ และการแต่งตั้งอนุ กรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนนั้น อย่าง น้อยต้องมีกรรมการร่วมอยู่ด้วยหนึ่งคน

ในปัจจุบันคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ มีคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการประจำกองต่าง ๆ โดยมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ป. เป็น ประธานดังนี้ (ดูภาคผนวก ๓)

(๑) คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการ การป้องกันและวางแผน

(๒) คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย

(๓) คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์

(๔) คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบ
ทรัพย์สิน

(๕) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบ
สวนสอบสวน ๑

(๖) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบ-
สวนสอบสวน ๒

(๗) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบ-
สวนสอบสวน ๓

(๘) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบ-
สวนสอบสวน ๔

นอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยัง
ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เฉพาะกิจและเฉพาะเรื่องขึ้นอีกหลายคณะ
ได้แก่

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องภาษี

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องป่าไม้

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทุจริต
หรือประพฤติมิชอบในการซื้อหนังสือแบบ
ทดสอบประเมินผลฉบับบูรณาการ ชั้นประถม
ปีที่ ๑ จากร้านสหกรณ์กลาโหม จำกัด

- คณะอนุกรรมการพิจารณาตอบแทน
ผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบ
ปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ

- คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดนิทรรศการ-
การเจริญรอยตามพระยุคลบาท

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในการจัดซื้อหรือแลกเปลี่ยน
สารปรับปรุงดินอิวมิก้า ของกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์

- คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดประกวด
ภาพสไลด์ประกอบเสียง สปอตวิทยุและ
โทรทัศน์

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในการรับจดทะเบียนรถยนต์
เป็นซ์ ๓๐๐ ทีดี ของกรมตำรวจ กระทรวง
มหาดไทย

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในการควบคุมและกำกับ
ตรวจสอบการดำเนินการของสถาบันการเงิน
ที่เข้าร่วมโครงการ ๔ เมษายน ๒๕๒๗

- คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเรื่องการ
เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์
สุจริต

- คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน
เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในการทำไม้โครงการทดลอง
จัดการป่าแบบอเนกประโยชน์จังหวัดแม่ฮ่อง
สอน

๓. สำนักงาน ป.ป.ป.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๐ ได้กำหนดให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ป.” มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ และตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๑๙ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๖ กอง คือ

สำนักงานเลขานุการกรม

มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

(๑) เป็นหน่วยงานกลางของงานบริหารทั่วไปของสำนักงานในด้านงานการเจ้าหน้าที่ งานเจ้าหน้าที่สัมพันธ์ งานสารบรรณ งานคลังและพัสดุ งานประชุมและทะเบียนเอกสารลับ และงานบริการต่าง ๆ ได้แก่งานสวัสดิการข้าราชการสำนักงาน งานสาธารณูปโภคต่าง ๆ ภายในสำนักงาน รวมทั้งงานรักษาความปลอดภัยด้านบุคคล เอกสาร และสถานที่

(๒) ช่วยอำนวยความสะดวกฝ่ายบริหารในด้านเลขานุการ ตรวจสอบ กลั่นกรอง งานสั่งการและประสานงานการประชุม ติดตามแผนงาน

โครงการที่เร่งด่วนเฉพาะเรื่อง ประสานการปฏิบัติงานของหน่วยงานระดับกอง

(๓) เป็นหน่วยกลางรวบรวม กฎระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และการสั่งการของฝ่ายบริหารตลอดจนดำเนินการเก็บรักษาหนังสือราชการและเอกสารลับที่กองเจ้าของเรื่องดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

(๔) เสนอแนะการจัดระบบงานปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภายในสำนักงาน ป.ป.ป.

(๕) เสนอแนะบุคคลผู้กระทำความดีช่วยเหลือกิจกรรมของสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อคัดเลือกยกย่องประกาศเกียรติคุณ

(๖) ดำเนินการจัดตั้งห้องสมุดของสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมวิทยากรด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านกฎหมายและอื่น ๆ และเพื่อใช้เป็นแหล่งค้นคว้าอ้างอิงและนำมาประยุกต์ใช้กับงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๗) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเจ้าหน้าที่สัมพันธ์ในสำนักงาน ป.ป.ป. โดยเฉพาะเรื่องข่าวสาร และจัดทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์ที่ดีแก่เจ้าหน้าที่โดยทั่วถึงกัน

(๘) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่มีได้อยู่ในความรับผิดชอบของกองใดโดยเฉพาะหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

กองวิจัยและวางแผน

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านวิชาการและด้านประชาสัมพันธ์ โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ ประกาศ มติ คำสั่ง คำวินิจฉัยของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อทราบข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่และขั้นตอนการปฏิบัติงาน ข้อบกพร่องอันเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริต และประพฤติมิชอบ ติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย กฎข้อบังคับ ฯลฯ รวมทั้งการเคลื่อนไหวของสภาวการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อเสนอแนะให้พิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสม และพิจารณาหาทางกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

(๒) ศึกษาวิเคราะห์และวิจัยสาเหตุหรือปัจจัยแวดล้อมที่ชักจูงให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เสนอแนะนโยบายในการจัดทำแผนงานของสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อพิจารณาให้มีการแก้ไขปรับปรุงแผนงานต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีระบบ ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับเป้าหมายและนโยบายของสำนักงาน ป.ป.ป. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งพฤติกรรมในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อันเป็นเหตุสนับสนุน

สนุนให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดถึงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการต่าง ๆ ของสำนักงาน ป.ป.ป. และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปีของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

(๓) รวบรวมศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งต่าง ๆ ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจใด ๆ จัดการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งที่อยู่ในข่ายที่จะทุจริตได้ง่าย แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้งพิจารณาจัดทำและจัดเก็บแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐตลอดจนการติดตามตรวจสอบให้การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินต่าง ๆ เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

(๔) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงภัยอันตรายอันเกิดจากการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ และเข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ป. วิธีการที่จะให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ป. และได้ทราบผลงานของ ป.ป.ป. เท่าที่พึงจะเปิดเผยได้ รวมตลอดถึงประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และเกลียดชังการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

กองสืบสวนสอบสวน ๑ - ๔

มีหน้าที่และความรับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต หรือประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งดำเนินการสืบสวนและสอบสวนกรณีมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด

- ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ที่ไม่สังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง
- สำนักงานนายกรัฐมนตรี
- กระทรวงกลาโหม
- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงการต่างประเทศ
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- กระทรวงคมนาคม
- กระทรวงพาณิชย์
- กระทรวงมหาดไทย
- กระทรวงยุติธรรม
- กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงสาธารณสุข
- กระทรวงอุตสาหกรรม
- ทบวงมหาวิทยาลัย
- รัฐวิสาหกิจ
- กรุงเทพมหานคร

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- เทศบาล
- สุขาภิบาล
- เมืองพัทยา
- สภาตำบล

งบประมาณ

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ สำนักงานป.ป.ป. ได้รับอนุมัติเงินงบประมาณเพื่อดำเนินงานตามแผนการบริหารขององค์กรแห่งรัฐเป็นจำนวนเงิน ๒๘,๗๙๗,๔๐๐ บาท จำแนกตามหมวดรายจ่ายดังนี้

๑. งานบริหารทั่วไป

๑.๑ เงินเดือน	๑๙,๑๖๗,๖๐๐ บาท
๑.๒ ค่าจ้างประจำ	๙๙๙,๔๐๐ บาท
รวม	๒๐,๑๖๗,๐๐๐ บาท

๒. ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ

๒.๑ ค่าตอบแทน	๒,๙๖๖,๓๐๐ บาท
๒.๒ ค่าใช้สอย	๒,๒๓๙,๒๐๐ บาท
๒.๓ ค่าวัสดุ	๑,๑๔๙,๑๐๐ บาท
รวม	๖,๓๕๔,๖๐๐ บาท

๓. ค่าสาธารณูปโภค

รวม	๑,๑๖๔,๐๐๐ บาท
-----	---------------

๔. ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

รวม	๑,๑๑๑,๘๐๐ บาท
รวมทั้งสิ้น	๒๘,๗๙๗,๔๐๐ บาท

อัตรากำลัง

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ สำนักงาน
ป.ป.ป. มีอัตรากำลังรวมทั้งสิ้น ๓๑๖ อัตรากำลัง
ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการ ๒๘๑ อัตรากำลัง
(ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหาร ๘๕ อัตรากำลัง
สายงานสืบสวนสอบสวน ๑๗๖ อัตรากำลัง

งานนิติการ ๑๒ อัตรากำลัง สายงานประชาสัมพันธ์ ๘ อัตรากำลัง) ลูกจ้างประจำ (พนักงาน
ขับรถยนต์ นักการภารโรง คนงาน พนักงาน
โทรศัพท์ พนักงานพิมพ์ดีด) ๓๕ อัตรากำลัง

๒

ผลงาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ถือเป็นนโยบายสำคัญว่า ในด้านการป้องกันได้ยึดถือการป้องกันควบคู่กับการปราบปรามมาโดยตลอด และจะเน้นหนักในด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบยิ่งกว่าการปราบปราม โดยได้ศึกษาและค้นหามาตรการป้องกันที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ศึกษาวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและระเบียบปฏิบัติราชการต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อเสนอมาตรการและความเห็นเพื่อให้มีการปรับปรุงระเบียบปฏิบัติราชการต่อคณะรัฐมนตรี และดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้เข้มแข็งและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้งานในหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มชนและองค์กรต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านการปราบปราม คณะกรรมการ ป.ป.ป. ถือว่าผู้กระทำผิดเท่านั้นที่จะต้องถูกลงโทษ โดยพิจารณาทั้งตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพยานหลักฐานโดยเคร่งครัดและละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาและป้องกันมิให้ผู้สุจริตต้องรับโทษ

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ ดังมีผลงานซึ่งสมควรนำมาเสนอในรายงานดังนี้

๑. ด้านป้องกัน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ใน ๓ ลักษณะ คือ

- ๑.๑ การเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- ๑.๒ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ๑.๓ การประชาสัมพันธ์

๑.๑ การเสนอมาตรการป้องกัน การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ถือว่าการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นงานที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก เพราะเหตุว่าถ้ามีการวางมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมมีส่วนยับยั้งหรือลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้อย่างมาก

สำหรับแนวทางการดำเนินงานป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่า กฎหมายข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน รวมทั้งระบบการปฏิบัติราชการที่ล้าสมัยและไม่เหมาะสมเป็นสาเหตุหรือเป็นช่องทางอันสำคัญอย่างหนึ่งที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้ศึกษาและพิจารณาระเบียบแบบแผนการปฏิบัติราชการ รวมทั้งแผนงาน โครงการของส่วนราชการต่าง ๆ แล้วเสนอเป็นมาตรการหรือความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการในลักษณะที่เป็นการป้องกันการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการพิจารณามาตรการและความคิดเห็นเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในช่วงระยะเวลารายงานรวมทั้งสิ้น ๑๙ เรื่อง ดังนี้

๑.๑.๑ เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในปีก่อนแต่ได้มีมติในรอบปีนี้

(๑) การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าส่งออกของกระทรวงพาณิชย์

เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยอำนาจหน้าที่กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการส่งสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศ เป็นเหตุให้พ่อค้าส่งออกได้รับความเดือดร้อน และส่งผลให้ต้นทุนสินค้าส่งออกมีราคาสูงจนไม่สามารถจะแข่งขันกับต่างประเทศได้

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริง กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ตลอดจนออกไปสังเกตการณ์การปฏิบัติงานตรวจสอบสินค้าในสถานที่ส่งออกบางแห่ง แล้วเสนอมาตรการเรื่องนี้ต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. ควรเพิ่มเติมกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า” สามารถทำการ

ตรวจสอบสินค้าไปได้โดยไม่ต้องเสียเวลา รอคอยพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่ทางราชการ กำหนดแล้ว

๒. ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าส่งเสริมผู้ได้รับอนุญาตให้เป็น “ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและเป็นผลดีแก่การ ส่งสินค้าออก เจ้าหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าไม่จำเป็นต้องตรวจการดำเนินงานตรวจสอบของ “ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า” ทุกราย แต่ให้วางหลักเกณฑ์การ สุ่มตรวจให้แน่นอน

๓. ให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า” และ “สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย” เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและออกไปรับรองมาตรฐานสินค้า ส่วนสำนักงานมาตรฐานสินค้าทำการตรวจสอบและออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าเฉพาะ ในกรณีต่อไปนี้

๓.๑ เมื่อผู้ซื้อขอให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเป็นผู้ตรวจสอบ

๓.๒ เมื่อสินค้าที่ส่งออกนั้นรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ส่งออก

๔. ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ากำหนด ชนิดของสินค้ามาตรฐานให้มีมากชนิดยิ่งขึ้น และกำหนดระดับมาตรฐานของสินค้าชนิด นั้น ๆ ให้ทัดเทียมกับระดับมาตรฐานสากล ด้วย

๕. ควรให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๘ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ อย่าง จริงจัง

ต่อมาในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๒๕ กระทรวงพาณิชย์ขอรับไปพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรี อีกครั้งหนึ่ง และเมื่อกระทรวงพาณิชย์ได้ พิจารณาแล้วมีความเห็นเพิ่มเติมว่า

๑. เห็นควรเพิ่มเติมกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๓ ตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ข้อ ๑. แต่ใช้ข้อความ ว่า “เมื่อถึงกำหนดเวลาที่ได้แจ้งไปแล้วตาม ความในวรรคแรก ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าดำเนินการตรวจสอบ มาตรฐานสินค้าตามที่แจ้งไปนั้นได้โดยจะมี พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจสอบ มาตรฐานสินค้าอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม”

๒. เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของ คณะ กรรมการ ป.ป.ป. ข้อ ๒. แต่ไม่เห็นด้วย ในประเด็นที่ว่าจะต้องวางหลักเกณฑ์การ สุ่มตรวจดูให้แน่นอน และเห็นว่าควรให้อยู่ ในดุลพินิจของหัวหน้าสำนักงานมาตรฐาน สินค้าเป็นผู้พิจารณาตามเหตุผลความจำเป็น และความเหมาะสม ซึ่งสำนักงานมาตรฐาน สินค้าได้ถือปฏิบัติอยู่ในขณะนี้

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องนี้เมื่อ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ แล้วลงมติเห็น ชอบด้วยในหลักการตามความเห็นและข้อ

เสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เกี่ยวกับการปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทั้ง ๕ ข้อ สำหรับข้อ ๑. และ ๒. ให้แก้ไขเพิ่มเติมตามความเห็นของกระทรวงพาณิชย์ และให้กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการให้เป็นไปตามความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวต่อไป

๑.๑.๒ เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามมาตรา ๑๓ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ รวม ๓ เรื่อง คือ

(๑) การจ่ายเงินของทางราชการให้แก่บุคคลภายนอก

สืบเนื่องมาจากกระทรวงการคลังได้กำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพื่อชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการไว้รวม ๓ ประการ คือ

๑. ให้ส่วนราชการผู้เบิกในส่วนภูมิภาค

ทุกแห่งที่เบิกเงินจากสำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังอำเภอ เพื่อจ่ายให้แก่บุคคลภายนอกทุกกรณี ใช้วิธีเบิกจ่ายเงินผ่านสาขาธนาคารกรุงไทย จำกัด หรือสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ถ้าส่วนราชการผู้เบิกแห่งใดจ่ายโดยผ่านสาขาธนาคารออมสิน สาขาธนาคารสยาม จำกัด หรือได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังให้จ่ายผ่านธนาคารพาณิชย์ใดได้อยู่แล้ว ก็ให้ใช้บริการของธนาคารนั้น ๆ ได้ เว้นแต่ธนาคารดังกล่าวแห่งใดไม่มีบัญชีกระแสรายวันก็ให้เบิกจ่ายเงินจากคลังผ่านสาขาธนาคารกรุงไทย จำกัด

สำหรับวิธีปฏิบัติในการขอเบิกเงินจากสำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังอำเภอ เพื่อจ่ายผ่านธนาคาร ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๔๐

๒. ในการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑. ห้ามจ่ายเป็นเงินสด ไม่ว่าเงินที่จ่ายจะเป็นจำนวนเท่าใด (ต่อมากระทรวงการคลังได้ผ่อนผันโดยอนุญาตให้ส่วนราชการผู้เบิกจ่ายเงินให้แก่บุคคลภายนอกในวงเงินต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงินสดได้) ให้ส่วนราชการผู้เบิกออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่โดยขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” หรือ “หรือตามคำสั่ง” แล้วแต่กรณี และให้ขีดเส้นตรงหลังชื่อสกุล ชื่อบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจนขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” หรือ “หรือตามคำสั่ง” แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้อีก

๓. ให้ส่วนราชการผู้เบิกในส่วนกลาง ที่เบิกเงินกับกรมบัญชีกลางถือปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๒. ด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาเห็นว่ามาตรการดังกล่าวสามารถป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพื่อชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการได้ส่วนหนึ่ง แต่มีผลบังคับใช้เฉพาะกรณีการเบิกเงินจากคลังเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงเงินอื่น ๆ ที่มีได้เบิกจากคลัง เช่น เงินนอกงบประมาณซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจการควบคุมดูแลไว้โดยเฉพาะ หากกำหนดวิธีการจ่ายเงินแก่บุคคลภายนอกในทุกกรณีไม่ว่าจะเป็นเงินที่เบิกจากคลังหรือไม่ โดยให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจทุกแห่งที่ต้องจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ห้ามจ่ายเป็นเงินสดและให้จ่ายผ่านธนาคาร โดยออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่เช่นกัน ก็จะช่วยให้การป้องกันการทุจริตเป็นไปได้โดยกว้างขวางยิ่งขึ้น

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการในเรื่องนี้ ดังนี้

๑. ให้ส่วนราชการที่ต้องจ่ายเงินให้แก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจทุกแห่งที่จะต้องจ่ายเงินให้แก่บุคคลภายนอกนำหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินให้แก่บุคคลภายนอกเป็นเงินสดและการเบิกเงินจากคลังผ่าน

ธนาคารของกระทรวงการคลัง ไปกำหนดเป็นระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานนั้น ๆ ด้วย

๒. หากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถปฏิบัติตามวิธีการจ่ายเงินผ่านธนาคารดังกล่าวได้ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณาการขอยกเว้นหรือผ่อนผันแทนคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องนี้เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๑ และมีมติอนุมัติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอ โดยพิจารณาเฉพาะหน่วยงานหรือรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจกำหนดระเบียบการเงินได้เอง

(๒) การกันเงินไว้เบิกเหลือมปี

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่ามีการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการกันเงินไว้เบิกเหลือมปีของส่วนราชการต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น ทำหลักฐานเท็จว่าได้ทำการตรวจรับงานจ้างแล้ว ทั้ง ๆ ที่ผู้รับจ้างยังปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามสัญญา เนื่องจากเป็นเวลาใกล้สิ้นปีงบประมาณ ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จทันภายในปีงบประมาณได้ จึงทำหลักฐานเท็จเพื่อเบิกเงินมาก่อนสิ้นปีงบประมาณ หรือในการจัดซื้อวัสดุก็มีการทำหลักฐานตรวจรับสิ่งของไว้แล้วทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีการส่งมอบหรือส่งมอบยังไม่ครบถ้วนถูกต้อง เพื่อเบิกเงินไว้ก่อนโดยอ้างเหตุที่กระทำไปก็เพื่อประโยชน์ของทางราชการ เพราะใกล้สิ้นปีงบประมาณไม่สามารถกันเงินได้ทัน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเสนอความเห็นให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการใช้จ่ายเงินงบประมาณอันเนื่องมาจากปัญหาการกักเงินไว้เบิกเหลือมปีดังกล่าว ดังนี้

๑. ให้ส่วนราชการต่าง ๆ วางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงบประมาณและกระทรวงการคลังอย่างเคร่งครัด

โดยเฉพาะผู้บริหารส่วนราชการจะต้องควบคุมดูแลแผนการใช้จ่ายเงินดังกล่าวอย่างจริงจัง ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณด้วย

๒. ให้สำนักงบประมาณกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติเงินประจำงวด และการเปลี่ยนแปลงรายการโดยชัดแจ้ง สอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามระเบียบนั้น ๆ เช่น กำหนดเวลาพิจารณาการอนุมัติเงินประจำงวดหรือการเปลี่ยนแปลงรายการ แล้วแจ้งให้ส่วนราชการผู้ขอทราบภายในระยะเวลาประมาณ ๑๕ วัน นับจากวันที่สำนักงบประมาณได้รับหนังสือขออนุมัติจากส่วนราชการนั้น ๆ โดยมีหลักฐานครบถ้วน หรือภายในระยะเวลาที่สำนักงบประมาณเห็นสมควร แล้วแจ้งเวียนให้ส่วนราชการผู้เกี่ยวข้องทราบทั่วกันด้วย

(๓) การหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุในการประกาศประกวดราคา

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ ได้กระทำการในลักษณะหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุในการดำเนินการประกาศประกวดราคาจัดซื้อหรือจัดจ้างเป็นจำนวนมาก ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวทำให้ประกาศประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการไม่แพร่หลายให้ทราบโดยทั่วไปตามสมควร มีลักษณะเป็นการกีดกันผู้ที่จะเข้าประกวดราคาบางราย และช่วยเหลือผู้เข้าประกวดราคาบางราย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการในการจัดซื้อจัดจ้าง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนี้

๑. จัดให้มีศูนย์รวมข่าวประกวดราคาทั่วประเทศ และศูนย์รวมข่าวฯ ของแต่ละจังหวัด โดยมอบหมายให้หน่วยงานดังต่อไปนี้รับผิดชอบทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมข่าว ฯ คือ

๑.๑ ในส่วนกลาง ให้กรมประชาสัมพันธ์รับผิดชอบดำเนินการจัดตั้งศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของส่วนกลางและของจังหวัดทั่วประเทศ

๑.๒ ในส่วนภูมิภาค ให้กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบดำเนินการจัดตั้งศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของแต่ละจังหวัดขึ้นทุกจังหวัด โดยมอบให้สำนักงานจังหวัดดำเนินการ

๒. ให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาแต่ละแห่งตามข้อ ๑. มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการดังนี้

๒.๑ จัดทำบัญชีรายการประกาศประกวดราคาและข่าวการประกวดราคาในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ส่งมาให้ดำเนินการแต่ละวันติดไว้ที่ตู้ปิดประกาศเพื่อให้บุคคลทั่วไปเห็นได้โดยง่าย

๒.๒ จัดระบบการเก็บรวบรวมเอกสารประกาศประกวดราคาทุกรายที่ยังมีผลใช้อยู่ในช่วงเวลาประกาศให้เป็นระเบียบและง่ายต่อการตรวจค้น เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถขอตรวจดูหรือขอถ่ายเอกสารได้โดยสะดวกรวดเร็ว โดยผู้ขอถ่ายเอกสารเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง

๒.๓ จัดเจ้าหน้าที่ไว้คอยควบคุมดูแลเอกสาร ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มาขอตรวจสอบรายละเอียดของประกาศประกวดราคา

๓. ให้ส่วนราชการที่จัดซื้อหรือจัดจ้างด้วยวิธีประกวดราคาถือปฏิบัติดังนี้

๓.๑ จัดส่งข่าวการประกวดราคาและประกาศประกวดราคา ตามข้อ ๓๕ วรรคสาม และข้อ ๓๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๑ ไปให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาทันทีที่ออกประกาศ ดังนี้

๓.๑.๑ ในส่วนกลาง จัดส่งไปให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของส่วนกลางที่กรมประชาสัมพันธ์จัดตั้งขึ้น

๓.๑.๒ ในส่วนภูมิภาค จัดส่งไปให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของจังหวัดที่ส่วนราชการนั้นตั้งอยู่ และจัดส่งไปให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของส่วนกลางที่กรมประชาสัมพันธ์จัดตั้งขึ้นด้วย

๓.๒ การส่งประกาศประกวดราคาตามข้อ ๓.๑ ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ให้ส่งโดยวิธีลงทะเบียน กรณีมิใช่เป็นการส่งทางไปรษณีย์ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๔๖ โดยเคร่งครัด กล่าวคือต้องให้ผู้รับลงชื่อรับในสมุดส่งหนังสือหรือใบรับแล้วแต่กรณี ถ้าเป็นใบรับให้นำมาผนึกติดไว้ที่สำเนาฉบับ

๔. ให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวโดยอนุโลม

๑.๑.๓ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติส่งเรื่องให้ส่วนราชการปรับปรุงการปฏิบัติราชการเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นการประสานงาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณา การปฏิบัติราชการหรือการวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการต่าง ๆ แล้วมีมติ ให้เสนอความเห็นไปให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการพิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติ ราชการหรือการวางแผนงาน โครงการนั้น ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการต่อไป รวม ๒ เรื่อง คือ

(๑) ปัญหาราคาซื้อครั้งล่าสุดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณา เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขออนุมัติประกวดราคาโดยปิดบังอำพราง มิได้เสนอราคาซื้อวัสดุซึ่งเป็นราคาซื้อต่ำสุด ที่เคยซื้อให้ผู้บังคับบัญชาอนุมัติ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน พิจารณาเรื่องการจัดซื้อดังกล่าวเกี่ยวกับ ราคาซื้อครั้งล่าสุด ซึ่งมีปัญหาว่าการซื้อ ครั้งล่าสุดควรจะเป็นราคาในวันที่ผู้มีอำนาจ อนุมัติให้ซื้อหรือวันที่ลงนามในสัญญา

คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๒๒ (๓) ซึ่งกำหนดไว้สรุปว่า ก่อนการซื้อหรือจ้างให้เจ้าหน้าที่พัสดุทำ

รายงานราคาซื้อหรือราคาจ้างในท้องตลาด ในขณะนั้นที่สืบทราบหรือประมาณได้ และ ถ้าเคยซื้อหรือจ้างมาก่อนก็ให้แสดงราคาซื้อ หรือจ้างครั้งล่าสุดที่เคยซื้อหรือจ้างด้วย จึงเห็นควรส่งเรื่องให้คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๘ เพื่อพิจารณาปัญหา ดังกล่าวต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้ว มีมติให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการว่าด้วยการ พักพัสดุพิจารณาตามความเห็นของคณะอนุ กรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน ดังกล่าว ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่อง ให้คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ สำนัก นายกรัฐมนตรีพิจารณา

คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ ได้ พิจารณามีความเห็นสรุปได้ว่า “ราคาซื้อ หรือจ้างครั้งล่าสุดที่เคยซื้อหรือจ้าง ตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๒๒ (๓) โดยปกติหมายถึง ราคาของพัสดุนั้น ๆ ตามสัญญาซื้อขาย หรือจ้างฉบับล่าสุด เพราะถือว่ามีการจัดซื้อ หรือจัดจ้างกันแล้วตั้งแต่วันที่ทำสัญญา

อย่างไรก็ดีเจตนารมณ์ของระเบียบฯ ข้อ ๒๒ (๓) ประสงค์จะให้มีการเปรียบเทียบ ราคาของพัสดุที่เคยซื้อหรือจ้างมาแล้วกับ ราคาที่จะจัดซื้อหรือจ้าง จึงกำหนดให้มีการแสดงราคาที่เคยซื้อหรือจ้างครั้งหลัง

สุดไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หากส่วนราชการใดเห็นว่าในรายงานขออนุมัติซื้อหรือจ้างควรมีข้อมูลเกี่ยวกับราคาของพัสดุฯ ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติให้ซื้อหรือจ้างครั้งหลังสุด เพื่อประกอบการพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการด้วย ส่วนราชการนั้นก็ย่อมกำหนดรายการดังกล่าวเป็นรายการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น”

(๒) การตรวจการก่อสร้างอาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้าง

เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากกรณีที่มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานครและเขตพญาไท ว่ามีพฤติการณ์ส่อไปทางไม่สุจริตในการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารพาณิชย์หน้าโรงภาพยนตร์สตาร์ ในบริเวณศูนย์การค้าอินทรา เขตพญาไท

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าบริษัทภูมิภาวัน จำกัด ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ ใบอนุญาตมีอายุถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖ อาคารที่ได้รับอนุญาตจะเริ่มก่อสร้างวันใดไม่ปรากฏ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๒๕ มีเรื่องร้องเรียนไปยังสำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร จึงปรากฏบันทึกการตรวจสอบอาคารของนายช่างโยธา ๓ เขตพญาไท เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๒๕ ว่าพบการก่อสร้างผิดแบบ โดยผู้รับเหมาได้ตอกเสาเข็มเกินจากแบบจำนวน ๑๒ ต้น ไม่มีที่ว่าง

ด้านหน้า ทางเดินด้านหลังกว้างเพียง ๒ เมตร น้อยกว่าแบบที่ได้รับอนุญาตซึ่งกำหนดไว้ ๔ เมตร เป็นการขัดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องการควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งก่อนที่จะมีผู้ร้องเรียนไม่ปรากฏว่านายช่างโยธา ๓ ได้บันทึกการตรวจสอบอาคารแต่อย่างใด พฤติการณ์ของนายช่างโยธา ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบสถานที่ปลูกสร้างอาคาร เป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๕ หมวด ๔ ข้อ ๒๖ มีมูลความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนทางวินัย

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่องให้ปลัดกรุงเทพมหานครดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่นายช่างโยธา ๓ และต่อมาปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยมาว่า กรุงเทพมหานคร ได้วินิจฉัยแล้วเห็นว่า นายช่างโยธา ๓ ไปตรวจสอบสถานที่พบว่าผู้ขออนุญาตก่อสร้างได้ขนวัสดุเข้ามาในบริเวณก่อสร้าง ทำการปักผัง และติดตั้งบันจันแล้วแต่ไม่ได้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้บังคับบัญชาทราบนั้นไม่เป็นความผิดตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ

การขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๕ หมวด ๔ ข้อ ๒๖ ที่กำหนดว่า “เมื่อมีการออกใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารไปแล้ว เขตและกองควบคุมอาคารต้องจัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการก่อสร้างอาคารอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อ ๑๕ วัน ว่ามีการปลูกสร้างถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ หากพบว่าการปลูกสร้างผิดแบบจนแล้วเสร็จจึงรายงานหรือรายงานเมื่อมีผู้ร้องเรียน และผลการสอบสวนปรากฏว่าเป็นการละเลยให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ” ที่กรุงเทพมหานครวินิจฉัยว่า “ไม่มีความผิดก็โดยเหตุที่ว่าการกระทำของผู้ขออนุญาตก่อสร้างเป็นเพียงการเตรียมงานเพื่อทำการก่อสร้าง โดยวิศวกรโยธา ๕ งานตรวจและควบคุม กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา ได้ให้ความเห็นประกอบการวินิจฉัยว่า การปักผังเป็นการกำหนดเขตการก่อสร้าง โดยกำหนดแนวอาคารที่จะลงมือก่อสร้าง ซึ่งแนวอาคารนี้อาจมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ เป็นเพียงการเตรียมงาน ยังไม่ถือว่าเป็นการลงมือก่อสร้าง การลงมือก่อสร้างเริ่มขึ้นเมื่อมีการตอกเสาเข็มต้นแรก ระยะเวลาหนึ่งวันจะตอกเสาเข็มได้ประมาณ ๕ ต้น เสาเข็ม ๓๐ ต้น จะใช้เวลาประมาณ ๖ วัน การที่จะทราบว่ามีการก่อสร้างอาคารถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ ระหว่างเตรียมงานไม่อาจจะทราบได้จนกว่าจะได้ลงมือก่อสร้างไปแล้ว

นอกจากนี้ยังน่าเชื่อว่าระหว่างที่อาคาร

ยังไม่ได้ก่อสร้าง นายช่างโยธา ๓ ได้ไปตรวจสอบเสมอ ๆ เนื่องจากมีการร้องเรียนของผู้เสียประโยชน์ คือพวกผู้ค้าขายของในบริเวณนั้นจริง ๆ ระยะเวลาที่นายช่างโยธา ๓ ออกไปตรวจสอบตามที่มีการร้องเรียนไปที่เขตพญาไท และการตรวจสอบตามบันทึกของปลัดกรุงเทพมหานคร มีระยะเวลายังไม่ถึง ๑๕ วัน ตามระเบียบการขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างที่จะต้องรายงานประกอบกับขณะนั้นยังไม่มีมีการก่อสร้าง จึงไม่ต้องรายงานตามระเบียบดังกล่าว กรณีของนายช่างโยธา ๓ จึงไม่มีความผิดทางวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กรุงเทพมหานครจึงสั่งยุติเรื่อง และรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วมีมติให้แจ้งความเห็นไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ดังนี้

๑. การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจและรายงานการก่อสร้างอาคารที่ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อ ๑๕ วันนั้น มิได้กำหนดให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ ทำให้ไม่มีหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการก่อสร้างทุกระยะและทุกขั้นตอน เป็นช่องทางให้มีการทุจริตและประพฤติมิชอบในการก่อสร้างอาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างได้ เช่นมีการปล่อยปละละเลยให้มีการก่อสร้างผิดแบบ หรือไม่ไปตรวจการก่อสร้างตามระยะเวลาที่กำหนด

จึงเห็นควรแก้ไขระเบียบดังกล่าว โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบการก่อสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้าง จะต้องรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรทุกครั้ง

การรายงานอาจจะทำเป็นแบบฟอร์มไว้ โดยกำหนดให้ตรวจสอบรายการใดบ้าง ทั้งก่อนการก่อสร้างและขณะก่อสร้าง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบจัดทำรายงานโดยกรอกข้อความลงในแบบฟอร์มนั้น

๒. สำหรับข้อพิจารณาว่าการลงมือก่อสร้างเริ่มขึ้นเมื่อใด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่า การลงมือก่อสร้างเริ่มขึ้นเมื่อมีการตอกเสาเข็มต้นแรกนั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นว่า ควรเริ่มนับเวลาการก่อสร้างเมื่อเริ่มปักผัง โดยมีเหตุผลสนับสนุนว่า สัญญาจ้างก่อสร้างมักจะระบุการปักผังบริเวณก่อสร้าง จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าจ้างก่อน แต่ถ้ากรุงเทพมหานครจะถือว่าการตอกเสาเข็มต้นแรกเป็นการเริ่มลงมือก่อสร้าง เจ้าหน้าที่ก็สามารถจะไปตรวจสอบความถูกต้องตามแบบที่อนุญาตได้ โดยควรแก้ไขระเบียบดังกล่าว กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตก่อสร้างต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่เขต หรือกองควบคุมอาคารทราบก่อนลงมือตอกเสาเข็มต้นแรก เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ไปตรวจสอบหากเห็นว่าไม่ถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต

ก็จะได้สั่งระงับการก่อสร้างเพื่อแก้ไขเสียแต่เริ่มต้น

๓. คณะกรรมการ ป.ป.ป. ใคร่ขอทราบว่าผลการดำเนินคดีฟ้องร้องต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งรื้อถอนอาคารรายดังกล่าว เป็นประการใด เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในโอกาสต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ดังกล่าวแล้ว

๑.๑.๔ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้อยุติเรื่อง

(๑) งบประมาณกรมชลประทาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่า การจัดทำงบประมาณของกรมชลประทานประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๔ มีการทุจริตประพฤติมิชอบโดยการลดเปอร์เซ็นต์ผลงานก่อสร้างให้น้อยลงกว่าปีที่ผ่านมา แต่เพิ่มยอดเงินงบประมาณให้สูงขึ้นในอัตราเฉลี่ยสูงขึ้นไปถึง ๓๐๑ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นการเสนอข้อมูลตัวเลขที่คลาดเคลื่อน และมีข้อผิดพลาดในกระบวนการเสนองบประมาณของกรมชลประทาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ประกอบคำชี้แจงของสำนักงบประมาณแล้วเห็นว่า เนื่องจากตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๒๔ งานตามโครงการเดิมได้ขยายเพิ่มขึ้น ปริมาณงานก่อสร้างตาม

โครงการที่จะนำมาเป็นฐานในการคิดเปอร์เซ็นต์ของงานที่แล้วเสร็จตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๒๔ - ๒๕๒๗ จึงเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจากผลงานที่ได้สร้างแล้วเสร็จตั้งแต่เริ่มโครงการเมื่อนำมาคิดเปอร์เซ็นต์ในปีงบประมาณ ๒๕๒๔ - ๒๕๒๗ จึงต้องมีอัตราต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ในปีงบประมาณ ๒๕๒๓ และปีก่อน ๆ เพราะฐานในการคิดเปอร์เซ็นต์แตกต่างกันมิใช่เป็นการลดเปอร์เซ็นต์ของงาน โดยฐานการคิดเปอร์เซ็นต์คงเดิม จากสาเหตุสำคัญในกรณีนี้ จึงทำให้ผู้กล่าวหา ร้องเรียนในเรื่องนี้เข้าใจผิดกับตัวเลขและข้อมูลในเอกสารงบประมาณได้ ดังนั้นจึงเห็นสมควรยุติเรื่องนี้

(๒) การตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายรายและหลายสังกัดร่วมกระทำผิดในเรื่องเดียวกัน

ด้วยปรากฏว่าเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนได้ความว่า เรื่องราวที่สอบสวนนั้นมีมูลความผิด และได้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา มีจำนวนหลายรายและหลายสังกัดหรือเป็นข้าราชการต่างประเภทกัน หรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งร่วมกระทำ

ความผิดในเรื่องเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนเมื่อได้รับเรื่องแล้วต่างก็ตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย และมักจะปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่ละคณะพิจารณาโทษผู้ถูกกล่าวหาในสถานเบาไม่เหมาะสมกับความผิด ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมาย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้เสนอมาตรการเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายรายและหลายสังกัดร่วมกระทำผิดในเรื่องเดียวกันต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณามีมติให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่ละคณะที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละรายที่ร่วมกระทำผิดในเรื่องเดียวกันตามผลการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ประสานงานกันโดยให้ถือสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นหลัก เพื่อพิจารณาระดับโทษให้เป็นไปในแนวเดียวกันและใกล้เคียงกัน และกำหนดวิธีปฏิบัติในการประสานงานระหว่างคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อพิจารณาระดับโทษของแต่ละคณะด้วยการให้ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่ละคณะมาประชุมพิจารณาระดับโทษร่วมกัน ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีคำสั่ง

ให้ส่ง ก.พ. พิจารณาเสนอความเห็น่ววิธีการข้างต้นจะเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และมีความเหมาะสมหรือถูกต้องหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไปนั้น

ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งมีบทบัญญัติให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไปใช้เป็นหลักในการสอบสวนพิจารณา อันจะส่งผลให้การพิจารณาข้อเท็จจริงและระดับโทษเป็นไปในแนวเดียวกันและใกล้เคียงกันได้ และหากการดำเนินการทางวินัยไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็สามารถเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีที่เป็นจำเป็นจะสั่งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ อันเป็นการแก้ปัญหาในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอไปแล้ว จึงได้ยุติเรื่องนี้

๑.๑.๕ เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

การดำเนินงานเกี่ยวกับการวางมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นั้น นอกจากเรื่องที่กำลังดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. และคณะอนุกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาหาทางกำหนดมาตรการหรือความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งในขณะนี้เสนอรายงานนี้มีเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. รวมทั้งสิ้น ๑๒ เรื่อง คือ

(๑) การเรียโรของทางราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทำการเรียโร โดยอ้างว่าเพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการเรียโรไปใช้ในกิจการของทางราชการ ประกอบกับได้มีหน่วยงานราชการบางแห่งได้เสนอข้อคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบประการหนึ่งเนื่องมาจากการเรียโรเงิน หรือขอรับบริจาคเพื่อกิจการสาธารณกุศลต่าง ๆ ทั้งภาคราชการ เอกชน องค์กร ชุมรม สมาคม รวมทั้งวัดและสำนักสงฆ์ ข้าราชการหรือหน่วยงานต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมจัดหาเงินให้โดยวิธีการต่าง ๆ นอกจากนั้นยังมีสื่อมวลชนได้เสนอข้อมูลและความคิดเห็นในเรื่องนี้จำนวนมาก

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ศึกษาพิจารณาเรื่องนี้ รวมทั้งได้จัดทำแบบสอบถามข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียโรจากข้าราชการส่วนภูมิภาคกลุ่มหนึ่ง ผลการพิจารณาและจากแบบสอบถาม สรุป

ได้ว่าการเรียไรที่ส่วนราชการต่าง ๆ มีส่วนเกี่ยวข้อง มีทั้งประเภทที่จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม และประเภทที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์แอบแฝงเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย แต่การเรียไรที่มีมากเกินไปและขาดระบบการควบคุมที่ดี ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและเกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม และยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ อย่างไรก็ตามการเรียไรที่ทางราชการเกี่ยวข้องประเภทที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมโดยแท้จริงนั้นก็มีความจำเป็นควรที่จะให้คงมีอยู่ต่อไป แต่ควรมีระบบการควบคุมที่ดี ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นควรเสนอมาตรการเรื่องการเรียไรของทางราชการดังกล่าว ทั้งมาตรการระยะสั้นและมาตรการระยะยาวต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา

(๒) การพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับของกลางของพนักงานอัยการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่า การดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการประจำศาลแขวงแห่งหนึ่งไม่มีหลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจและมีคำสั่งเกี่ยวกับของกลางที่แน่นอน และอาศัยข้อยกเว้นเรื่องการริบทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญาเป็นข้ออ้างในลักษณะเป็นการช่วยเหลือผู้กระทำผิด ซึ่งกรมอัยการได้

พิจารณาทำทัณฑ์บนคดีโทษผู้ที่ปฏิบัติงานบกพร่อง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเห็นว่าการดำเนินการของพนักงานอัยการเกี่ยวกับของกลางในคดีอาญานั้น บางครั้งมีข้อบกพร่องและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มีการใช้อำนาจตามอำเภอใจปราศจากมาตรการควบคุม ซึ่งเป็นช่องทางให้พนักงานอัยการบางคนอาศัยกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ ดังนั้น จึงสมควรพิจารณาหาทางวางมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

(๓) การเก็บเงินค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงสายเอเชียที่ด่านบางปะอินและอินทร์บุรี

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรื่องเงินค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงสายเอเชียที่บางปะอินและอ่างทองต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๒ โดยมีข้อเสนอแนะรวม ๒ ข้อ คือ

๑. ควรเพิ่มการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางให้มากกว่าที่มีอยู่เดิม

๒. ควรสร้างช่องสำหรับแยกประเภทรถที่จะผ่านด่านเพิ่มขึ้นตั้งแต่ระยะไกล พร้อมกับทำป้ายให้มองเห็นได้ชัด

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ และมอบให้กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

กระทรวงคมนาคม โดยกรมทางหลวง ได้รับไปพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ทั้ง ๒ ข้อแล้ว พร้อมกับได้ดำเนินการเพิ่มเติมอีกรวม ๓ ประการ คือ

๑. ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมการปฏิบัติงานและพนักงานขายบัตรใหม่ทั้งหมดเพื่อทดสอบและเปรียบเทียบกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ชุดเก่า

๒. ตัดตั้งเครื่องขยายเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้ถนนทราบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียม

๓. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของด่านเก็บค่าธรรมเนียม เพื่อจะได้หามาตรการที่จะปรับปรุงแก้ไขและขจัดการร้องเรียนให้หมดสิ้นไป

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่เก็บเงินค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงสายเอเชียที่ด่านบางปะอินและอินทร์บุรีมาอีก คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้ศึกษาพิจารณาเรื่องนี้และมีมติให้ติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการที่คณะรัฐมนตรีมีมติมอบให้กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาดำเนินการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะสมควรแก้ไขปรับปรุง

แนวทางปฏิบัติประการใดบ้าง เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในเรื่องนี้ต่อไป

(๔) การทุจริตเกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล

เนื่องจากได้มีเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ป. และได้ปรากฏเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก ว่ามีการเรียกรับเงินจากผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลหลายแห่ง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้พิจารณาข้อเท็จจริงและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จากกรมอาชีวศึกษา กรมสามัญศึกษากกรมการฝึกหัดครู และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วเห็นว่ามีกรณีให้สิทธิพิเศษในการฝากเด็กเข้าเรียนเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการในสังกัด และเพื่อตอบแทนแก่ผู้มีอุปการคุณจริง ซึ่งเรื่องนี้เป็นที่ยอมรับว่าการใช้สิทธิพิเศษยังมีอยู่ ดังนั้นการห้ามใช้สิทธิพิเศษก็คงจะกระทำได้ยาก แต่การใช้สิทธิพิเศษฝากเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลโดยปราศจากหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ชัดเจน มีการให้อาจารย์ใหญ่สามารถใช้ดุลพินิจได้มากเกินไป และการให้ผู้ปกครองนักเรียนบริจาคเพื่อมีส่วนในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนนั้น ไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ ตรงกันข้ามกลับจะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ จึงสมควรพิจารณาหาทางวางมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อไป

(๕) ข้อบังคับว่าด้วยการมอบอำนาจและกำหนดหน้าที่ของผู้อำนวยการของรัฐวิสาหกิจ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาเรื่องเรียนว่า ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการทำสัญญาเช่ารถจากบริษัทเอกชน โดยทำสัญญาร่วมลงทุนที่เสียเปรียบบริษัทเอกชนหลายประการ ทำให้รัฐวิสาหกิจนั้นได้รับความเสียหายและบริษัทเอกชนได้รับประโยชน์

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ และกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าการที่รัฐวิสาหกิจนั้นมีข้อบังคับว่าด้วยการมอบอำนาจและกำหนดหน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่งเป็นการมอบอำนาจของคณะกรรมการในการกระทำการและวางข้อบังคับ ระเบียบการตามวัตถุประสงค์ของ รัฐวิสาหกิจนั้น ให้ผู้บริหารมีอำนาจกระทำการแทนคณะกรรมการได้ทุกกรณี น่าจะไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแห่งนั้น และเป็นเหตุที่จะเกิดความเสียหายแก่รัฐวิสาหกิจแห่งนั้นได้ง่าย เพราะอำนาจการกระทำการของรัฐวิสาหกิจตกไปอยู่ในมือของบุคคลเพียงคนเดียว ไม่มีการพิจารณากลับกรองจากคณะกรรมการ จึงเห็นสมควรพิจารณาดำเนินการทบทวนแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยการมอบอำนาจและการกำหนดหน้าที่ของผู้บริหารดังกล่าวเสียใหม่

(๖) การจดทะเบียนเป็นผู้รับเหมางานทาง

เนื่องจากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ได้รับเรื่องร้องเรียนว่า ส่วนราชการแห่งหนึ่งได้ประกาศรับสมัครจดทะเบียนเป็นผู้รับเหมางานทาง โดยกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์อย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้เกิดการรวมหัว (ฮั้ว) กันในภายหลังได้ง่ายและเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่หาประโยชน์ได้ แล้วส่งเรื่องมาให้สำนักงาน ป.ป.ป. พิจารณาว่าจะเป็นช่องทางให้เกิดการประพฤติมิชอบได้หรือไม่และสมควรมีมาตรการป้องกันอย่างไร

คณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยคณะกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน ได้พิจารณาเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการขอจดทะเบียนเป็นผู้รับเหมางานทางของส่วนราชการดังกล่าวแล้ว เห็นว่าน่าจะปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการดังกล่าวให้เหมาะสมและหรือสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง ทั้งนี้ นอกจากเหตุอื่นแล้วยังเพื่อเป็นการป้องกันการกีดกันผู้รับเหมาบางราย และป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่รัฐในภายหลัง รวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบด้วย จึงสมควรพิจารณาวางมาตรการป้องกันในเรื่องนี้ต่อไป

(๗) การจ่ายเงินทดแทนที่ดินล่าช้า

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่อง

กล่าวหาฟ้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐแห่งหนึ่งทุจริตเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ราษฎรล่าช้า

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แล้ว เห็นว่าการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าทดแทนนี้ มีบางขั้นตอนล่าช้าเกินความจำเป็น ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณารายละเอียดและขอทราบข้อเท็จจริง ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องจากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้ในกิจการของรัฐ เพื่อพิจารณาปรับปรุงในเรื่องนี้ต่อไป

(๘) เงินรายได้จากการบริจาคในลักษณะเป็นเงินส่วนลดค่าซื้อขาย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาฟ้องเรียนว่า ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยร่วมกันโกงกินเงินที่มีผู้บริจาคและรับเปอร์เซ็นต์จากบริษัทผู้จำหน่ายยา (เงินส่วนลดค่ายา) ที่มอบให้ในรูปบริจาคไปใช้ในกิจการที่อ้างว่าเป็นสวัสดิการของโรงพยาบาล

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัยและบริษัทผู้จำหน่ายยาแล้วเห็นว่าเรื่องลักษณะเช่นนี้ได้มีการกล่าวหาฟ้องเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ป. อยู่เสมอ และการที่

บริษัทผู้จำหน่ายยาต้องจ่ายเงินเปอร์เซ็นต์หรือเงินส่วนลดค่ายาแก่สถานบริการสาธารณสุขนั้น ทำให้บริษัทผู้จำหน่ายยามีความจำเป็นต้องเพิ่มราคาเวชภัณฑ์และครุภัณฑ์ทางการแพทย์ขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนเงินที่ต้องเสียไปจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ทางราชการต้องซื้อเวชภัณฑ์และครุภัณฑ์ทางการแพทย์ในราคาแพงกว่าที่ควร และเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่อาศัยกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ แต่การสืบสวนสอบสวนเพื่อหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ทุจริตหรือประพฤติมิชอบนั้นกระทำได้อย่างเนื่องจากผู้ให้และผู้รับต่างมีผลประโยชน์ร่วมกันและเป็นธรรมเนียมในทางการค้าที่ต้องมีการให้เงินเปอร์เซ็นต์แก่ผู้ซื้อ ดังนั้นจึงสมควรพิจารณาแก้ไข ปรับปรุง ระบบและวิธีการเกี่ยวกับการจัดซื้อเวชภัณฑ์และครุภัณฑ์ทางการแพทย์ที่จะนำไปใช้ในสถานบริการสาธารณสุขใหม่ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อไป

(๙) การทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาฟ้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของเทศบาลแห่งหนึ่งมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยได้ละเว้นการจัดเก็บภาษีป้ายจากร้านขายทองร้านหนึ่ง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ประกอบกับกฎหมาย

ระเบียบ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องป้ายโฆษณา และคำชี้แจงของผู้แทนกรุงเทพมหานครและผู้แทนกรมการปกครอง ตลอดจนผลการสุ่มสำรวจตรวจสอบการจัดเก็บภาษีป้ายในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว เห็นว่าในปัจจุบันนี้มีป้ายโฆษณาที่ติดตั้งขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมายอยู่เป็นจำนวนมาก แต่มิได้มีการบังคับให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบได้ รวมทั้งระเบียบและวิธีการจัดเก็บภาษีป้าย การควบคุมและการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีป้ายยังไม่สมบูรณ์เพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการขาดการควบคุมตรวจสอบหรือการควบคุมตรวจสอบไม่ครบถ้วน สม่าเสมอและจริง จังนั้น เป็นมูลเหตุสำคัญที่เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอาศัยกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบได้และยังก่อให้เกิดการ รั่วไหลในการจัดเก็บภาษีป้ายจำนวนมาก อีกด้วย ดังนั้นจึงเห็นสมควรที่จะพิจารณาหาทางวางมาตรการเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

(๑๐) การพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นต่ำกว่าสายสะพายแก่ข้าราชการกรณีข้าราชการไม่ได้รับหรือรับล่าช้า

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่อง กล่าวหา ร้องเรียนว่า เจ้าหน้าที่กองประกาศิต และเจ้าหน้าที่กองการเจ้าหน้าที่ของกรมต่าง ๆ ร่วมมือกันแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ กรณี

การมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นต้นให้แก่ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับพระราชทาน อันเป็นเหตุให้ข้าราชการเหล่านั้นไม่ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือได้รับล่าช้า

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณา ข้อเท็จจริงและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่าง ๆ แล้ว เห็นว่าการพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ข้าราชการ กรณีข้าราชการไม่ได้รับหรือได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นต่ำกว่าสายสะพายล่าช้านั้น มีสาเหตุที่สำคัญสืบเนื่องมาจาก สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไม่สามารถจัดหาเครื่องราชอิสริยาภรณ์และจัดทำประกาศนียบัตรมอบให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานได้ทันทั้งประเทศ ซึ่งหากสามารถแก้สาเหตุดังกล่าวได้ ปัญหาการทุจริตหรือข้อครหา กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ก็คงจะไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นได้ยาก ดังนั้นจึงสมควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ข้าราชการ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อไป

(๑๑) การดำเนินคดีล่าช้าจนคดีขาดอายุความ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่อง กล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดตามพระราชบัญญัติฯ ซึ่งมีบทลงโทษปรับ ผู้กระทำผิดตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงสามเท่าของ

มูลค่าแร่ที่ขาดหายไปจากบัญชีแสดงแร่คงเหลือ ซึ่งในคดีดังกล่าวผู้กระทำผิดจะต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนสูงตั้งแต่ ๕๙ ล้านบาทเศษ จนถึง ๑๗๘ ล้านบาทเศษ แต่ได้มีการดำเนินการล่าช้าจนคดีขาดอายุความ ไม่สามารถฟ้องผู้กระทำผิดได้ ทำให้เสียหายแก่ประโยชน์ของรัฐ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยคณะกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ประกอบกับกฎหมาย และวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบได้ จึงสมควรพิจารณาวางมาตรการเพื่อป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

(๑๒) การเบิกจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินของหน่วยงานในส่วนภูมิภาคที่สังกัดส่วนกลาง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเรื่องการทุจริตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าจ้างคนงานของส่วนราชการแห่งหนึ่ง ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและที่พักของเจ้าหน้าที่ส่วนราชการดังกล่าว ซึ่งปฏิบัติราชการประจำหน่วยงานในส่วนภูมิภาค เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำใบสำคัญเบิกเงินโดยให้ผู้มีสิทธิรับเงินลงชื่อในหลักฐานการจ่ายเงินไว้ล่วงหน้าโดยยังมีได้รับเงิน แล้วส่งใบสำคัญมาเบิกเงินจากสำนักงานในส่วนกลาง เมื่อได้

รับเงินตามฎีกาแล้วกองคลังจะนำเงินที่เบิกได้โอนเข้าบัญชีส่วนตัวของหัวหน้าหน่วยงานในส่วนภูมิภาค เพื่อนำไปจ่ายให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างผู้มีสิทธิรับเงิน แต่หัวหน้าหน่วยงานฯ จ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินน้อยกว่าที่ขอเบิก

คณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยคณะกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน ได้พิจารณาเห็นว่าการให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินในหลักฐานการจ่ายเงิน โดยยังมีได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงิน แม้จะเป็นความสะดวกในการเบิกจ่ายเงินให้แก่หน่วยงานในส่วนภูมิภาค แต่เป็นการฝ่าฝืนระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งยังปรากฏว่ายังมีการปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบดังกล่าวอยู่สมควรพิจารณาวางมาตรการป้องกันในเรื่องนี้ต่อไป

นอกจากการดำเนินการเพื่อเสนอมาตรการป้องกันดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการวิจัยหาสาเหตุและปัญหาแห่งการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการจากเรื่องกล่าวหาร้องเรียน ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยมากำหนดเป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และอยู่ในระหว่างดำเนินการวิจัย จำนวน ๒ เรื่อง คือ

๑. โครงการวิจัยเรื่องการควบคุมการใช้และการบำรุงรักษารถยนต์นั่งส่วนบุคคลของทางราชการ

๒. โครงการวิจัยเรื่องการซื้อและการจ้างของทางราชการ

๑.๒ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

นับแต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๖ เห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าสำนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งอื่น ๆ ที่มีช่องโอกาส และเป็นที่ยกกล่าวขวัญกันว่าเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตน จำนวน ๙,๙๕๑ ตำแหน่ง และเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๙ คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบต่อกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอเรื่องการกำหนดตำแหน่งที่จะต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของข้าราชการกระทรวงกลาโหม จำนวน ๑๖๕ ตำแหน่ง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน จำนวน ๑,๗๓๔ ตำแหน่ง

อนึ่ง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๒๔ สั่งให้รัฐมนตรีทุกท่านแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน จำนวน ๔๕ ตำแหน่งด้วย ซึ่งเป็นผลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔ รวมทั้งสิ้น ๑๑,๘๙๕ ตำแหน่ง และในปัจจุบันนี้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินมาแล้วรวมทั้งสิ้น ๑๗,๑๒๑ ของ เฉพาะในช่วงปีงบประมาณนี้ มีจำนวน ๒,๕๖๓ ของ

การแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของคณะรัฐมนตรี ได้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีที่ให้รัฐมนตรีทุกท่านแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งรัฐมนตรีทุกท่านในรัฐบาลปัจจุบันได้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีและดำเนินการตามมติดังกล่าวแล้ว

สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวง คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาสั่งให้สำนักงาน ป.ป.ป. รับไปดำเนินการยกกว้าง และให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) เป็นผู้ตรวจสอบดูแลการยกกว้าง แล้วนำเสนอ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยด่วน โดยให้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะเปิดฉีกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นได้ด้วยหรือไม่ไปประกอบการพิจารณาต่อไป

๑.๓ การประชาสัมพันธ์

การดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ

- การสร้างศรัทธา
- หาพันธมิตร
- ปลุกจิตสำนึก

โดยกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ คือ “ลดการทุจริต” เพื่อให้การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของ ป.ป.ป. บรรลุตามเป้าหมายดังกล่าว ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ ได้จัดทำแผนงานด้านประชาสัมพันธ์งานของ ป.ป.ป. พร้อมทั้งได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายวิธีการเผยแพร่และการใช้สื่อ ตลอดจนกลยุทธ์ในการดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนงานที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถจำแนกกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ที่ได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้

๑. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างศรัทธา

การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างศรัทธา

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคคลทั่วไปเข้าใจเชื่อมั่นใน ป.ป.ป. หรือเชื่อถือในบุคลากรซึ่งจะเป็นหนทางไปสู่การสร้างความร่วมมือกับ ป.ป.ป. ต่อไป และได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนทั่วไป และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยได้จัดกิจกรรมและใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

๑.๑ กิจกรรมการสนทนา ประกอบด้วย

(๑) การสนทนาทางโทรทัศน์

การสนทนาในรายการสนทนาปัญหาบ้านเมือง เรื่อง “สังคมกับปัญหาคอร์รัปชัน” แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ และช่อง ๗ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๑ ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร ประธานที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการทั่วไป ธนาคารไทยทนุ จำกัด พลตำรวจตรี ประยูร โกมารกุล ณ นคร รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล รองศาสตรา-

จารย์ ดร. ปรีชา สุวรรณทัต กรรมการ ป.ป.ป. โดยมีนายถวัลย์ศักดิ์ สุขะวรรณ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ ท.ท.ท. เป็นผู้ดำเนินรายการ

(๒) การสนทนาทางวิทยุ

รายการ “เพื่อข้าราชการและประชาชน” ได้รับความร่วมมือจากสำนักงาน ก.พ. เผยแพร่ออกอากาศทางสถานีวิทยุ ท.ท.ท. ภาคปกติ ความถี่ ๑๔๕๔ กิโลเฮิรตซ์ เวลา ๐๙.๐๐ - ๐๙.๓๐ น. ของทุกวันเสาร์เว้นเสาร์ ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ได้จัดทำรายการรวมทั้งสิ้น ๒๔ ครั้ง

รายการ “รักเมืองไทย” ได้รับความร่วมมือจากกรมประชาสัมพันธ์เผยแพร่ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ระบบ เอฟ. เอ็ม. ความถี่ ๙๒.๕ เมกะเฮิรตซ์ เวลา ๐๖.๓๐ - ๐๗.๐๐ น. ของทุกวันพฤหัสบดีที่ ๑ และ ๓ ของเดือน ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ได้จัดทำรายการรวมทั้งสิ้น ๒๔ ครั้ง

การสนทนาทางวิทยุทั้ง ๒ รายการ เนื้อหาสาระของรายการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งในแง่มาตรการ แนวทางปฏิบัติ และทัศนคติของบุคคล โดยเชิญบุคคลผู้มีความรู้และประสบการณ์ในแต่ละด้านมาร่วมรายการและดำเนินการผลิตรายการเอง

๑.๒ กิจกรรมข่าว

เสนอข่าวในด้านการประชาสัมพันธ์

พันธกิจกรรมการและการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. ที่ได้ดำเนินการในแต่ละโอกาสและเสนอข่าวในลักษณะที่ก่อให้เกิดบุคคลทั่วไปเข้าใจระบบการทำงานของ ป.ป.ป. โดยจัดทำในรูปแบบการให้ข่าว และแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน เพื่อนำไปเผยแพร่ทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

๑.๓ กิจกรรมการบรรยาย

(๑) ดำเนินการบรรยายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิให้งานผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อบริการทางวิชาการแก่สังคม ชุดเมืองไทยเมืองทอง ตอนที่ ๗๕ เรื่อง “มารู้จักกับ ป.ป.ป.” เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๓๑

(๒) ส่งวิทยากรของสำนักงาน ป.ป.ป. ไปบรรยายเรื่องพุทธศาสนากับการคอร์รัปชัน เพื่อให้สามเณรที่วัดเบญจมบพิตร มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางพุทธศาสนา และประเพณีวัฒนธรรมไทย

(๓) ส่งวิทยากรของสำนักงาน ป.ป.ป. ไปบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการฝึกอบรมข้าราชการของกระทรวง ทบวง กรม และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำนวน ๑๖ ครั้ง

(๔) ส่งวิทยากรของสำนักงาน ป.ป.ป. ไปบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเทคนิคการสืบสวนสอบสวน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบ

การณ้เกี่ยวกับงานด้านการสืบสวนสอบสวน ในการฝึกอบรมข้าราชการของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ จำนวน ๑๒ ครั้ง

๑.๔ กิจกรรมการให้ข้อมูล

(๑) จัดทำเอกสารประกอบด้วย จุลสาร ป.ป.ป. แผ่นพับ เพื่อส่งไปเผยแพร่ ยังส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา ห้องสมุด สื่อมวลชน ทุกแขนง รวมทั้งนักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้ที่สนใจมาดูงานที่สำนักงาน ป.ป.ป. รวมทั้งเผยแพร่รายงานผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้วย

(๒) จัดทำและจัดให้มีการเผยแพร่ สารนายกรัฐมนตรีทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ในวันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๑ ซึ่งเป็นวันสถาปนาสำนักงาน โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนทั่วไปทราบถึง เจตนารมณ์ของรัฐบาลในการดำเนินการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประ- พหุติมิชอบในวงราชการ

๑.๕ การจัดนิทรรศการ

สำนักงาน ป.ป.ป. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้จัดนิทรรศการ “เจริญรอยตามพระยุคลบาท” ร่วมกับ สำนักงาน ก.พ. สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับพระราชจริยวัตรของพระมหากษัตริย์ไทยในด้านการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตและประพหุติมิชอบในวงราชการ ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๐ ณ สำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อเป็นการเผยแพร่พระเกียรติคุณของพระมหากษัตริย์และเพื่อน้อมนำจิตใจของประชาชนชาวไทยให้สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณและพร้อมใจกันเจริญรอยตามพระยุคลบาท โดยจัดนิทรรศการนี้เข้าร่วมในงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ

๒. กิจกรรมเพื่อหาพันธมิตร

การจัดกิจกรรมเพื่อหาพันธมิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความสำนึก รับผิดชอบ ในการที่จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพหุติมิชอบในวงราชการ โดยได้จัดกิจกรรมและใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

๒.๑ การมอบโล่และประกาศนียบัตร เชิดชูเกียรติผู้สนับสนุนกิจกรรม ป.ป.ป.

การจัดกิจกรรมนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยการมอบโล่เชิดชูเกียรติ หรือประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติ

สำหรับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มอบโล่และประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติแก่บุคคลผู้มีผลงานต่าง ๆ ดังนี้

ผู้ที่ได้รับโล่เชิดชูเกียรติ มีจำนวน ๑ ราย ได้แก่

นายประดิษฐ์ กัลย์จาฤก ในฐานะให้ความร่วมมือต่อสำนักงาน ป.ป.ป. โดยได้จัดทำละครโทรทัศน์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปตระหนักถึงผลร้ายที่เกิดจากการทุจริต และช่วยกันต่อต้านการ

ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๒ เดือน (เมษายน - พฤษภาคม ๒๕๓๐) จำนวน ๒ เรื่อง ๘ ตอน ตอนละประมาณ ๑ ชั่วโมง

ผู้ได้รับประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติ มีจำนวน ๑ ราย ได้แก่

นางสุนทรี วัฒนวงศ์วรรณ ในฐานะให้ความร่วมมือต่อสำนักงาน ป.ป.ป. โดยเป็นผู้รับผิดชอบประสานงานกับบริษัท ประกิต แอนด์ เอฟ ซี บี จำกัด และประสานงานกับดารานักแสดงในการจัดทำสποดโทรทัศน์ เรื่อง “พ่อกระทำความผิด” ซึ่งเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ทุกช่องต่อเนื่องกันโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน และได้ดำเนินการเผยแพร่โฆษณาการจัดกิจกรรมละครโทรทัศน์ทางสื่อมวลชน โดยสำนักงาน ป.ป.ป. ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

พิธีมอบโล่และประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติจัดที่หอประชุมสำนักงาน ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๑

๒.๒. การยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตน ชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

การจัดกิจกรรมนี้คณะกรรมการ
การ ป.ป.ป. มีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุน
บุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ให้กำลังใจให้
ดำรงความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อเป็นแบบอย่าง
ที่ดีแก่บุคคลอื่นต่อไป โดยการมอบโล่เชิดชู
เกียรติให้และได้เสนอระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้
ต่อกระทรวงทบวงกรมและรัฐวิสาหกิจและ
ประชาชนโดยทั่วไป เพื่อทราบด้วยแล้ว
(ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ป. ว่าด้วย
การยกย่องผู้ประพฤติตนชอบด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริต พ.ศ. ๒๕๓๑)

๒.๓ กิจกรรมบทความ

การจัดกิจกรรมบทความมีจุด
มุ่งหมายที่จะให้ประชาชนทั่วไปตระหนัก
ถึงภัยอันตรายของการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ สำนักงาน ป.ป.ป.
ได้รับความอนุเคราะห์จาก พลเอก สิทธิ
จิรโรจน์ ในการเขียนบทความเรื่อง “โปรด
มอบกำลังใจให้ ป.ป.ป.” เผยแพร่ทางวิทยุ
ในรายการ “เพื่อแผ่นดินไทย” เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๑ เวลา ๑๖.๐๐ น.

๒.๔ กิจกรรมอภิปราย

การจัดกิจกรรมอภิปรายเพื่อชี้
ให้ประชาชนทั่วไปเห็นว่าการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นภัยของทุก

ฝ่าย ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน จึงจำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือในการป้องกันมิให้
เกิดขึ้นหรือให้ลดน้อยลงไป คณะกรรมการ
ป.ป.ป. ได้จัดให้มีการอภิปราย ๒ ครั้ง
ดังนี้

(๑) การอภิปรายในหัวข้อเรื่อง
“เขาจับคนโกงอย่างไร” ที่หอประชุมกรม
ประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดทางวิทยุกระจาย
เสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๒๗
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ ผู้ร่วมอภิปรายประกอบ
ด้วยนายสุธี อากาศฤกษ์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นายวิชา มกรพงศ์ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดพิจิตร พลตำรวจตรี ประยูร โกมารกุล
ณ นคร รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
นายปรีดี เกษมทรัพย์ รองศาสตราจารย์
ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรม-
ศาสตร์ โดยมีนายพีระพงศ์ อิศรภักดี รอง
ผู้อำนวยการ (ฝ่ายอำนวยความสะดวก) องค์การ
ขนส่งมวลชนกรุงเทพ เป็นผู้ดำเนินการ
อภิปราย

(๒) การอภิปรายเนื่องในการสัมมนาเรื่อง “การร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ ป.ป.ป.” ณ โรงแรมอิมพีเรียล โดยมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้เปิดการสัมมนา เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ในหัวข้อเรื่อง “ประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย พลเอก วันชัย เรื่องตระกูล เสนาธิการทหารบก พลตรี จำลอง ศรีเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายสุธี อากาศฤกษ์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี พลตำรวจโท แสง วีระสวัสดิ์ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ โดยมี นายศิริ อติโพธิ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย มีหัวหน้าส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเข้าร่วมสัมมนา และรับฟังการอภิปราย จำนวน ๑๔๗ คน โดยมีมูลนิธิเอเชีย เป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่าย

๒.๕ กิจกรรมอื่น ๆ

การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในฐานะที่สื่อมวลชนได้ให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ป. ในด้านการสื่อสารเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจและข้อมูลต่าง ๆ สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ดำเนินการตามกิจกรรมนี้ในโอกาสอันควรต่อเนื่องมาโดยตลอด

๓. กิจกรรมเพื่อปลูกจิตสำนึก

คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างทัศนคติและค่านิยมของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และเกลียดชังการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กิจกรรมที่ดำเนินการมีดังนี้

๓.๑ กิจกรรมเพลง

ดำเนินการเผยแพร่เพลง ป.ป.ป. ที่ได้จัดทำขึ้นโดยมีเนื้อหาในลักษณะเป็นการชี้้นำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตประกอบรายการสนทนาทางวิทยุ จำนวน ๔๘ ครั้ง และเผยแพร่ต่อผู้ที่ให้ความสนใจหลายราย

๓.๒ กิจกรรมคำขวัญ

ดำเนินการเผยแพร่คำขวัญที่มีเนื้อหาให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตที่แผ่นป้ายติดประกาศหน้าสำนักงาน ป.ป.ป.

๓.๓ กิจกรรมการประกวด

ดำเนินการจัดประกวดสปอตโทรทัศน์ ภาพสไลด์ประกอบเสียงและสปอตวิทยุ เนื่องในโอกาสวันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๑๒ ปี เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเกิดความศรัทธาเข้าใจและมีส่วนร่วมในงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตลอดจนเสริมสร้างจิตสำนึกที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีผู้ส่งผลงานเข้าประกวด รวมทั้งสิ้น ๕๕ ชิ้น ได้รับรางวัล ดังนี้

สปอตโทรทัศน์

รางวัลชนะเลิศ ได้รับโล่เกียรติยศของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พร้อมเงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ นายนิคโคและ ระเด่น-อาหมัด

รางวัลรองชนะเลิศ ได้รับโล่เกียรติยศของประธานกรรมการ ป.ป.ป. พร้อมเงินรางวัล ๘,๐๐๐ บาท ได้แก่ นายชูฤทธิ์ จิตวีระ

ภาพสไลด์ประกอบเสียง ไม่มีผลงานใดสมควรจะได้รับรางวัล

สปอตวิทยุ

รางวัลชนะเลิศ ได้รับโล่เกียรติยศของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) พร้อมเงินรางวัล ๕,๐๐๐ บาท ได้แก่ STUDIO 107 (THAILAND) CO.,LTD. ข้อความ ดังนี้

แม่ : เอ ลูกด้อม นียางลบของลูกหรือเปล่า

ลูก : ไม่ใช่ค่ะ ของเพื่อนที่โรงเรียน ด้อมเห็นมันสวยดี

แม่ : ด้อม ลูกจะเที่ยวไปหยิบของใครอย่างนี้ไม่ได้นะ

ลูก : อ้าว แล้วที่แม่ละ ยังหยิบของที่ทำงานมาใช้ได้เลย

แม่ : เออ แม่

ปิดท้าย : สร้างนิสัยที่ดีให้คนในครอบครัว อย่างเห็นแก่ตัวมักได้

รางวัลรองชนะเลิศ ได้รับโล่

เกียรติยศของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. พร้อมเงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท ได้แก่ นายสุวีระ บุญผึ้ง ข้อความ ดังนี้

“ห้วงของความคิด”

ในบางครั้งผมวิตกกังวลกับปัญหาค่าใช้จ่ายในครอบครัวของเรา โดยเฉพาะตาแอมก็ยังเป็นเด็กเล็กนัก ความต้องการบางสิ่งบางอย่างของเกมมีมากกว่าเราสองคน ซึ่งต้องประหยัดจนถึงที่สุด และบางครั้งผมเกือบตัดสินใจผิด แต่เพื่อภาพพจน์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และภาพพจน์ของพ่อที่มีต่อลูก

คำว่า “คอร์ปชั่นไม่มีอยู่ในสมองของผม”

“ยับยั้ง และคำนึงคิด อย่าประพฤติผิดในทางมิชอบ”

รางวัลชมเชย ได้รับโล่เกียรติยศ
ของสำนักงาน ป.ป.ป. ได้แก่ STUDIO
107 (THAILAND) CO.,LTD. ข้อความดังนี้
ดังนี้

เด็ก : ปากกาของต้อมสวยดีแฮะ เอา
ไว้เลยดีกว่า

โฆษกหญิง : อ้อย เธอ ใครเขาจะไปรู้หิบบ
เอาไปใช้ที่บ้านเถอะของของ
หลวงก็เหมือนของฟรี

โฆษกชาย : ไม่ต้องห่วง ประมูลงานคราวนี้
มีผมช่วยทั้งคนกลัวอะไร ว่า
แต่อย่าลืมสัญญากันไว้ละ นะ
เฮียนะ

ผู้ประกาศ : ความเห็นแก่ได้ ไม่สิ้นสุดคือ
จุดเริ่มต้นแห่งภัยพิบัติ

ปิดท้าย : สร้างสำนึกที่ดีแก่คนในครอบ-
ครัวด้วยการปลูกฝังคุณธรรม

พิธีมอบรางวัลจัดที่หอประชุมสำนักงาน
ป.ป.ป. เมื่อวันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๑

๓.๔ กิจกรรมสโปด

ดำเนินการจัดทำสโปดเพื่อสร้าง
จิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตและประ-
พฤติมิชอบในวงราชการ ดังนี้

(๑) สโปดโทรทัศน์ เรื่อง “พ่อ
กระทำคามผิด” เป็นผลงานร่วมกันระหว่าง
สำนักงาน ป.ป.ป. และสำนักงาน ก.พ.
เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ทุกช่องต่อเนื่อง
มาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

(๒) สโปดวิทยุ ได้นำสโปดวิทยุ
รางวัลที่ ๑ รางวัลที่ ๒ และรางวัลชมเชย
จัดทำเป็นเทปคาสเซ็ทเผยแพร่ทางสถานี
วิทยุในกรุงเทพมหานคร ส่วนภูมิภาค และ
สถานีส่งเสียงทางสายทั่วประเทศ จำนวน
๑,๐๐๐ ตลับ และในโครงการวิทยุรถเมล์
(Bus Sound) ขององค์การขนส่งมวลชน
กรุงเทพ (ข.ส.ม.ก.)

๒. ด้านปราบปราม

การปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ (ดูภาคผนวก ๔ และภาคผนวก ๕) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ ด้านปราบปรามในกรณีทั่วไป

สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๓๑ นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งมีผลงานที่พอสรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ เรื่องที่รับไว้ดำเนินการ

(๑) เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ ๑,๘๕๖ เรื่อง

(๒) เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ๑,๑๕๒ เรื่อง

(๓) เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตจากแหล่งข่าวอื่น ๆ และข่าวหนังสือพิมพ์ที่ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ๕ เรื่อง

รวมเรื่องที่ได้รับไว้ดำเนินการทั้งสิ้น ๓,๐๕๓ เรื่อง

๒.๑.๒ ลักษณะความผิดของเรื่อง ที่กล่าวหา ร้องเรียน ซึ่งได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

ก. ความผิดทางอาญา

(๑) ยักยอกทรัพย์สินของทางราชการ ๘๑ เรื่อง

(๒) ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ๒๑๔ เรื่อง

(๓) ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต ๒๗๗ เรื่อง

(๔) รับสินบน ๗๓ เรื่อง

(๕) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือโดยทุจริต ๘๓ เรื่อง

(๖) ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายตามหน้าที่ ๓๑ เรื่อง

(๗) ทุจริตในการเก็บภาษีอากรค่าธรรมเนียม ๒๑ เรื่อง

(๘) เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ ๔ เรื่อง

(๙) ปลอมเอกสาร และหรือใช้หรืออ้างเอกสารปลอม ๖๖ เรื่อง

(๑๐) ฉ้อโกง ๑๙ เรื่อง

(๑๑) ทำให้ไม้หวงห้ามโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ๕๐ เรื่อง

(๑๒) นำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงกฎหมายศุลกากร ๓ เรื่อง

(๑๓) ความผิดทางอาญากรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ๘ เรื่อง

ข. ความผิดทางวินัย

(๑) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ๑๖๔ เรื่อง

(๒) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ ๘๔ เรื่อง

(๓) ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาโดยมิชอบ ๒๗ เรื่อง

(๔) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ๔๕๙ เรื่อง

(๕) รายงานเท็จ ๕ เรื่อง

(๖) ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ๕๒ เรื่อง

(๗) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ๖๕ เรื่อง

(๘) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการคลัง ๕๑ เรื่อง

(๙) ไม่ถือหรือปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ แบบธรรมเนียมของทางราชการหรือมติคณะรัฐมนตรี ๗๕ เรื่อง

(๑๐) ความผิดทางวินัยกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ๑๘๒ เรื่อง

ค. ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

(๑) เบิกค่าเช่าบ้านอันเป็นเท็จ ๑๐๖ เรื่อง

(๒) เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางอันเป็นเท็จ ๗๑ เรื่อง

(๓) เบิกค่ารักษาพยาบาลอันเป็นเท็จ ๕ เรื่อง

(๔) เบิกเงินช่วยเหลือบุตรอันเป็นเท็จ ๑ เรื่อง

(๕) ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ๑๗ เรื่อง

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๕๐ เรื่อง

๒.๑.๓ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

(๑) ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง ๒ เรื่อง

(๒) สำนักนายกรัฐมนตรี ๒๑ เรื่อง

(๓) กระทรวงกลาโหม ๑๑๑ เรื่อง

(๔) กระทรวงการคลัง ๘๐ เรื่อง

- เรื่อง (๕) กระทรวงการต่างประเทศ ๔
- (๖) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๗๘ เรื่อง
- (๗) กระทรวงคมนาคม ๘๐ เรื่อง
- (๘) กระทรวงพาณิชย์ ๑๔ เรื่อง
- (๙) กระทรวงมหาดไทย ๗๑๕ เรื่อง
- (๑๐) กระทรวงยุติธรรม ๑๔ เรื่อง
- (๑๑) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน ๘ เรื่อง

- เรื่อง (๑๒) กระทรวงศึกษาธิการ ๓๓๓
- เรื่อง (๑๓) กระทรวงสาธารณสุข ๑๒๐
- เรื่อง (๑๔) กระทรวงอุตสาหกรรม ๑๙
- เรื่อง (๑๕) ทบวงมหาวิทยาลัย ๗๑ เรื่อง

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวง ที่สังกัด

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ๑๒ เรื่อง
- (๒) กระทรวงกลาโหม ๑ เรื่อง
- (๓) กระทรวงการคลัง ๑๘ เรื่อง
- (๔) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๑๗ เรื่อง
- (๕) กระทรวงคมนาคม ๔๘ เรื่อง
- (๖) กระทรวงพาณิชย์ ๒ เรื่อง
- (๗) กระทรวงมหาดไทย ๔๐ เรื่อง
- (๘) กระทรวงอุตสาหกรรม ๑๔ เรื่อง

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

- (๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓๐ เรื่อง

- (๒) กรุงเทพมหานคร ๗๘ เรื่อง
- (๓) เทศบาล ๖๗ เรื่อง
- (๔) สุขาภิบาล ๓๗ เรื่อง
- (๕) เมืองพัทยา ๒ เรื่อง
- (๖) สมาตำบล ๒ เรื่อง

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๕๐ เรื่อง

๒.๑.๔ เรื่องกล่าวหา ร้องเรียน ที่ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวน เสร็จในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

(๑) เรื่องที่ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวน แล้วปรากฏพยานหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการอันมีมูลเป็นความผิด

- มีมูลความผิดทางวินัยอย่างเดียว และได้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาสอบสวนทางวินัยต่อไป ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง จำนวน ๑๕ เรื่อง ผู้ถูกกล่าวหา ๒๙ คน

- มีมูลความผิดทางอาญาอย่างเดียว และได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญาต่อไป ตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง จำนวน ๒ เรื่อง ผู้ถูกกล่าวหา ๓ คน

- มีมูลความผิดทางวินัยและทางอาญา จึงได้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาสอบสวนทางวินัยและแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี

อาญาต่อไป ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งและ
วรรคสอง

จำนวน ๓๗ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๑๒๐ คน

(๒) ให้อยู่คดีหรือไม่รับพิจารณาแต่
ให้ตั้งข้อสังเกตไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูก
กล่าวหา ร้องเรียน หรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา
ทราบเป็นการประสานงาน

จำนวน ๔๑ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๖๐ คน

(๓) สืบสวนสอบสวนแล้วไม่ปรากฏ
พยานหลักฐานว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำ
การอันมีมูลเป็นความผิดทางวินัย หรือทาง
อาญา จึงให้อยู่คดีเรื่อง

จำนวน ๗๖๗ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๑,๓๓๓ คน

(๔) ปรากฏว่าเป็นเรื่องซึ่งผู้บังคับบัญชา
ได้ดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ไปแล้ว จึงให้อยู่คดีเรื่อง

จำนวน ๘๘ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๑๖๖ คน

(๕) ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต
หรือประพฤติมิชอบ เพียงแต่ปฏิบัติหน้าที่
บกพร่องและได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
เพื่อป้องกันแก้ไขต่อไป จึงให้อยู่คดีเรื่อง

จำนวน ๑ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๒ คน

(๖) ปรากฏว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงไม่รับ
พิจารณา

จำนวน ๑๖๘ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๒๗๔ คน

(๗) ปรากฏว่าเป็นเรื่องกล่าวหาเลื่อน
ลอย ไม่ชี้ช่องการสืบสวนสอบสวน จึงไม่รับ
พิจารณา

จำนวน ๒๑๑ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๓๔๓ คน

(๘) ปรากฏว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่าง
การพิจารณาของศาลหรือที่ศาลพิพากษา
หรือมีคำสั่งเด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว จึงไม่
ยกขึ้นพิจารณา

จำนวน ๑๒ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๒๒ คน

(๙) ปรากฏว่าเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ-
การ ป.ป.ป. เห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะ
กรรมการกำหนด จึงไม่ยกขึ้นพิจารณา

จำนวน ๔๗ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๖๕ คน

(๑๐) ปรากฏว่าเป็นบัตรสนเท่ห์ที่ไม่
ชี้ช่องการสืบสวนสอบสวน จึงไม่รับพิจารณา
แต่ให้เก็บเป็นข้อมูล

จำนวน ๑,๐๕๘ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๑,๓๑๐ คน

๒.๑.๕ ลักษณะความผิดของเรื่อง กล่าวหา ร้องเรียนที่ดำเนินการ แล้วเสร็จในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

ก. ความผิดทางอาญา

- (๑) ยักยอกทรัพย์สินของทางราชการ ๘๙ เรื่อง
- (๒) ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ๒๑๙ เรื่อง
- (๓) ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต ๒๘๘ เรื่อง
- (๔) รับสินบน ๘๕ เรื่อง
- (๕) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือโดยทุจริต ๙๔ เรื่อง
- (๖) ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายตามหน้าที่ ๔๖ เรื่อง
- (๗) ทุจริตในการเก็บภาษีอากรค่าธรรมเนียม ๑๔ เรื่อง
- (๘) เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญากระทำหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ ๔ เรื่อง
- (๙) ปลอมเอกสาร และหรือใช้หรืออ้างเอกสารปลอม ๗๑ เรื่อง
- (๑๐) ฉ้อโกง ๒๔ เรื่อง
- (๑๑) ทำไม้หวงห้ามโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ๕๙ เรื่อง
- (๑๒) นำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงกฎหมายศุลกากร ๓ เรื่อง

(๑๓) ความผิดทางอาญากรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ๖ เรื่อง

ข. ความผิดทางวินัย

- (๑) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ๒๐๕ เรื่อง
 - (๒) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ ๑๐๒ เรื่อง
 - (๓) ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาโดยมิชอบ ๑๘ เรื่อง
 - (๔) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ๔๑๕ เรื่อง
 - (๕) รายงานเท็จ ๑๐ เรื่อง
 - (๖) ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ๖๒ เรื่อง
 - (๗) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ๕๐ เรื่อง
 - (๘) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการคลัง ๑๑๖ เรื่อง
 - (๙) ไม่ถือหรือปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ แบบธรรมเนียมของทางราชการหรือมติคณะรัฐมนตรี ๑๒๗ เรื่อง
 - (๑๐) ความผิดทางวินัยกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ๒๑๒ เรื่อง
- ### ค. ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต
- (๑) เบิกค่าเช่าบ้านอันเป็นเท็จ ๕๔ เรื่อง
 - (๒) เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางอันเป็นเท็จ ๘๐ เรื่อง

(๓) เบิกค่ารักษาพยาบาลอันเป็น
เท็จ ๖ เรื่อง

(๔) เบิกเงินช่วยเหลือบุตรอันเป็น
เท็จ ๒ เรื่อง

(๕) ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในกรณี
อื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ๑๕ เรื่อง

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๕๕
เรื่อง

๒.๑.๖ ลักัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง
ทบวง

(๑) ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม
ที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง
หรือทบวง ๑ เรื่อง

(๒) สำนักนายกรัฐมนตรี ๒๑ เรื่อง
(๓) กระทรวงกลาโหม ๑๐๑ เรื่อง
(๔) กระทรวงการคลัง ๗๘ เรื่อง
(๕) กระทรวงการต่างประเทศ ๔
เรื่อง

(๖) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๓๐๖ เรื่อง

(๗) กระทรวงคมนาคม ๑๑๖ เรื่อง
(๘) กระทรวงพาณิชย์ ๒๖ เรื่อง
(๙) กระทรวงมหาดไทย ๘๔๑ เรื่อง
(๑๐) กระทรวงยุติธรรม ๑๔ เรื่อง

(๑๑) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และการพลังงาน ๑๐ เรื่อง

(๑๒) กระทรวงศึกษาธิการ ๓๖๒
เรื่อง

(๑๓) กระทรวงสาธารณสุข ๑๑๕
เรื่อง

(๑๔) กระทรวงอุตสาหกรรม ๒๐
เรื่อง

(๑๕) ทบวงมหาวิทยาลัย ๗๒ เรื่อง

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวง
ที่สังกัด

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ๘ เรื่อง

(๒) กระทรวงกลาโหม ๑๐ เรื่อง

(๓) กระทรวงการคลัง ๒๑ เรื่อง

(๔) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑๘ เรื่อง

(๕) กระทรวงคมนาคม ๖๗ เรื่อง

(๖) กระทรวงพาณิชย์ ๕ เรื่อง

(๗) กระทรวงมหาดไทย ๔๓ เรื่อง

(๘) กระทรวงอุตสาหกรรม ๑๑
เรื่อง

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
๓๑ เรื่อง

(๒) กรุงเทพมหานคร ๗๕ เรื่อง

(๓) เทศบาล ๕๕ เรื่อง

(๔) สุขาภิบาล ๒๙ เรื่อง

(๕) สมาตำบล ๒ เรื่อง

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
หรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๕๕
เรื่อง

๒.๒ ด้านปราบปรามใน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมี พฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการด้านปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งมีผลงานพอสรุปได้ดังนี้

๒.๒.๑ เรื่องกล่าวหา ร้องเรียน ว่าร่ำรวยผิดปกติที่รับไว้ดำเนินการ

(๑) เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ ๑๑๐ เรื่อง

(๒) เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ ๒๑๗ เรื่อง
รวมเรื่องที่ได้รับไว้ดำเนินการทั้งสิ้น ๓๒๗ เรื่อง

๒.๒.๒. สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ จากเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวงทบวง

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ๑ เรื่อง
- (๒) กระทรวงกลาโหม ๒๒ เรื่อง
- (๓) กระทรวงการคลัง ๑๒ เรื่อง
- (๔) กระทรวงการต่างประเทศ ๑

เรื่อง

- (๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๕๑ เรื่อง

- (๖) กระทรวงคมนาคม ๕ เรื่อง
- (๗) กระทรวงพาณิชย์ ๓ เรื่อง
- (๘) กระทรวงมหาดไทย ๕๒ เรื่อง
- (๙) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ๑ เรื่อง

เรื่อง

- (๑๐) กระทรวงศึกษาธิการ ๑๕

เรื่อง

- (๑๑) กระทรวงสาธารณสุข ๕ เรื่อง

- (๑๒) กระทรวงอุตสาหกรรม ๒

เรื่อง

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ๑ เรื่อง
- (๒) กระทรวงการคลัง ๒ เรื่อง
- (๓) กระทรวงคมนาคม ๓ เรื่อง
- (๔) กระทรวงพาณิชย์ ๑ เรื่อง
- (๕) กระทรวงมหาดไทย ๔ เรื่อง
- (๖) กระทรวงอุตสาหกรรม ๑ เรื่อง

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

- (๑) เทศบาล ๑ เรื่อง
- (๒) สุขาภิบาล ๑ เรื่อง

๒.๒.๓ ผลการดำเนินการในเรื่อง กล่าวหาร้องเรียนว่าร่ำรวยผิด ปกติ ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

(๑) เรื่องที่ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าร่ำรวยผิดปกติ จึงให้ยุติเรื่อง

จำนวน ๑๔๗ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๒๒๑ คน

(๒) ปรากฏว่าเป็นบัตรสนเท่ห์ซึ่งกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติที่ไม่ใช่ช่องการสืบสวนสอบสวน จึงไม่รับพิจารณาแต่ให้เก็บเป็นข้อมูล

จำนวน ๑๙ เรื่อง
ผู้ถูกกล่าวหา ๒๐ คน

๒.๒.๔ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนว่าร่ำรวยผิดปกติที่ ดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ ๒๕๓๑

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง
ทบวง

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ๒ เรื่อง

- (๒) กระทรวงกลาโหม ๑๖ เรื่อง
- (๓) กระทรวงการคลัง ๑๐ เรื่อง
- (๔) กระทรวงการต่างประเทศ

๑ เรื่อง

(๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒๗ เรื่อง

- (๖) กระทรวงคมนาคม ๔ เรื่อง
- (๗) กระทรวงพาณิชย์ ๒ เรื่อง
- (๘) กระทรวงมหาดไทย ๔๖ เรื่อง
- (๙) กระทรวงยุติธรรม ๑ เรื่อง
- (๑๐) กระทรวงศึกษาธิการ ๑๕

เรื่อง

(๑๑) กระทรวงสาธารณสุข ๓ เรื่อง

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวง
ที่สังกัด

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ๑ เรื่อง
- (๒) กระทรวงคมนาคม ๓ เรื่อง
- (๓) กระทรวงพาณิชย์ ๑ เรื่อง
- (๔) กระทรวงมหาดไทย ๒ เรื่อง
- (๕) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ๑ เรื่อง

๑ เรื่อง

(๖) กระทรวงอุตสาหกรรม ๑ เรื่อง

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒ เรื่อง

- (๒) กรุงเทพมหานคร ๗ เรื่อง
- (๓) เทศบาล ๑ เรื่อง
- (๔) สุขาภิบาล ๑ เรื่อง

๒.๓ ผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้

- ๒.๓.๑ กรณีการสืบสวนสอบสวนข้อมูลความผิด พบความเสียหายที่เกิดจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่าที่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้ จำนวน ๑๓ เรื่อง เป็นเงิน ๔,๑๐๒,๒๐๗.๑๙ บาท
- ๒.๓.๒ กรณีการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหาร้องเรียนว่าร่ำรวยผิดปกติ และประสานงานกับกรมสรรพากรเพื่อรักษาผลประโยชน์ของรัฐ เป็นเหตุให้กรมสรรพากรประเมินเรียกเก็บภาษีเงินเพิ่มและเบี้ยปรับจากการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้ จำนวน ๑ เรื่อง เป็นเงิน ๗๐๒,๓๔๘.๗๓ บาท
- ๒.๓.๓ กรณีการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พบการหลีกเลี่ยงภาษีอากรของบริษัทผู้จำหน่ายรถยนต์และได้ส่งเรื่องให้กรมสรรพากรดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จำนวน ๑ เรื่อง เป็นเงินประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เรื่องที่น่าสนใจ

งานด้านปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในเรื่องที่ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วเสร็จและได้ชี้มูลความผิดทางวินัย และหรือทางอาญา รวมทั้งเรื่องที่ได้มีการประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้การ ปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ในช่วงระยะเวลา รายงานนี้ได้มีผลงานปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นสมควรนำมากล่าวเฉพาะเรื่อง ที่น่าสนใจบางเรื่อง คือ

(๑) เรื่องการทุจริตและประพฤติ มิชอบในการซื้อขายข้าวตามโครงการ แทรกแซงและรักษาระดับราคา ข้าว ฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๔/ ๒๕๒๕

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าเกษตรจังหวัด ของจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง ร่วมกับนายก สมาคมและผู้จัดการสมาคมการค้ากลุ่ม เกษตรกรจังหวัดนั้น ทุจริตและประพฤติ มิชอบในการส่งมอบข้าวสารให้กับองค์การ คลังสินค้า ตามโครงการแทรกแซงและ รักษากระดับราคาข้าว ฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๔/ ๒๕๒๕ โดยมีได้ส่งมอบข้าวสารที่แปรสภาพ จากข้าวเปลือกของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ให้แก่องค์การคลังสินค้า แต่กลับซื้อข้าวสาร ที่กรุงเทพฯ ส่งมอบให้แทน ทั้งนี้ได้มีการ รวบรวมข้าวเปลือกจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ซึ่งไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ทำให้ รัฐบาลเสียหาย

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อ เท็จจริงว่าตามโครงการแทรกแซงและรักษา ระดับราคาข้าวฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๔/๒๕๒๕ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการ นโยบายข้าวได้สั่งการให้องค์การคลัง สินค้า กระทรวงพาณิชย์ รับซื้อข้าวสารจาก สมาคมการค้ากลุ่มเกษตรกรของจังหวัด หนึ่งในภาคกลาง เพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกร ที่เป็นสมาชิกของสมาคมแห่งนั้น ได้ขายข้าว ตามราคาที่รัฐบาลกำหนด องค์การคลังสินค้า จึงได้ตกลงรับซื้อข้าวสารจากสมาคมดังกล่าว เป็นข้าวสารชนิด ๑๐๐% ชั้น ๒ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ กระสอบ โดยมีเงื่อนไขว่าสมาคม จะต้องรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรใน ราคาเกวียนละ ๓,๓๐๐ บาท แล้วสีแปร สภาพเป็นข้าวสารส่งมอบให้ และการส่ง มอบข้าวสารตามสัญญาต้องมีหนังสือรับรอง

ของจังหวัด ว่าข้าวสารที่ส่งมอบตามสัญญา แปรสภาพจากข้าวเปลือกของเกษตรกรใน จังหวัดนั้น ซึ่งสมาคมได้รับซื้อไว้ตามราคา ที่องค์การคลังสินค้ากำหนด ทั้งนี้ องค์การ คลังสินค้าได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด นั้น ขอความร่วมมือในการควบคุมการรับ ซื้อข้าวเปลือก ให้เป็นไปตามนโยบายของ รัฐบาลด้วย แต่ปรากฏว่าเกษตรกรจังหวัด เกษตรอำเภอกันทรวิชัย ผู้ช่วยเกษตรอำเภอกันทรวิชัย และ สมาคมนั้นได้ร่วมกันจัดทำเอกสาร หลักฐานเท็จว่าได้รับซื้อข้าวเปลือกจาก เกษตรกรในราคาที่องค์การคลังสินค้ากำหนด โดยมีได้มีการซื้อขายข้าวเปลือกกันจริง แล้วสมาคมได้จัดซื้อข้าวสารจากพ่อค้าใน กรุงเทพฯ ส่งมอบให้องค์การคลังสินค้า แทน ทั้งนี้ เกษตรจังหวัดได้มีหนังสือในฐานะ ทำการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด รับรองว่า จังหวัดได้ดำเนินการให้มีการรับซื้อข้าว เปลือกจากเกษตรกรตามนโยบายแล้ว เป็น เหตุให้องค์การคลังสินค้าต้องรับซื้อข้าว- สาร จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ กระสอบ มูลค่า ๖๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท ไว้โดยเกษตรกรมิได้ ขายข้าวเปลือกตามนโยบายของรัฐบาล

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูล ความผิดทางวินัย เกษตรจังหวัด เกษตร อำเภอกันทรวิชัย และผู้ช่วยเกษตรอำเภอกันทรวิชัย รวม ๑๐ คน ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ไม่สนับสนุน นโยบายของรัฐบาล และประพฤติก่อให้เกิด ความเสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติ ร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และชี้มูลความผิด ทางอาญาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวรวมทั้ง เอกชนที่ร่วมมืออีก ๑๘ คน ฐานเป็นเจ้า- พนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต เป็นเจ้าพนักงานรับรองเป็นหลัก ฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ ความจริงอันเป็นความเท็จ ปลอมเอกสาร และใช้เอกสารปลอม ตามมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๔) มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๘๓ ส่วนเอกชนนั้น ชี้มูลความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนตามมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๒) เรื่องเจ้าหน้าที่สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการ ควบคุมและตรวจสอบการดำเนิน การของบริษัท ทำให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติ

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่สำ- นักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ละเลยในการตรวจสอบและควบคุมการ ดำเนินงานของบริษัทฯ แห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับ การส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน ทำให้บริษัทฯ แห่งนั้น ได้รับประโยชน์โดยมิชอบ

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ คณะกรรม-

การส่งเสริมการลงทุนได้ออกบัตรส่งเสริมการลงทุนให้แก่บริษัทแห่งหนึ่ง เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมีทำการผลิต ถ่านไม้ กรดส้ม วูดทาร์ ทาร์-ออยล์ และเมทานอล ซึ่งในการประกอบกิจการดังกล่าว บริษัทได้รับสัมปทานจากกรมป่าไม้ให้ทำไม้ป่าเลนเพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบรวม ๑๘ หมวดโครงการ เนื้อที่ทั้งสิ้น ๔๐,๑๗๒.๕๕ ไร่ ด้วย โดยมีกำหนดระยะเวลาให้สัมปทาน ๑๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๒๐ จนถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๕ แต่ในการดำเนินงานของบริษัท นับตั้งแต่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนและได้รับสัมปทานทำไม้ป่าเลนเป็นต้นมาจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๐ บริษัทไม่สามารถทำการเปิดโรงงานกลั่นไม้เพื่อผลิตกรดส้ม วูดทาร์ ทาร์ออยล์ และเมทานอลตามที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้ คงกระทำเพียงตัดไม้ที่ได้รับสัมปทานมาทำการเผาถ่านเพื่อจำหน่ายเพียงประการเดียวเท่านั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเห็นว่าการที่บริษัท ไม่สามารถดำเนินงาน

ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการละเลยในการตรวจสอบและควบคุมของเจ้าหน้าที่กองตรวจสอบ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติในประการที่ไม่สามารถควบคุมให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนบรรลุผลได้ตามวัตถุประสงค์ จึงมีมติให้ชี้มูลความผิดทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอก อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง และมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

อนึ่ง เรื่องนี้ตามทางสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่แน่ชัดว่านับตั้งแต่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และได้รับสัมปทานทำไม้ป่าเลนเพื่ออุตสาหกรรมกลั่นไม้จากกรมป่าไม้ บริษัทฯ ยังไม่สามารถดำเนินการกลั่นไม้ให้ได้ผลิตภัณฑ์เคมีตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เลยแม้เวลาจะล่วงเลยมา ๑๐ ปีเศษแล้วก็ตาม ทั้ง ๆ ที่ตลอดเวลาที่ผ่านมาบริษัทฯ ได้ตัดฟันไม้จากป่าเลนที่ได้รับสัมปทานมาทำการเผาถ่านแล้วนำออกจำหน่ายตลอดมา พฤติการณ์ดังกล่าวของบริษัทฯ ทำให้พิจารณาได้ว่าไม่มีความประสงค์ที่จะประกอบกิจการอุตสาหกรรมกลั่นไม้อย่างแท้จริง แต่ต้องการเพียงเพื่ออาศัยโครงการอุตสาหกรรมกลั่นไม้เป็นเหตุผลในการนำไม้มาทำการเผาถ่านเพื่อจำหน่ายเท่านั้น ซึ่งหากจะยังคงให้การส่งเสริมการลงทุนและให้สัมปทานทำไม้ป่าเลนเพื่ออุตสาหกรรมกลั่นไม้แก่บริษัทฯ ต่อไปก็ไม่อาจดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายได้ ทั้งนี้ เนื่องจากบริษัทฯ ไม่มีความตั้งใจจริงประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งกรรมวิธีและเทคโนโลยีการผลิตก็มีอุปสรรคมาก

บริษัทฯ ได้อาศัยโครงการอุตสาหกรรมกลั่นไม้ทำการเผาถ่านจำหน่ายมาประมาณ ๑๐ ปีเศษแล้ว โดยได้รับผลประโยชน์จากการจำหน่ายถ่านนับตั้งแต่เริ่มโครงการเป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันเป็นจำนวนเงินถึง ๑๔๔ ล้านบาทเป็นอย่างน้อย แต่ในขณะเดียวกันรัฐได้ผลตอบแทนเพียงค่าเปิดป่า จำนวน ๒,๕๖๕,๒๐๐ บาท เท่านั้น ซึ่งก็มีค่าใช้จ่ายในครั้งเดียวทั้งหมด เพราะบริษัทฯ จ่ายให้ครั้งแรกเพียง ๒๕ เพอร์เซ็นต์

จำนวน ๖๔๑,๓๐๐ บาท ส่วนที่เหลือชำระเป็นรายปี ๆ ละ ๑๒๘,๒๖๐ บาท จนหมดอายุสัมปทาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติให้นำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้เพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุนและเพิกถอนสัมปทานทำไม้ป่าเลนเพื่ออุตสาหกรรมกลั่นไม้แก่บริษัทฯ ดังกล่าว ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาและมีคำสั่งให้ส่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมป่าไม้รับไปพิจารณาดำเนินการ

(๓) เรื่องข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่ทุจริตและประพฤติมิชอบในการรับจดทะเบียนรถยนต์เบนซ์ ๓๐๐ ทีดี

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ทุจริตและประพฤติมิชอบในการรับจดทะเบียนรถยนต์เบนซ์ ๓๐๐ ทีดี ทำให้รัฐต้องสูญเสียเงินค่าภาษีอากรเป็นจำนวนมาก

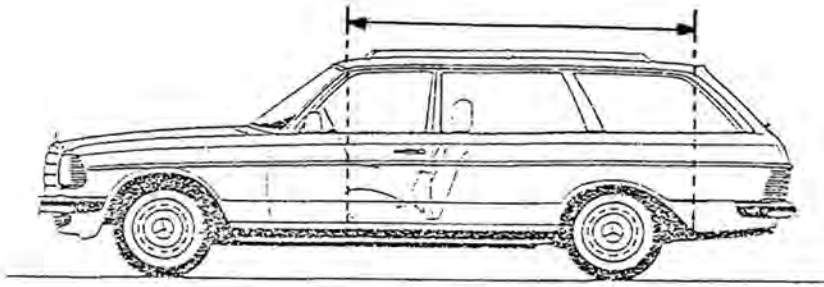
จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหา ระดับนายพลตำรวจจำนวน ๔ คน ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากอธิบดีกรมตำรวจให้เป็นคณะกรรมการพิจารณาข้อกฎหมายและตรวจสภาพรถยนต์เบนซ์

๓๐๐ ที่ดี ที่มีผู้นำมาขอจดทะเบียนเป็นคันแรกโดยขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล นั่งได้ ๑๑ คน ซึ่งรถยนต์เบ็นซ์ ๓๐๐ ที่ดี ดังกล่าว เดิมเป็นรถยนต์ ๓ ประตู ปิดเป็นตู้ทึบ ผู้ขอจดทะเบียนได้ทำการดัดแปลงสภาพโดยใส่เบาะที่นั่งตอนที่สองและด้านหลังได้นำเบาะมาวางไว้ที่พื้นรถจำนวนสองแถวขนานกับความยาวของตัวรถ ซึ่งการดัดแปลงสภาพดังกล่าวผู้ขอจดทะเบียนมีเจตนาที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นรถที่ใช้ที่นั่งได้เกิน ๑๐ คน เพื่อให้สามารถจดทะเบียนรถได้โดยไม่ต้องไปเสียภาษีการค้าที่กรมสรรพากรก่อน และผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ ก็ทราบดีถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องจำนวนที่นั่งดังกล่าวเนื่องจากกรมตำรวจได้มีการปฏิบัติตามหนังสือขอความร่วมมือของกรมสรรพากรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ กล่าวคือถ้าทำหรือดัดแปลงรถยนต์ให้มีที่นั่งได้เกิน ๑๐ คนแล้ว ก็ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีการค้าในการตรวจสอบสภาพรถยนต์ของคณะกรรมการดังกล่าวได้มีการตรวจวัดรถถึงสองครั้ง โดยในครั้งแรกไม่สามารถนั่งได้ ๑๑ คน กลับยอมให้เจ้าของรถนำกลับไปดัดแปลงสภาพใหม่แล้วนำมาตรวจอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งหลังนี้คณะกรรมการเห็นว่าสามารถนั่งได้ ๑๑ คน ทั้ง ๆ ที่รถยนต์ดังกล่าวจากการตรวจวัดรถของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่สามารถที่จะนั่งได้ถึง ๑๑ คน และโดยเฉพาะที่นั่งสองแถวด้านหลังก็มีได้มีสภาพเป็นที่นั่งแต่อย่างใด เพราะเจ้าของรถเพียงแต่นำแผ่นเบาะมาวางไว้ที่พื้นรถเท่านั้น นอกจากนี้ในการรายงานการตรวจสอบสภาพรถ

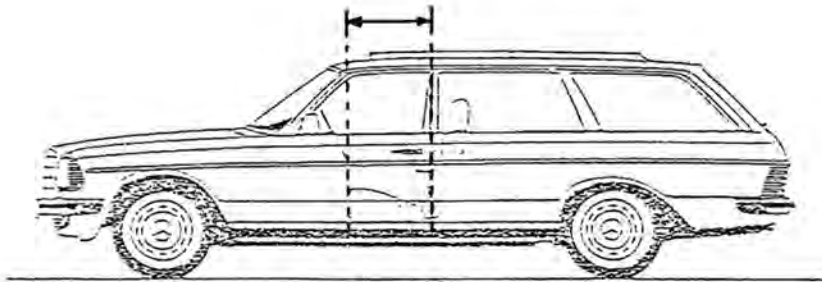
คณะกรรมการดังกล่าวก็ได้รายงานโดยปกปิดข้อเท็จจริงว่ามีการตรวจสอบสภาพเพียงครั้งเดียว รวมทั้งยินยอมให้เจ้าของรถนำรถกลับไปทำการแก้ไขโดยไม่มีหน้าที่ที่จะกระทำเช่นนั้น ทั้งนี้ก็โดยเจตนาที่จะช่วยเหลือให้ผู้ขอจดทะเบียนได้รับการจดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งได้ ๑๑ คน เพื่อไม่ให้ต้องเสียภาษีการค้านั่นเอง

จากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ ดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ขอจดทะเบียนไม่ต้องเสียภาษีการค้าในขณะนั้นคันละ ๓๑๙,๔๔๐ บาท และเป็นเหตุให้มีการรับจดทะเบียนรถยนต์เบ็นซ์ ๓๐๐ ที่ดี ต่อมาอีกจำนวน ๕๐๔ คัน ทำให้ภาษีการค้าที่กรมสรรพากรควรจะได้รับชำระในเดือนถัดจากเดือนที่ถือว่าขายทั้งหมดเป็นเงิน ๑๖๓,๕๕๓,๒๘๐ บาท กลับได้รับชำระในระบบผ่อนชำระ (ตรวจสอบถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๑) เป็นเงินเพียง ๗๖,๐๗๘,๗๖๐ บาท ส่วนที่ยังไม่ชำระอีก ๘๗,๔๗๔,๕๒๐ บาท ก็เป็นการไม่แน่ว่าจะได้รับชำระครบถ้วนหรือไม่

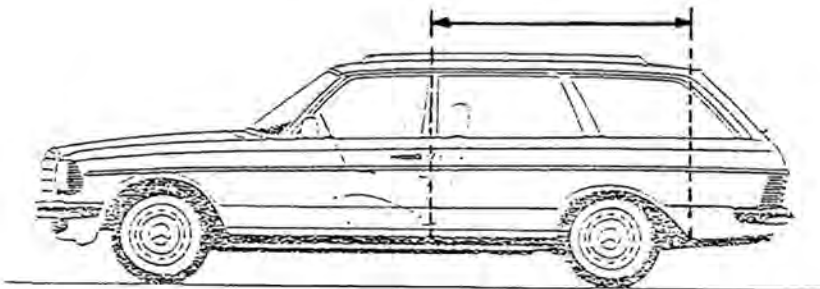
สำหรับผู้ถูกกล่าวหาอีก ๒ คน ระดับนายพลตำรวจ ๑ คน และระดับนายพันตำรวจ ๑ คน นั้น ปราบกว่าผู้บังคับบัญชาได้สั่งการให้ผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งระดับนายพันตำรวจให้ดำเนินการระงับการจดทะเบียนรถยนต์ที่ทำการดัดแปลงไว้ก่อนจนกว่าจะได้มีการชำระภาษีการค้าแล้วตามที่กรมสรรพากรขอความร่วมมือมา แต่ผู้ถูกกล่าวหาคนดังกล่าวมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา แต่ได้

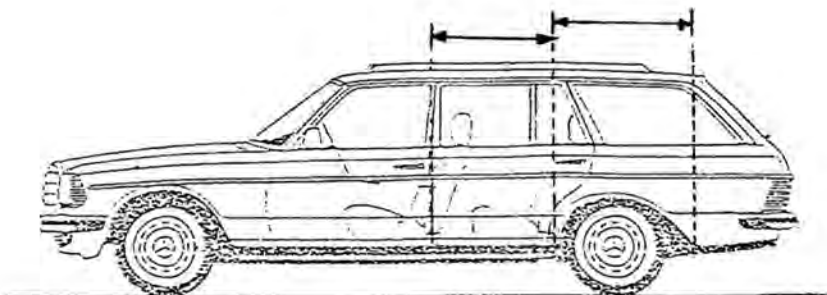
ภาพที่ ๑ วัดระยะความยาวจากขอบบนกระจกหน้าถึงขอบบนกระจกหลังในแนวระดับ ยาว ๒๒๐ เซ็นติเมตร

ภาพที่ ๒ วัดระยะความยาวจากขอบบนกระจกหน้าถึงขอบหลังเบาะที่นั่งด้านหน้า ในขณะที่เลื่อนเบาะที่นั่งด้านหน้าเข้าใกล้พวงมาลัยมากที่สุดที่สามารถจะนั่งได้ ในแนวระดับยาว ๕๒ เซ็นติเมตร

ภาพที่ ๓ วัดระยะความยาวจากขอบหลังของเบาะที่นั่งด้านหน้าถึงขอบบนกระจกหลังในแนวระดับ ยาว ๑๖๘ เซ็นติเมตร

ภาพที่ ๔ รูปรถยนต์เบนซ์ ๓๐๐ ทีดี ในปัจจุบัน เป็นรถยนต์ ๕ ประตู วัดระยะความยาวจากขอบหลังเบาะที่นั่งแถวที่สองถึงขอบบนกระจกหลัง ในแนวระดับ ยาว ๘๕ เซ็นติเมตร และวัดจากขอบหลังเบาะที่นั่งด้านหน้าถึงขอบหลังเบาะที่นั่งแถวที่สอง ยาว ๗๓ เซ็นติเมตร

นำเรื่องไปหาหรือผู้ถูกกล่าวหาอีกคนหนึ่ง ระดับนายพลตำรวจด้วยวาจา ผู้ถูกกล่าวหา ระดับนายพลตำรวจได้สั่งการให้ผู้ถูกกล่าวหาระดับนายพันตำรวจ ชะลอเรื่องการระงับ จดทะเบียนตามหนังสือของกรมสรรพากรไว้ก่อน ผู้ถูกกล่าวหาระดับนายพันตำรวจ จึงได้สั่งการให้มีการรับจดทะเบียนรถยนต์ เบ็นซ์ ๓๐๐ ทีดี ต่อไปอีกนับแต่กรมสรรพากรขอความร่วมมือมาเป็นจำนวน ๑๔๒ คัน

นอกจากนั้นจากการสืบสวนสอบสวน ยังพบประเด็นการหลีกเลี่ยงภาษีอากรของบริษัทผู้จำหน่ายรถยนต์เบ็นซ์ ๓๐๐ ทีดี โดยแจ้งราคาตลาดขายปลีกเป็นเงินสดที่ตั้งไว้ โดยสุจริตและเปิดเผยต่อกรมสรรพากรต่ำกว่าความเป็นจริง คันละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อดำเนินภาษีที่ขาดรวม ทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มแล้ว บริษัทผู้จำหน่ายรถยนต์จะต้องชำระภาษีเพิ่มเติมประมาณ ๕๐ ล้านบาท

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูล ความผิดทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๖ คน ดังกล่าว ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง และมาตรา

๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๕ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๗ และชี้มูล ความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ส่งเรื่องประเด็นการหลีกเลี่ยงภาษี อากรของบริษัทผู้จำหน่ายรถยนต์เบ็นซ์ ๓๐๐ ทีดี ให้กรมสรรพากรดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ต่อไป

(๔) เรื่องการทุจริตในการออก โฉนดที่ดินให้แก่บริษัทเอกชน

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ป. ว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัด หนึ่ง สังกัดกระทรวงมหาดไทย ใช้อำนาจ ในตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยมิชอบออก โฉนดที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้แก่ บริษัท ข. ผลการสืบสวนสอบสวนปรากฏว่า คณะกรรมการคุ้มครองป่าตามความใน พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้ทำการสำรวจสอบสวนพิจารณา ป่าเลนน้ำเค็มเพื่อประกาศเป็นป่าคุ้มครอง โดยประกาศให้ราษฎรทราบพร้อมด้วย

แผนที่ป่าที่จะทำการคุ้มครอง และได้เรียกประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และราษฎรในท้องที่เพื่อชี้แจงแนวเขต ไม่ปรากฏว่าผู้มีชื่อได้ยื่นคำร้องว่าได้ครอบครองที่ดินในเขตดังกล่าว ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ป่าดังกล่าวเป็นป่าคุ้มครองและมีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติให้ผู้ที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนปี พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินแจ้งการครอบครองที่ดินต่ออำเภอท้องที่ ผู้มีชื่อจึงได้แจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) ซึ่งเป็นที่ดินที่อยู่ในบริเวณป่าคุ้มครองดังกล่าว ต่อมาได้มีกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าคุ้มครองดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ผู้มีชื่อได้ขายที่ดิน ส.ค.๑ ให้แก่บริษัท ก. แต่ต่อมาผู้มีชื่อได้ขอคืนเขตที่ดิน ส.ค.๑ ออกจากป่าสงวนแห่งชาติ กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่าที่ดินดังกล่าวมีสภาพเป็นป่าเลนเชิงทรงน้ำทะเลท่วมถึง ถือว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ทั้งอยู่ในเขตป่าคุ้มครองมาก่อน ต้องห้าม

มิให้ออก น.ส.๓ และโฉนด ผู้มีชื่อจึงได้นำ ส.ค.๑ ยื่นขอออก น.ส.๓ ต่ออำเภอท้องที่ ซึ่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่ดิน คณะกรรมการรายงานสภาพที่ดิน ไม่มีพืชสวนพืชไร่ ทั้งเป็นป่าสงวนแห่งชาติที่ไม่ได้ยกเลิกหรือถอนสภาพไม่น่าจะออก น.ส.๓ ให้ได้ อำเภอท้องที่ได้รายงานจังหวัดและจังหวัดได้ตอบปฏิเสธไปยังผู้มีชื่อ

ต่อมาบริษัท ข. ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกับบริษัท ก. ได้นำ ส.ค.๑ ดังกล่าวยื่นขอออกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัด เจ้าหน้าที่ทะเบียนได้รับเรื่องไว้พิจารณาและจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจพิสูจน์ที่ดินตามบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมที่ดินกับกรมป่าไม้ ซึ่งคณะกรรมการได้กระทำการทุจริตโดยพิจารณาพยานหลักฐานและมีความเห็นที่ไม่ถูกต้องให้เป็นประโยชน์แก่บริษัท ข. ซึ่งจังหวัดได้ออกโฉนดที่ดินให้แก่บริษัท ข. เนื้อที่ประมาณ ๒๐๐ ไร่ แล้วบริษัท ข. ได้ขายให้แก่บุคคลอื่นไป สำหรับที่ดินดังกล่าวเมื่อปรับปรุงถมที่แล้วมีราคาไร่ละประมาณ ๑ ล้านบาท ที่ดินตามโฉนดดังกล่าวอยู่ในป่าสงวนแห่งชาติที่

ยังไม่ได้ยกเลิกหรือเพิกถอนการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ และเป็นที่ยายเลน น้ำทะเลท่วมถึง อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ดังนั้นที่ดินดังกล่าวจึงต้องห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดิน ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ข้อ ๘ (๑) และ (๒)

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยคณะกรรมการตรวจพิสูจน์ที่ดิน และข้าราชการที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับ ๑๐ ลงมา กรณีร่วมกันกระทำการทุจริตในการออกโฉนดที่ดิน ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง มาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และชี้มูลความผิดทางอาญาแก่คณะกรรมการและข้าราชการดังกล่าว รวมทั้งพนักงานของบริษัท ข. ที่ร่วมกันกระทำการทุจริต ตามมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๑) (๓) และ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และส่งเรื่องให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินดังกล่าว

(๕) เรื่องทุจริตเงินเบียดเบียนและที่พัค

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าหัวหน้าศูนย์บริการโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า สำนักงาน

พลังงานแห่งชาติ ทุจริตเงินเบียดเบียนและที่พัคในการไปราชการของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า หัวหน้าศูนย์ฯ มีหน้าที่ในการส่งหลักฐานใบสำคัญการเบิกเงินของทางราชการ คือค่าเบียดเบียนและที่พัคในการไปราชการของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ ไปยังสำนักงานพลังงานแห่งชาติ และเมื่อได้รับเงินจากทางราชการตามใบสำคัญแล้วสำนักงานพลังงานแห่งชาติ จะส่งเงินที่ขอเบิกจากทางราชการโอนเข้าธนาคารในบัญชีส่วนตัวของหัวหน้าศูนย์ฯ เพื่อให้หัวหน้าศูนย์ฯ มีหน้าที่เบิกเงินไปจ่ายให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ แต่ปรากฏว่าหัวหน้าศูนย์ฯ ได้เบิกเงินแล้วนำเงินไปจ่ายให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ น้อยกว่าหลักฐานใบสำคัญการเบิกเงินทุกครั้ง และได้ปฏิบัติเช่นนี้มาเป็นเวลาประมาณ ๒ ปีเศษ เท่าที่สอบสวนพบเป็นเงิน ๗๕,๐๓๒ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการที่ศูนย์บริการโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ส่งหลักฐานใบสำคัญเบิกเงินไปที่สำนักงานพลังงานแห่งชาติ เมื่อได้รับเงินตามที่ขอเบิกแล้ว แม้ฝ่ายสูบน้ำด้วยไฟฟ้าจะส่งเงินไปเข้าบัญชีส่วนตัวของหัวหน้าศูนย์ฯ ขึ้นตอนเหล่านี้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพราะเงินที่สำนักงานพลังงานแห่งชาติส่งไปเข้าบัญชีส่วนตัวของหัวหน้าศูนย์ฯ ต้องถือว่าเป็นเงินของทางราชการอยู่จนกว่าจะจ่ายให้ผู้มีสิทธิรับไปอย่างเป็นทางการ หากขาดหายไปก็ต้องรับผิดชอบ จึงมีมติชี้มูลความ

ผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็น การทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม และ มาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย ทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมาย อาญา

(๖) เรื่องประพฤติมิชอบในการ ก่อสร้างบ้านพักของทางราชการ และจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่กรม ชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประพฤติมิชอบในการก่อสร้างบ้านพักของ ทางราชการและจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จ จริงว่า

๑. การสร้างบ้านพักของหน่วยงาน กรมชลประทานแห่งหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงาน นั้น เป็นผู้ดำเนินการให้จัดสร้างขึ้นในที่ดิน ของกรมชลประทาน โดยมีได้ขออนุมัติกรม ชลประทาน สำหรับวัสดุก่อสร้างจะใช้วัสดุ ที่เหลือจากการก่อสร้างบ้านพักชั่วคราว

คลังพัสดุชั่วคราว ประจำอ่างเก็บน้ำหรือ ฝายโครงการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และวัสดุก่อสร้างที่รื้อถอนจากโครงการที่ ก่อสร้างเสร็จแล้ว บ้านพักจำนวนดังกล่าว คิดเป็นราคารวมทั้งสิ้น ๓,๑๓๖,๐๐๐ บาท แม้หัวหน้าหน่วยงานแห่งนั้นจะอ้างว่ากระทำ ไปโดยเจตนาดี แต่การนำวัสดุก่อสร้างไป ใช้ในการก่อสร้างโดยมิได้ขออนุญาตต่อผู้ บังคับบัญชาก่อนดำเนินการ เป็นช่องทาง ให้กระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบได้

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูล ความผิดทางวินัยหัวหน้าหน่วยงานแห่งนั้น ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎ- หมาย ระเบียบของทางราชการ และมติ คณะรัฐมนตรีให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้า แก่ราชการ ด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่และ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบ ธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๔ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๒. ตอนปลายปีงบประมาณ งานก่อสร้างของหน่วยงานแห่งนั้นมีเงินเหลือเป็น จำนวน ๓,๒๗๙,๑๕๙ บาท หัวหน้าหน่วย งานจึงดำเนินการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเป็น จำนวน ๓๑๔,๖๗๔ ลิตร คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๖๔๑,๘๒๘.๒๖ บาท ซึ่งจำนวนน้ำมัน เชื้อเพลิงดังกล่าวเกินความสามารถในการ เก็บของคลังน้ำมันเชื้อเพลิงของหน่วยงาน แห่งนั้น หัวหน้าหน่วยงานจึงนำไปฝากไว้กับ

สถานีบริการผู้จำหน่าย แล้วทางสถานีบริการผู้จำหน่ายจะทยอยส่งให้ตามจำนวนที่หัวหน้าหน่วยงานแห่งนั้นออกไปสั่งซื้อชั่วคราวให้นำน้ำมันเชื้อเพลิงไปส่งในภายหลัง การกระทำดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือว่าเป็นการมิชอบด้วยวิธีปฏิบัติ และน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำไปฝากนั้นมีปริมาณมาก อาจเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตได้

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยหัวหน้าหน่วยงานแห่งนั้นฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ และมติคณะรัฐมนตรีให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่และระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

(๗) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ทุจริตในการตรวจสอบสภาพป่า

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ประจำสำนักงานป่าไม้เขตแห่งหนึ่งในพื้นที่ภาคกลางกระทำการทุจริตในการตรวจสอบสภาพป่า เพื่ออนุญาตให้บริษัทเอกชนรายหนึ่งเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยมีการตรวจสอบสภาพป่าที่สมบูรณ์ว่ามีสภาพเสื่อมโทรม

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้มีบริษัทเอกชนรายหนึ่งยื่นคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขต

ป่าสงวนแห่งชาติท้องที่จังหวัดหนึ่งในภาคกลาง เพื่อทำการเกษตรกรรมและปลูกสร้างสวนป่า จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๒๑,๘๗๕ ไร่ กำหนดระยะเวลา ๓๐ ปี โดยก่อนที่จะมีการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ ป่าไม้เขตท้องที่ผู้รับผิดชอบได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่าเพื่อทราบว่ามีบริเวณที่ขออนุญาตมีสภาพเสื่อมโทรมหรือไม่ ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นการชั่วคราว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๒๔ ออกตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ในการตรวจสอบสภาพป่า พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับแต่งตั้งรายงานผลการตรวจสอบต่อป่าไม้เขตว่าภายในพื้นที่ที่ขออนุญาตทั้งหมดมีพื้นที่ที่สภาพป่าเสื่อมโทรมแล้ว จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๖๒๕ ไร่ ที่เหลือออกนั้น เนื้อที่จำนวนประมาณ ๖,๒๕๐ ไร่ ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ ซึ่งเนื้อที่ทั้งสองบริเวณดังกล่าวผู้ทำการตรวจสอบมีความเห็นว่าควรอนุญาตให้ผู้ขอรับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ได้ และป่าไม้เขตก็มีความเห็นชอบด้วย จึงได้นำเสนอกรมป่าไม้พิจารณา กรมป่าไม้มีความเห็นเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าควรอนุญาตเฉพาะบริเวณที่มีสภาพป่าเสื่อมโทรมแล้วเท่านั้น ส่วนบริเวณที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ไม่ควรอนุญาต ในที่สุดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้อนุญาตไปตามที่กรมป่าไม้เสนอ

จากการตรวจสอบสภาพป่าบริเวณที่อนุญาตให้ผู้ขอรับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ปรากฏว่าในเนื้อที่จำนวน ๑๕,๖๒๕ ไร่ ดังกล่าว ส่วนหนึ่งทางทิศตะวันออกของแปลงประมาณร้อยละ ๓๐ ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์อยู่ซึ่งผู้ทำการตรวจสอบสภาพป่าก็ให้การยอมรับเช่นนั้น อันไม่เป็นไปตามสภาพความเป็นจริง นอกจากนั้นการให้ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ว่าควรอนุญาตให้ผู้ขอรับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในบริเวณที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ก็เป็น การไม่ชอบด้วยระเบียบปฏิบัติอีกด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ป่าไม้เขตและพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวม ๑๐ คน ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง

ร้ายแรงและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตาม มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และชี้มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต มีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำ ต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่ง พิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา พร้อมทั้งแจ้งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ดำเนินการตรวจสอบสภาพป่าและสภาพภูมิประเทศเพื่อกันส่วนที่ยังเป็นป่าสมบูรณ์ ออกจากพื้นที่ที่อนุญาตให้บริษัทเอกชน เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

(๘) เรื่องการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่าได้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปทำการคุ้มครองและมีผลประโยชน์ในการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าในบริเวณพื้นที่ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ซึ่งทางผู้ร้องแจ้งว่าได้เคยร้องเรียนไปยังหลายหน่วยงานแล้ว แต่ไม่ได้รับความสนใจ จึงได้มาร้องเรียนที่สำนักงาน ป.ป.ป.

สำนักงาน ป.ป.ป. จึงส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปสืบสวนสอบสวนพฤติการณ์ของเรื่องระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ โดยได้ออกไปทำการสืบสวนและทำการสำรวจเส้นทาง การลักลอบขนไม้ไปสู่โรงงาน ตลอดจนจนลอบเข้าไปสังเกตการณ์ในเวลากลางคืนยังบริเวณที่ได้รับแจ้งว่ามีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ได้พบว่ามี การกระทำผิดจริงและทำกันอย่างเป็นขบวนการ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐให้การสนับสนุนอยู่ และกลุ่มผู้ลักลอบตัดไม้เป็นผู้มีอิทธิพล การกระทำ โดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง ผู้ลักลอบตัดไม้จัดระบบรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด มีการวางยามตามจุดต่าง ๆ ตลอดเวลา มีวิทยุสื่อสารส่งข่าวถึงกัน และหากจะมีเจ้าหน้าที่อื่นเข้าไปทำการจับกุม ในเวลากลางคืนจะมียามคอยส่งสัญญาณ โดยการจุดพลุอีกด้วย

ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันรักษาและ สงวนไว้ซึ่งป่าไม้อันเป็นทรัพยากรที่สำคัญของ

ประเทศ และขยายผลของการดำเนินการถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย

สำนักงาน ป.ป.ป. จึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปประสานงานกับแม่ทัพภาค ๓ ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๓ ป่าไม้เขตลำปาง และหัวหน้าฝ่ายทำไม้ภาคเหนือขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยได้ร่วมกันเข้าทำการตรวจค้นในป่าและในหมู่บ้าน พบไม้สักท่อนและไม้สักแปรรูปขนาดต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งที่อยู่ในป่าและซุกซ่อนอยู่ในหมู่บ้านปางอ้าและหมู่บ้านแม่แสดม ยึดได้ไม้สักแปรรูปทั้งหมด ๔,๖๕๒ แผ่น/เหลี่ยม ไม้สักท่อนจำนวน ๕๓ ท่อน รวมเป็นปริมาตรไม้ทั้งหมด ๗๑.๘๐ ลูกบาศก์เมตร รวมมูลค่าไม้ประมาณ ๗ แสนบาทเศษ นอกจากนี้ยึดรถบรรทุกไม้ได้จำนวน ๔ คัน มีไม้บรรทุกเต็มคันรถ เลื่อยยนต์ ๑ เครื่อง เลื่อยวงเดือนพร้อมเครื่องยนต์ ๒ เครื่อง พร้อมอุปกรณ์ต่าง ๆ อีกหลายรายการ สำหรับตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานสอบสวนท้องที่ดำเนินคดี ในการจับกุมครั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมได้แยกคดีออกเป็น ๔ คดี

หลังจากนี้ทางสำนักงานป่าไม้เขตลำปาง ได้ขยายผลการตรวจสอบออกไปอีก ในการขยายผลการตรวจสอบนี้สามารถยึดไม้สักแปรรูปได้ถึง ๑๔,๐๐๐ แผ่น/เหลี่ยม ไม้สักท่อนมากกว่า ๕๐๐ ท่อน

(๙) เรื่องการทุจริตในการออก น.ส.๓ ก. ให้แก่ราษฎร

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภอหนึ่งในจังหวัดภาคตะวันออก ทุจริตในการจดทะเบียนทำนิติกรรมให้แก่ราษฎรหลายราย

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ราษฎรผู้ครอบครองที่ดินตาม น.ส.๓ ก. ซึ่งมีการสลักหลังแดงห้ามโอนภายในกำหนด ๑๐ ปี รายหนึ่ง ได้ขายที่ดินดังกล่าวให้กับบุคคลภายนอก โดยมีผู้ใหญ่บ้านในตำบลที่ผู้ขายอาศัยอยู่เป็นคนกลางเจรจาตกลงซื้อขาย ซึ่งคู่กรณีตกลงซื้อขายกัน และผู้ซื้อได้ขอลดเงินบางส่วนเป็นค่าใช้จ่ายในการแก้ไขสลักหลังแดงห้ามโอนโดยนำ

น.ส.๓ ก. ทั้งหมดไปให้ผู้ช่วยที่ดินอำเภอ ดำเนินการแก้ไข ปรากฏว่าในภายหลังมีการขีดฆ่าสลักหลังแดง น.ส.๓ ก. ๔ แปลง อีก ๒ แปลง มิได้มีการขีดฆ่าโดยไม่ทราบเหตุผล ทั้งนี้ผู้ซื้ออ้างว่าได้เสียเงินให้ผู้ช่วยที่ดินอำเภอ ๓๐,๐๐๐ บาท และเนื่องจากที่ดิน น.ส.๓ ก. ๒ แปลง ผู้มีชื่อครอบครองตาม น.ส.๓ ก. ดังกล่าว มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดเชียงใหม่ จึงต้องให้ลงนามมอบอำนาจขายที่ดิน แต่วันจดทะเบียนผู้ใหญ่บ้านได้เป็นผู้กรอกข้อความในใบมอบอำนาจโดยขีดฆ่าข้อความ “ขาย” เขียนเป็น “จำนอง” แทน แล้วยังปลอมลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่าข้อความด้วย โดยผู้ใหญ่บ้านอ้างว่าเจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภอเป็นผู้สั่งให้แก้ ในการจดทะเบียนดังกล่าวตามสารบัญญัติทะเบียนฉบับเจ้าของที่ดินระบุขายที่ดิน น.ส.๓ ก. ๔ แปลง ในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๒๕ แต่ฉบับสำนักงานที่ดินระบุวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๕ เมื่อมีการจดทะเบียนขายกันแล้วผู้ซื้อได้นำ น.ส.๓ ก. ทั้ง ๔ แปลง จดจำนองเป็นประกันหนี้กับธนาคาร ส่วน น.ส.๓ ก. อีก ๒ แปลง มีการจดทะเบียนจำนองเป็นประกันหนี้ของผู้ซื้อโดยผู้ขายไม่ทราบเรื่องมาก่อน เพิ่งมาทราบเมื่อเช็คของผู้ซื้อที่จ่ายให้ผู้ขายถูกธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน กรณีข้างต้นผู้ซื้ออ้างว่าได้เสียเงินให้ผู้ช่วยที่ดินอำเภอเพื่อแก้ไขขีดฆ่าสลักหลังแดงห้ามโอน และยังเสียเงินให้กับเจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภออีก ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้ลงชื่อในเอกสารให้โดยผู้ใหญ่บ้านยืนยันว่าเป็นผู้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปให้กับเจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภอเอง

นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองยังมีพฤติการณ์ทำนองเดียวกันอีกหลายราย และทั้งสองได้ถูกสอบสวนทางวินัย และกรมที่ดินได้มีคำสั่งไล่ออกจากราชการในเรื่องนั้นไปแล้ว ในระหว่างที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. กำลังดำเนินการสอบสวน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง มีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับสินบนในการจดทะเบียนทำนิติกรรม เป็นเจ้าพนักงานปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ ทำเอกสารเท็จ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ (๑) และมาตรา ๒๖๖ (๑) ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา สำหรับความผิดทางวินัยให้คงข้อมูลเพราะผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองถูกลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว

กรณีเรื่องนี้สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ขยายผลการสอบสวน ปราบกฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่ามีเจ้าหน้าที่ที่ดินนอกเหนือจากผู้ถูกกล่าวหาที่ระบุข้างต้น มีส่วนพัวพันเกี่ยวข้องในการทุจริตออกเอกสารสิทธิให้กับราษฎรอีกหลายราย

(๑๐) เรื่องการทุจริตนำเงินงบประมาณสนับสนุนของทางราชการไปเข้าบัญชีธนาคารเป็นการส่วนตัว

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุจริตนำเงินจากงบประมาณสนับสนุนของทางราชการไปเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเป็นการส่วนตัว

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า

๑. กรณีทุจริตเงินงบประมาณเกี่ยวกับค่าอาหารนักศึกษา

ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลได้เบิกเงินจากงบประมาณดังกล่าวไปเข้าบัญชีส่วนตัวซึ่งเปิดไว้ที่ธนาคารพาณิชย์ ๒ แห่งในจังหวัด จากการตรวจสอบเอกสารการรับเงินค่าอาหารนักศึกษาที่ผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับเงินจากเจ้าหน้าที่การเงิน ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๒๘ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๙ เป็นเงิน ๔,๖๔๑,๑๖๔ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๕ ผู้ถูกกล่าวหานำเงินค่าอาหารนักศึกษาจำนวน ๒๘๒,๕๐๓ บาท ไปเข้าบัญชีส่วนตัวที่ธนาคารพาณิชย์เต็มจำนวน ซึ่งขณะนั้นบัญชีดังกล่าวมีการเบิกเงินเกินบัญชีจำนวน ๗๑,๗๑๖.๐๒ บาท ส่วนอีกบัญชีผู้ถูกกล่าวหาได้ขอเปิดบัญชีกระแสรายวันและทำสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชีในวงเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๒๖ โดยมีเงื่อนไขผ่อนชำระคืนธนาคารเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยยินยอมให้หักบัญชีชำระหนี้ กรณีดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าอดีตผู้อำนวยการ

คนเดิมกระทำในลักษณะเดียวกัน และเจ้าหน้าที่การเงินมีไม่เพียงพอ ทั้งเป็นการขาดใช้เงินส่วนตัวที่ทอดรองจ่ายไปก่อนแล้ว แต่ผู้อำนวยการคนเดิมปฏิเสธข้ออ้างและคณะกรรมการการเงินของวิทยาลัยเคยมีบันทึกถึงผู้ถูกกล่าวหาขอให้เจ้าหน้าที่การเงินหรือคณะกรรมการการเงินเป็นผู้เบิกจ่ายเงินเพื่อความรวดเร็วและถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหายังเคยทำเรื่องขอยืมเงินจากกองทุนต่าง ๆ เป็นค่าใช้จ่ายจัดซื้ออาหารนักศึกษาด้วย

๒. กรณีทุจริตเงินค่าตัดเย็บเครื่องแบบนักศึกษา

ในการจ้างเหมาตัดเย็บเครื่องแบบนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลดังกล่าว ประจำปี ๒๕๒๘ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทำสัญญาจ้างบริษัทเอกชนรายหนึ่งเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๒๘ กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๒๘ แต่ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ลงนามตรวจรับเครื่องแบบนักศึกษาทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่เครื่องแบบเพียงส่งให้เพียง ๑๐๐ ชุดเศษเท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้สั่งให้กรรมการลงชื่อตรวจรับไปโดยอ้างว่าจะสิ้นปีงบประมาณ และผู้ถูกกล่าวหาเองก็ยอมรับว่าเป็นผู้สั่งจริงเพื่อให้เบิกจ่ายเงินทันก่อนสิ้นปีงบประมาณและไม่ทราบว่ามีระเบียบให้สามารถกันเงินเบิกเหลื่อมปีได้ ทั้งยืนยันว่าไม่เคยเห็นเอกสารการขอกันเงินเบิกเหลื่อมปีที่เจ้าหน้าที่เสนอ

ให้ลงนามแต่อย่างใด แต่จากคำให้การของพยานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงิน ปรากฏว่ามีหลักฐานที่เจ้าหน้าที่เสนอให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามในหนังสือขอกันเงินเบิกเหลื่อมปีแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ลงนาม ส่วนการจ่ายเงินค่าจ้างเหมาตัดเย็บเครื่องแบบนักศึกษานี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้ขออนุมัติเบิกเงินเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๘ ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๘ เมื่อหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้วเหลือเงิน ๑๙๐,๓๑๓.๘๐ บาท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหารับไปเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๒๘ แต่ไปจ่ายให้ผู้รับจ้างเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๒๘ เพียง ๙๐,๓๑๓.๘๐ บาท ที่เหลือได้จ่ายให้เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ โดยโอนเงินจากบัญชีส่วนตัวให้บริษัทดังกล่าว

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาตามข้อกล่าวหาที่ ๑ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และชี้มูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗

แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ซึ่งมูลความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาตามข้อกล่าวหาที่ ๒ ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และซึ่งมูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๑๑) เรื่องการดำเนินการทางภาษีอากรแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหาร้องเรียนว่าร่ำรวยผิดปกติ

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่าผู้บริหารโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กับพวก ร่ำรวยผิดปกติ

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาและภรรยาามีทรัพย์สินเป็นที่ดิน บ้าน เงินฝากธนาคาร รถยนต์ และหุ้น รวมมูลค่าประมาณ ๑๒,๐๖๗,๕๔๗.๐๘ บาท และมีรายได้จากการเปิดคลินิกรักษาพยาบาลผู้ป่วยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ รายได้จากเงินเดือน ดอกเบี้ยเงินฝาก และเงินปันผลจากการลงทุน สำหรับผู้ถูกกล่าวหาอีก ๒ คน ตามทางสืบสวนสอบสวนก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่าทรัพย์สินส่วนมากเป็นของภรรยา ประกอบกับภรรยาของผู้ถูกกล่าว

หามีธุรกิจการค้าและมีกำไรทุกปี และครอบครัวมีฐานะทางการเงินดีมาแต่เดิม แต่ในการเปิดคลินิกรักษาพยาบาลผู้ป่วยและการดำเนินธุรกิจทางการค้าของภรรยา ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษีอากรโดยไม่เคยเสียภาษีอากรให้กับทางราชการและแจ้งรายได้พึงประเมินไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติให้ยุติเรื่องกรณีกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ แต่ให้แจ้งกรมสรรพากรดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ คน ต่อไป และเรื่องนี้สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับแจ้งผลการตรวจสอบภาษีอากรจากกรมสรรพากรแล้วว่า บุคคลดังกล่าวจะต้องชำระภาษีอากรให้กับทางราชการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๐๒,๓๔๘.๗๓ บาท

(๑๒) เรื่องนายอำเภอซื้อที่ดินเพียง ๕ ไร่ แล้วนำไปออก น.ส.๓ เป็น ๔๖ ไร่

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่านายอำเภอในท้องที่จังหวัดภาคเหนือ มีพฤติการณ์ทุจริตซื้อที่ดินจากราษฎรแล้วนำไปออก น.ส.๓ เพิ่มที่ดินมากกว่าที่แจ้งการครอบครองไว้ใน ส.ค.๑

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายอำเภอได้ซื้อที่ดินจากราษฎร

ซึ่งแจ้งการครอบครองใน ส.ค.๑ ไว้เพียง ๕ ไร่ ต่อมานายอำเภอได้ยื่นเรื่องขออนอก น.ส.๓ ในที่ดินดังกล่าว เมื่อทำการรังวัด ที่ดินเพื่อออก น.ส.๓ แล้ว ได้เนื้อที่ ๔๖ ไร่เศษ ความกว้างยาวของที่ดินผืนกันทุกด้าน และที่ดินบางด้านจดที่ป่า ระยะที่วัดได้เกินกว่าระยะที่ปรากฏตามหลักฐาน ส.ค.๑ เป็นจำนวนมาก ซึ่งกรณีเช่นนี้จะออก น.ส.๓ ให้ได้ตามระยะที่ปรากฏในหลักฐาน ส.ค.๑ โดยประมาณเท่านั้น ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๑๑ (๒) และขณะที่ออก น.ส.๓ ก็ออกให้ในขณะที่นายอำเภอยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในท้องที่นั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

(๑๓) เรื่องการจัดซื้อหรือแลกเปลี่ยนสารปรับปรุงดินฮิวมิค้ำ

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือส่งเรื่องและเอกสารเกี่ยวกับการ

จัดซื้อหรือแลกเปลี่ยนสารฮิวมิค้ำระหว่างประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทย โดยขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ดำเนินการสอบสวนกรณีการแลกเปลี่ยนข้าวกับสารฮิวมิค้ำระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนว่ามีการทุจริตในเรื่องนี้หรือไม่ นอกจากนี้ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๓๐ หนังสือพิมพ์ได้ลงข่าว และบทความเกี่ยวกับเรื่องสารฮิวมิค้ำในกรณีมีข้อสงสัยว่ามีการทุจริตเกี่ยวกับเรื่องนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้กำหนดประเด็นในการสืบสวนสอบสวนเรื่องนี้ว่า

๑. การที่ตกลงซื้อสารฮิวมิค้ำมาเพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกร ตามบันทึกข้อตกลงค้าต่างตอบแทน ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งประเทศไทย โดยองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ผู้รับมอบอำนาจกับสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยบริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด บริษัทตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจ เป็นผลมาจากการทุจริตหรือประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการรายงานผลการทดลองใช้สารฮิวมิค้ำของกรมพัฒนาที่ดินหรือไม่

๒. ราคาสารฮิวมิค้ำ ตามบันทึกข้อตกลงค้าต่างตอบแทน ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งประเทศไทย โดยองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร และสถาบันวิทยาศาสตร์แห่ง

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดย บริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด บริษัทตัวแทนผู้รับมอบอำนาจถูกกำหนดขึ้นโดยการทุจริตหรือประพฤตินิยมชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนใดหรือไม่

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนและได้พิจารณาพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า

๑. ในประเด็นเกี่ยวกับรายงานผลการทดลองใช้สารชีวมีก้าของกรมพัฒนาที่ดิน คณะกรรมการ ป.ป.ป. เชื่อว่ากรมพัฒนาที่ดินได้ทำการทดลองใช้สารชีวมีก้าจริง เพราะจากการตรวจสอบเอกสารพบว่า บริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด ได้มอบสารชีวมีก้าให้กรมพัฒนาที่ดินทดลองใช้โดยไม่คิดมูลค่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ต่อมาในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๒๘ กรมพัฒนาที่ดินยังได้จัดซื้อสารชีวมีก้ารวม ๓ ครั้ง และได้มีเอกสารการทดลองเป็นหลักฐานตลอดมา แต่ผลการทดลองจะได้ผลตามที่กรมพัฒนาที่ดินรายงานหรือไม่นั้น จากถ้อยคำของนักวิชาการกรมวิชาการเกษตร ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับผลการทดลองของนักวิชาการของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบทดลองใช้สารชีวมีก้าในโครงการทุ่งกุลาร้องไห้ว่าการทดลองดังกล่าวจะไม่ได้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นตามรายงาน และในขณะเดียวกันจะทำให้เกษตรกรขาดทุนไร่ละ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อสังเกตของนักวิชาการกรม

วิชาการเกษตรมีค่าควรที่จะต้องสนใจเพราะเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในเรื่องนี้ และได้คำนวณหาผลได้ผลเสียโดยถือเอาข้อมูลในรายงานของนักวิชาการกรมพัฒนาที่ดินนั้นเอง แต่ความเห็นโต้แย้งดังกล่าวเป็นเรื่องในเชิงวิชาการที่จำเป็นต้องใช้เวลาในการตรวจพิสูจน์และติดตาม และจะมีผลกระทบต่อเกษตรกรเป็นจำนวนมากเช่นนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรจะต้องพิสูจน์ว่ารายงานการทดลองของนักวิชาการกรมพัฒนาที่ดินมีความเป็นไปได้จริงหรือไม่ ก่อนที่จะทำการซื้อสารชีวมีก้าเข้ามาเป็นจำนวนมากเช่นนี้

๒. ในประเด็นเรื่องสารชีวมีก้านั้นตามบันทึกข้อตกลงค่าต่างตอบแทนกำหนดไว้ ลิตรละ ๑๔๗ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับราคา ที่กรมพัฒนาที่ดินได้เคยซื้อมา ๓ ครั้ง โดยวิธีสอบราคา ๒ ครั้ง ราคาลิตรละ ๑๓๒ บาท และโดยวิธีประกวดราคา ๑ ครั้ง ราคาลิตรละ ๑๔๘ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่าราคาลิตรละ ๑๔๗ บาท ดังกล่าว เป็นราคาใกล้เคียงกับที่ได้เคยซื้อมาแล้ว ทั้งไม่มีพยานหลักฐานอันใดที่สื่อถึงการทุจริตหรือประพฤตินิยมชอบ จึงเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินพิจารณาราคาของสารชีวมีก้าดังกล่าวได้กระทำไปโดยสุจริต

แต่จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด ไม่ได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงค่าต่างตอบแทน ซึ่งได้ทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๕

ข้อ ๓ ซึ่งกำหนดว่า สารอิวมิก้าที่บริษัท วินนี่เม็กซ์จำกัด ขายให้แก่องค์การตลาด เพื่อเกษตรกรครั้งนี้เป็นสารอิวมิก้าชนิดน้ำ และส่งตรงมาจากประเทศสาธารณรัฐ ประชาชนจีนเป็นการเฉพาะ แต่จากหลักฐานการนำเข้าสารอิวมิก้าของบริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ปรากฏว่า มีการนำเข้า ๒ ครั้ง และเป็นชนิดผง ไม่มีการนำสารอิวมิก้าชนิดน้ำเข้ามาแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาจากเอกสารการนำเข้าดังกล่าว ประกอบกับถ้อยคำของกรรมการบริหาร บริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด ข้อเท็จจริงจึงฟัง เป็นยุติได้ว่า สารอิวมิก้าจำนวน ๒๐๔,๐๐๐ ลิตร ราคา ๒๙,๙๘๘,๐๐๐ บาท ที่บริษัท วินนี่เม็กซ์จำกัด ส่งให้แก่องค์การตลาดเพื่อ เกษตรกร เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๒๙ เป็นการนำสารอิวมิก้าชนิดผง ซึ่งสั่งเข้ามา จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมา ละลายเป็นสารชนิดน้ำ ส่วนการทำสาร อิวมิก้าชนิดผงเป็นสารชนิดน้ำนั้น กอง เกษตรเคมี กรมวิชาการเกษตร ได้เคยทำ การทดลองแล้วสรุปผลได้ว่า สามารถกระทำ ได้โดยนำสารอิวมิก้าชนิดผงมาละลายใน น้ำ สำหรับค่าใช้จ่ายในการทำสารอิวมิก้า ชนิดผงให้เป็นชนิดน้ำนั้น นักวิทยาศาสตร์ ลองคำนวณค่าสารอิวมิก้าชนิดผง ค่าต่าง และค่าภาชนะบรรจุรวมเป็นค่าใช้จ่ายแล้ว เทียบกับราคาสารอิวมิก้า ๒๑,๕๐๐ ลิตร ที่บริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด ขายให้แก่องค์การ ตลาดเพื่อเกษตรกรแล้ว ปรากฏว่าจำนวน เงินที่ขายให้ นั้นอาจจะสูงถึงประมาณ ๕๐ เท่าตัว ของค่าใช้จ่าย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณา แล้วมีมติให้แจ้งข้อสังเกตให้นายกรัฐมนตรี ทราบว่าในประเด็นที่ได้ทำการสืบสวนสอบสวน ทั้ง ๒ กรณี ถึงแม้พยานหลักฐานจะไม่พอพียงว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือ ประพฤติมิชอบในเรื่องนี้ก็ตาม แต่เมื่อยังมี ปัญหาข้อขัดแย้งในทางวิชาการเกี่ยวกับผล การทดลองในเรื่องการใช้สารอิวมิก้า สมควร ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้ดำเนินการ หาข้อยุติให้สิ้นสงสัยเสียก่อน นอกจากนี้ สารอิวมิก้าที่บริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด ส่ง มอบให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรนั้นก็ ไม่เป็นไปตามข้อตกลงค่าต่างตอบแทน เพราะ ไม่ใช่สารอิวมิก้าที่ส่งมาจากประเทศสาธารณ- รัฐประชาชนจีนในสภาพที่เป็นชนิดน้ำและ เป็นของที่ส่งมาเพื่อเป็นการปฏิบัติตามข้อ ตกลงโดยเฉพาะ แต่เชื่อว่าการนำสารอิวมิก้า เข้ามาได้นำเข้ามาในสภาพที่เป็นชนิดผง และการนำเข้ามา ก็ไม่ได้สืบเนื่องจากการ ทำบันทึกตกลงค่าต่างตอบแทนกัน และ ถ้าบริษัทวินนี่เม็กซ์จำกัด นำสารอิวมิก้าชนิด ผงมาละลายในน้ำดังดังกล่าวแล้ว ราคาของ สารอิวมิก้าที่กำหนดไว้ตามบันทึกตกลงค่า ต่างตอบแทนนั้นก็สูงกว่ำราคาต้นทุน หลายเท่าตัว

(๑๔) เรื่องการดำเนินคดีล่าช้า จนคดีขาดอายุความทำให้ราชการ เสียหายนับร้อยล้านบาท

มีผู้กล่าวหาฟ้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่กรม
ทรัพยากรธรณีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้
คดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.
๒๕๑๐ ขาดอายุความ ทำให้เกิดความเสียหาย
แก่ราชการจำนวนนับร้อยล้านบาท

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อ
เท็จจริงว่า เมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. ๒๕๒๔
เจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีได้ไปทำ
การตรวจสอบสถานที่เก็บแร่ของบริษัทแร่
บริษัทหนึ่ง จากการตรวจสอบพบว่าแร่ขาด
หายไปจากบัญชีแร่คงเหลือ คือแร่ซีไลท์
๗๑๗.๐๓ หาบหลวง แร่ซูลแฟรม ๕,๓๖๔.๔๙
หาบหลวง โดยที่บริษัทฯ ไม่อาจหาพยาน
หลักฐานมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่กรมทรัพยากร
ธรณีได้ เพียงแต่มีหนังสือชี้แจงจากบริษัทฯ
ว่าแร่ดังกล่าวมิได้ขาดหายแต่กองอยู่เป็น
มูลแร่ทั่ว ๆ ไป สำหรับแร่ซูลแฟรมที่ขาด
หายไปจากบัญชีจำนวน ๕,๓๖๔.๔๙ หาบ
หลวง เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบหลักฐานเพิ่ม
เติมปรากฏว่าแร่ซูลแฟรมขาดหายไปจากบัญชี
เพิ่มขึ้นอีก ๑๓.๑๓ หาบหลวง รวมเป็นแร่
ซูลแฟรมที่ขาดหายไปจากบัญชีจำนวน
๕,๓๗๗.๖๒ หาบหลวง การทำให้แร่ขาด
หายไปจากบัญชีแร่คงเหลือโดยไม่สามารถ
พิสูจน์ได้ว่าการขาดหายของแร่นั้นมิใช่เกิด
จากความผิดของตน เป็นความผิดตามมาตรา
๑๕๒ ตีร่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.
๒๕๑๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๒๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่า
ถึงสามเท่าของมูลค่าแร่ที่ขาดหายไปตาม
ราคาที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา

ค่าภาคหลวงแร่ ซึ่งเมื่อประเมินราคาพิกัด
อัตราค่าภาคหลวงที่ได้กำหนดราคาแร่ไว้
หาบหลวงละ ๙,๗๔๙.๕๐ บาท มูลค่าแร่
จึงเป็นจำนวนเงินดังนี้คือ

แร่ซีไลท์ จำนวน ๗๑๗.๐๓ หาบหลวง
ราคา ๖,๙๙๐,๖๘๓.๙๙ บาท

แร่ซูลแฟรม จำนวน ๕,๓๗๗.๖๒ หาบ
หลวง ราคา ๕๒,๔๒๙,๑๐๖.๑๙ บาท

รวมค่าภาคหลวงแร่ทั้ง ๒ ชนิดเป็นเงิน
๕๙,๔๑๙,๗๙๐ บาท

กรณีจึงมีโทษปรับระหว่าง ๕๙,๔๑๙,๗๙๐
บาท ถึง ๑๗๘,๒๕๙,๓๗๐ บาท ความผิดดัง
กล่าวมีโทษปรับสถานเดียว ซึ่งจะต้องจำ
เนนการฟ้องร้องภายในอายุความ ๑ ปี แต่
ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีดำเนิน
การล่าช้า นับแต่ตรวจพบการกระทำความ
ผิดจนถึงระยะเวลาที่ได้ร้องทุกข์ให้พนักงาน
สอบสวนดำเนินคดีเมื่อประมาณปลายเดือน
ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นเวลาถึง ๑๑ เดือน ๒๐ วัน

พนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยาน
หลักฐานทางคดี สรุปผลการสอบสวนเสนอ
ต่อพนักงานอัยการเมื่อวันสุดท้ายของอายุ
ความ ๑ ปี ว่าเชื่อว่าบริษัทแร่ผู้ต้องหาที่ ๑
และกรรมการผู้จัดการของบริษัทแร่ดังกล่าว
ผู้ต้องหาที่ ๒ กระทำความผิดจริง แต่ไม่
สามารถติดตามผู้ต้องหาที่ ๒ มาดำเนินคดี
ได้ พนักงานอัยการเห็นว่าคดีดังกล่าวเป็น
คดีปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา จึง
ไม่อาจกระทำการฟ้องได้ในวันเดียวกันนั้น
เพราะจะต้องออกหมายจับให้ได้ตัวผู้ต้องหา

มาก่อนจึงจะฟ้องคดีได้ คดีจึงขาดอายุความ ไม่อาจนำผู้ต้องหามาลงโทษได้

สำหรับเจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สิน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เป็นเหตุให้ราชการ ไม่สามารถฟ้องบริษัท ได้ภายในกำหนด อายุความตามกฎหมาย เนื่องจากกรม ทรัพย์สินได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและลงโทษภาคทัณฑ์แก่บุคคล ดังกล่าว โดยคำสั่งลงโทษอยู่ในเกณฑ์ที่ ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติ ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ ปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมี พระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้มีมติ ให้ยุติเรื่อง แต่ให้แจ้งกรมทรัพย์สิน และกรมตำรวจกำกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ ระมัดระวังเรื่องอายุความในการดำเนินคดี รวมทั้งให้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ให้มีโทษสูงขึ้น เพื่ออายุความฟ้องร้องจะ ได้ขยายออกไป จะได้มีเวลาในการดำเนินคดี ในกรณีที่ทรัพย์สินเป็นมูลค่าความผิดมีราคา สูงและข้อเท็จจริงมีรายละเอียดยุ่งยากต้อง ใช้เวลามากในการสอบสวน ทั้งนี้จะได้ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ โดยได้มอบ หมายให้คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการ ป้องกันและวางแผน พิจารณาวางมาตรการ ป้องกันในเรื่องนี้ต่อไปอีกทางหนึ่งด้วยแล้ว

(๑๕) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือผู้ประมูลซื้อรถบรรทุกของ กลาง

มีผู้กล่าวหาฟ้องเรียนว่า เจ้าหน้าที่ ตำรวจยศพันตำรวจตรี สถานีตำรวจภูธร กิ่งอำเภอหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือ ช่วยเหลือ ผู้ประมูลซื้อรถบรรทุกของกลางในคดีอาญา โดยการตัดราคาจาก ๕๐,๐๐๐ บาท ลง เหลือ ๒๐,๐๐๐ บาท หรือ ๒๕,๐๐๐ บาท

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการจัดให้มีการขายทอดตลาด ของกลางในคดีอาญา ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว โดยคำพิพากษาของศาล จังหวัดได้มีคำสั่ง แต่งตั้งปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง อำเภอ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกกล่าวหา และ สมุห์บัญชีกิ่งอำเภอ เป็นคณะกรรมการ ขายทอดตลาดของกลางในคดีอาญา ปรากฏ ว่าในวันขายทอดตลาดรถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ มีผู้เสนอราคาหลายราย แต่มีรายหนึ่ง เสนอราคา ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นราคาสูง สุด ไม่มีผู้ใดเสนอราคาสูงกว่านี้อีก คณะ กรรมการขายทอดตลาดจึงตกลงขายรถยนต์ บรรทุก ๖ ล้อดังกล่าวให้ผู้เสนอราคาสูงสุด รายนั้นไป ต่อมาวันรุ่งขึ้นผู้เสนอราคาซื้อ รถบรรทุกของกลางได้นำเงินสด ๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมเช็คเงินสดธนาคารกสิกรไทย จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ไปมอบให้เจ้าหน้าที่ เก็บรักษาของกลาง โดยอ้างว่าได้ตกลงกับ คณะกรรมการขายทอดตลาดโดยตกลงวาง เช็คค่าประกันบางส่วน แล้วจะนำเงินสด มาแลกเช็คคืน เจ้าหน้าที่เก็บรักษาของ กลางได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ โดยระบุ ว่าประมูลรถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนเช็คเงินสดไม่ได้มอบ

เสรีจรับเงินให้ ต่อมาประมาณเดือนเศษ ผู้ประมุขรถบรรทุกของกลางได้นำเงินสดจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ไปมอบให้กับเจ้าหน้าที่เก็บรักษาของกลางอีกและเจ้าหน้าที่ได้ออกใบเสรีจรับเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และคืนเช็คให้ไป ซึ่งในการประมุขขายรถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ ดังกล่าว คณะกรรมการขายทอดตลาดของกลางไม่ได้ทำสัญญาตกลงซื้อขายไว้เป็นหลักฐาน ไม่จัดให้มีการวางเงินมัดจำและชำระเงินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทำสัญญา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการเก็บรักษาของกลาง พ.ศ. ๒๔๘๐ ลักษณะ ๒ ส่วนที่ ๓ หมวดที่ ๑ ข้อ ๒๔

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยคณะกรรมการขายทอดตลาดของกลางในคดีอาญา ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกกล่าวหา ยังมีมูลความผิด ตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๕ (๓) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๗ อีกด้วย

(๑๖) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำด่านเรียก รับเงิน เพื่อละเว้นการจับกุม

มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒ นาย ประจำด่านของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหนึ่งในท้องที่ภาคเหนือจับกุมตัวผู้ร้องตามหมายจับแล้วเรียก รับเงินเพื่อปล่อยตัวผู้ร้องไป

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องตกเป็นผู้ต้องหาในความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ของผู้มีอาชีพกสิกรรมหรือรับของโจร สารวัตรใหญ่จึงออกหมายจับผู้ร้องและสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกกล่าวหา ๒ นาย ให้จับกุมตัวผู้ร้องมาดำเนินคดี เจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวได้ติดตามจับกุมผู้ร้องได้ และได้ร่วมกันเรียก รับเงินจากผู้ร้องจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อแลกกับการปล่อยตัวผู้ร้องไป ผู้ร้องได้ต่อรองเหลือ ๔,๐๐๐ บาท และได้มอบเงิน ๔,๐๐๐ บาท ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง ๒ นายดังกล่าว จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงปล่อยตัวผู้ร้องไป แล้วกลับไปรายงานสารวัตรใหญ่ว่าผู้ร้องหลบหนีติดตามตัวไม่ได้

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง ๒ นายดังกล่าว ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม

มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และ มาตรา ๕ (๓) (๔) (๖) (๗) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๗๗ และชี้มูลความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๑๗) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกรับเงินจากเจ้าของรถบรรทุกน้ำหนักเกินเพื่อช่วยเหลือคดี

มีผู้กล่าวหาฟ้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอแห่งหนึ่งในท้องที่จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุจริตและประพฤติมิชอบกลับแกลังจับกุมรถยนต์บรรทุกของผู้ร้องในข้อหาบรรทุกน้ำหนัก

เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดแล้วเรียกรับเงิน เมื่อได้เงินจึงเปลี่ยนข้อหาจากหนักให้เป็นเบา โดยเปลี่ยนเป็นข้อหาจอดรถในที่ห้ามจอดแล้วเปรียบเทียบปรับเป็นเงิน ๑๐๐ บาท เพื่อให้เสร็จคดีไป

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ขณะที่ผู้ร้องกับลูกจ้างของผู้ร้อง ขับรถบรรทุกหินมาตามทางหลวงแผ่นดิน ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๓ นาย ให้สัญญาณรถหยุดแล้วร่วมกันตรวจค้นขอดูใบขับขี่ปรากฏว่าคนขับมีใบขับขี่ จึงได้ตั้งข้อหาว่า ขับรถบรรทุกน้ำหนักเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด นำรถไปซังที่ร้านรับซื้อพืชไร่แล้วทำบันทึกจับกุมพร้อมควบคุมรถและคนขับส่งสถานีตำรวจ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งทำหน้าที่ร้อยเวรในวันนั้นเมื่อรับตัวผู้ต้องหาและบันทึกจับกุมแล้วจึงได้ทำการตรวจสอบเรื่องราวและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ตามน้ำหนักบรรทุกที่จับกุมมานั้นไม่เกินตามที่กฎหมายกำหนด ไม่สามารถดำเนินคดีในข้อหาที่จับกุมมาได้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงดำเนินคดีกับคนขับรถในข้อหาจอดรถในที่ห้ามจอด โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมเป็นผู้แจ้งว่าขณะที่ตนจับกุมรถยนต์บรรทุกจอดอยู่ในที่ห้ามจอดในตลาด และยังได้ลงชื่อในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีว่าเป็นผู้จับกุมและเป็นผู้กล่าวหาในบันทึกเปรียบเทียบ ผู้ถูกกล่าวหาจึงดำเนินการเปรียบเทียบปรับคนขับรถเป็นเงิน ๑๐๐ บาท เพื่อให้คดีเสร็จสิ้นไป ขณะเดียวกันก็ได้เรียกรับเงิน จำนวน ๒,๓๐๐ บาท จากผู้ร้อง

ซึ่งเป็นเจ้าของรถเพื่อเป็นประโยชน์แก่ตนเอง โดยอ้างว่าเพื่อเปลี่ยนข้อหาจากหนักให้เป็นเบา

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๕ (๓) (๕) (๗) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๗๗ และชี้มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเอง และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นผู้กล่าวหาว่ามีการกระทำผิดฐานจอดรถในที่ห้ามจอดทั้งที่ไม่มี การกระทำผิดจริง คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๕ (๓) (๕) (๗) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๗๗ และชี้มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นผู้รู้ว่ามีได้มีการกระทำผิดเกิดขึ้น แจ้งข้อความแก่พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาว่า ได้มีการกระทำความผิด ตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๑๘) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกเก็บเงินค่าจดทะเบียนเสียภาษีรถยนต์เกินกว่ากำหนด

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่าหัวหน้าแผนกทะเบียนยานพาหนะ กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคกลาง เรียก รับเงินค่าจดทะเบียนเสียภาษีรถยนต์เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดโดยมิชอบ จำนวน ๑,๐๐๐ บาท

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องได้นำรถยนต์บรรทุกสี่ล้อ ยี่ห้อฮิซุซุ ซึ่งซื้อใหม่เพื่อใช้ในกิจการของวัด ไปขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่ง ๑ ตอน

๒ แถว ส่วนบุคคล ที่แผนกทะเบียนยานพาหนะ โดยมีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจดทะเบียนรถยนต์คันนี้ด้วยตนเอง โดยเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมเป็นเงิน ๒,๑๕๕ บาท ต่อมาผู้ร้องได้รับใบเสร็จรับเงินแต่ปรากฏว่าแผนกทะเบียนยานพาหนะออกใบเสร็จรับเงินให้เพียง ๑,๑๕๕ บาท เป็นค่าภาษีปีละ ๘๐๐ บาท ค่าแผ่นป้ายทะเบียน ๒ แผ่น เป็นเงิน ๒๐๐ บาท ค่าคู่มือจดทะเบียน ๑๐๐ บาท และค่าคำขอกับค่าตรวจสภาพรถ เป็นเงิน ๕๕ บาท แต่อีก ๑,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้

ต่อมามีการทำหลักฐานส่งเงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท ที่เรียกเก็บไปคืนให้กับผู้ร้อง โดยมีการสร้างพยานหลักฐานขึ้นมาว่าเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาเรียกเก็บไปได้มีการคืนให้ตั้งแต่วันเกิดเหตุแล้วแต่เป็นการคืนผิดตัว แต่จากการสืบสวนข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. พยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้ตามที่กล่าวอ้าง เพราะมีข้อพิรุธหลายประการคือ มีการคืนเงินให้หลังจากวันเกิดเหตุเกือบ ๑ ปี ซึ่งเป็นภายหลังที่ผู้บังคับบัญชาสั่งดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๕ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๓๗ และชี้มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อก่อการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามมาตรา ๑๔๙ และ มาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๑๙) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการตรวจค้นบ้าน

มีผู้กล่าวหาร้องเรียนว่าเจ้าสิบตำรวจผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรอำเภอหนึ่งในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับพวกปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการตรวจค้นบ้านแห่งหนึ่งและเรียก รับเงินจากเจ้าของบ้านหลังดังกล่าวเป็นเงิน จำนวน ๒๐๐ บาท

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าสิบตำรวจนายนั้นกับพวกได้ไปตรวจค้นที่บ้านหลังหนึ่งหลังศูนย์รับผู้อพยพตามหมายค้นของสารวัตรใหญ่ ซึ่งในการตรวจค้นบ้านหลังดังกล่าวพบว่ามี การ

ลักลอบเล่นการพนันสลากกินรวบ แต่จำสิบ ตำรวจนายนั้นกับพวกได้ยินยอมให้เจ้าของ บ้านนำคนลาวอพยพมารับเป็นผู้ต้องหาแทน โดยทำบันทึกการตรวจค้นบ้านหลังนั้นว่า ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย และทำบันทึกการ จับกุมและลงประจำวันของสถานีตำรวจภูธร อำเภอว่าจับคนลาวอพยพซึ่งรับเป็นผู้ต้องหา แทนเจ้าของบ้านได้พร้อมของกลางที่ บริเวณหน้าศูนย์รับผู้อพยพ แล้วนำคนลาว อพยพส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร อำเภอดำเนินคดีในข้อหาฐานเป็นผู้จัดให้ มีการเล่นการพนันสลากกินรวบเอาทรัพย์สิน กันผิดกฎหมาย ซึ่งในการยินยอมให้เจ้าของ บ้านดังกล่าวเปลี่ยนตัวนำคนลาวอพยพมา เป็นผู้ต้องหาแทนนั้น จำสิบตำรวจกับพวก ได้ รับเงินตอบแทนจากเจ้าของบ้านเป็นเงิน จำนวน ๒๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูล ความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดย มิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๕ (๓) (๗) (๑๒) แห่งพระราช บัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๗๗ และชี้มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้า

พนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือ มิชอบด้วยหน้าที่ และฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริต ตามมาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวล กฎหมายอาญา

(๒๐) เรื่องกรมทางหลวงจัดซื้อ เครื่องจักรบำรุงทางโดยมิชอบ

เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากมีผู้กล่าวหา ร้องเรียนว่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกรมทาง หลวงสมคบกันจัดซื้อเครื่องจักรบำรุงทางที่ ไม่สามารถทำงานได้แล้วนำไปเก็บประจำ ตามเขตการทางต่าง ๆ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการ สืบสวนสอบสวนแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การจัดซื้อเครื่องพ่นยางแอสฟัลท์ (Slurry Master SM-5) จำนวน ๒ เครื่อง ราคา ๑,๘๑๒,๐๐๐ บาท ส่วนราชการแห่งนี้ได้ กำหนดคุณสมบัติของเครื่องพ่นยางแอสฟัลท์ ให้ใช้เครื่องผสมแบบไบมิลล์สลับฟันปลา (double pugmill type) ที่ใช้อย่างน้ำชนิด พิเศษ ซึ่งเครื่องจักรดังกล่าวนี้ยังไม่เคยนำ มาใช้ในประเทศไทยและยางน้ำชนิดพิเศษนี้ ก็ไม่มีขายในประเทศไทยเช่นกัน

เมื่อมีการส่งมอบเครื่องพ่นยางแอสฟัลท์

คณะกรรมการตรวจรับเครื่องพ่นยางแอส-
ฟัลท์ได้ทำการตรวจรับ และลงนามตรวจรับ
เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๒ โดยมีได้ทดลอง
เครื่องจักรด้วยวัสดุส่วนผสมจริงตามที่กำหนด
ในคู่มือหรือให้ผู้ชำนาญการหรือผู้ขายทดลอง
เครื่องด้วยส่วนผสมจริงแต่อย่างใด เนื่องจาก
ไม่สามารถจัดหาช่างนำชนิดพิเศษที่ใช้กับ
เครื่องจักรนี้ได้ หลังจากได้มีการตรวจรับ
เครื่องจักรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ เครื่องพ่น
ยางแอสฟัลท์ ๒ เครื่องนี้ไม่สามารถใช้
การได้ตามวัตถุประสงค์ในการจัดซื้อและ
ได้นำไปเก็บไว้ที่โรงงาน ต่อมาเมื่อเดือน
ธันวาคม ๒๕๒๗ จึงได้มีการทดลองใช้
งานด้วยส่วนผสมจริงตามที่กำหนดได้ผล
เป็นครั้งแรกที่โรงงาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณา
ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการกระทำ
ของคณะกรรมการตรวจรับที่ได้ทำการตรวจ
รับโดยมิได้ทดลองด้วยวัสดุส่วนผสมจริง
ตามที่กำหนดคุณสมบัติของเครื่องจักรเป็น
เหตุให้ทางราชการไม่สามารถใช้เครื่องจักร
นี้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้จัดซื้อมาในราคาถึง
เครื่องละ ๙๐๖,๐๐๐ บาท ทำให้ทางราชการ
ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเป็น
การจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนาย
กรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ ข้อ
๔๘ (๒) ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการตรวจรับ
ในกรณีที่ต้องมีการทดลองหรือตรวจสอบ
ในทางเทคนิคจะเชิญผู้ชำนาญการเกี่ยวกับ
พัสดุนั้นมาให้คำปรึกษา หรือส่งพัสดุนั้นไป
ให้ผู้ชำนาญการทำการทดลองหรือตรวจสอบ

ดังนั้นการกระทำของคณะกรรมการตรวจรับ
นี้จึงมีมูลความผิดทางวินัยฐานประมาท
เลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ หรือมติดคณะรัฐ-
มนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรงตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๘ แห่งระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.
๒๕๒๑

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้ส่งเรื่อง
ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนทาง
วินัยแก่คณะกรรมการตรวจรับดังกล่าว ตาม
มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้หาตัว
ผู้รับผิดชอบชดใช้ทางแพ่งด้วย

ต่อมา กระทรวงคมนาคมได้แจ้งผลการ
สอบสวนทางแพ่งมาให้ทราบว่า ได้รับรายงาน
จากกรมทางหลวงซึ่งได้ดำเนินการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง
แล้ว ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณา
แล้วเห็นว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ
ตรวจรับนั้น คณะกรรมการตรวจรับได้
ดำเนินการถูกต้องตามอำนาจหน้าที่และ
ระเบียบการพัสดุทุกประการ เพราะในขณะ
ตรวจรับปรากฏว่าเครื่องจักรถูกต้องตาม
สัญญาซื้อขายแล้วก็หมดหน้าที่ การที่จะนำ
เครื่องจักรไปใช้งานได้หรือไม่เป็นอีกกรณี
หนึ่งต่างหาก ไม่ใช่หน้าที่ของคณะกรรมการ

ตรวจรับ จึงไม่เป็นการประมาทเลินเล่อ หรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบของทางราชการแต่อย่างใด จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ซึ่งกรมทางหลวงเห็นชอบด้วย

สำหรับผลการสอบสวนทางวินัยนั้น กระทรวงคมนาคมแจ้งว่า กรมทางหลวงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วเห็นว่า

คณะกรรมการตรวจรับไม่มีความผิดทางวินัย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. รับทราบผลการดำเนินการทางวินัยและทางแพ่งของกระทรวงคมนาคม และให้ตั้งข้อสังเกตไปยังสำนักงบประมาณเกี่ยวกับการที่กรมทางหลวงซื้อเครื่องจักรฉาบผิวทาง Slurry Seal จำนวน ๒ เครื่อง เป็นเงินถึง ๑,๘๑๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่สามารถใช้งานได้เป็นเวลานานถึง ๕ ปี เช่นนี้ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย

๓

ข้อสังเกต

การที่จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ปฏิบัติงานตามภารกิจในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้ได้ผลอย่างจริงจังยิ่งขึ้นนั้น จำเป็นที่จะต้อง ได้รับการสนับสนุนในด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และเป็นที่น่ายินดีที่รัฐบาลและรัฐสภาก็ได้ให้ความสนใจและสนับสนุน โดยได้แก้ไขกฎหมายให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการปฏิบัติงานเพิ่มเติมขึ้น ซึ่งแม้ว่าการสนับสนุนในด้านอื่น ๆ ยังเป็นสิ่งที่ใฝ่หา แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ได้พยายาม ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และในปีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งมีข้อสังเกตที่สมควรรายงานไว้ดังนี้

๑. อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

จากการปฏิบัติราชการตามอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามพระ- ราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้ การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่สามารถดำเนินการให้ได้ผลสำเร็จเท่าที่ ควร จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราช บัญญัตติดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ (ดูภาคผนวก ๖) เพื่อให้คณะกรรมการ

ป.ป.ป. ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีและมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช บัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีอำนาจ

๑. พิจารณาดำเนินการสืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเพิ่มขึ้นคือ “บุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน” ซึ่งแต่เดิมบุคคลดังกล่าวไม่อยู่ในบทนิยาม คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ”

๒. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้สิทธิโดยมิชอบ เช่น การเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในบทนิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” หรือ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” ตามกฎหมายใหม่ และมีปัญหาว่าเรื่องที่มีผู้กล่าวหาหรือเรียนหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้สิทธิโดยมิชอบ อยู่ในความหมายของบทนิยามดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้มีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่าปัญหาดังกล่าวสมควรให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาและมีความเห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ เป็นการปฏิบัติการในตำแหน่งโดยทุจริต ทั้งนี้ เพราะว่าถ้าบุคคลนั้นไม่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ย่อมไม่มีสิทธิที่จะเบิกได้ และ

ถือได้ว่าเป็น “การทุจริตในวงราชการ” ตามความหมายของบทนิยาม “การทุจริตในวงราชการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ (ดูภาคผนวก ๗)

๓. คณะกรรมการไม่สามารถรับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาได้

- เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาด และนายกรัฐมนตรียอมรับทราบแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการชี้มูลความผิดไปหรือการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

- เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

๔. คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

- เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียน และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนิน

การสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

- เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ดูภาคผนวก ๘)

- เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้ ส่วนเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ถ้าพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการประสานงานก็ได้

๕. กรณีการสั่งพักราชการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการหรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหรือร้องเรียน ก็ให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาหรือร้องเรียนสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการ

อำนาจสั่งพักราชการนี้จะใช้เพื่อความสะดวกในการสอบสวนเป็นสำคัญ ดังนั้นถ้ามีพฤติการณ์หรือเหตุการณ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่าจะเป็นการอุปสรรคขัดขวางการสอบสวนเป็นอย่างยิ่งก็อาจจะใช้อำนาจนี้ได้

๖. ก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือร้องเรียนกระทำความผิด จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาหรือร้องเรียนให้ผู้นั้นทราบ และให้โอกาสแก่ผู้นั้นที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือร้องเรียนด้วย

๗. กรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเรื่องจากประธานกรรมการ ป.ป.ป. แล้ว ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่องดังกล่าว เมื่อได้ดำเนินการไปประการใดแล้วก็ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบผลทุกสามสิบวัน ในการสอบสวนทางวินัยให้คณะกรรมการสอบสวนนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มาใช้เป็นหลักในการสอบสวน ซึ่งตามกฎหมายเดิมมิได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบทุกสามสิบวันและไม่มีบทกำหนดให้นำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มาใช้เป็นหลักในการสอบสวนและทำความเข้าใจ

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องสั่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว และเมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตาม ต้องแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบภายในสิบห้าวัน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการเก็บเรื่องไว้นานเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือของ

บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามที่กล่าวมาข้างต้น ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

๘. กรณีเป็นความผิดทางอาญา เมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ป. แจ้งต่อพนักงานสอบสวนแล้ว พนักงานสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ถ้ามีความจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ป. อาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันก็ได้ เมื่อเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร

๙. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติกหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งคณะกรรมการมีมติให้รับไว้พิจารณา และดำเนินการสืบสวนสอบสวนอยู่ก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็มีอำนาจดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑๐. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่แต่งตั้งคณะกรรมการ ทำ

การสอบสวนทางวินัย หรือไม่ดำเนินการพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากประธานกรรมการ ป.ป.ป. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร

กรณีที่กล่าวมาข้างต้นเป็นผลมาจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแต่เดิมมิได้กำหนดไว้

อย่างไรก็ดีแม้จะมีการแก้ไขปรับปรุงไปบ้างแล้วแต่ก็ยังมีช่องว่างช่องโหว่ที่ควรจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมอีกบางส่วน ที่สำคัญเช่น

๑. เกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องร้ายแรงผิดปกติกหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. สอบสวนและส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการทางศาลแล้ว ควรจะต้องมีอำนาจอายัดทรัพย์สินที่ร้ายแรงขึ้นผิดปกติกนั้นด้วย เพื่อป้องกันการยักย้ายถ่ายเท

๒. เรื่องการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควรจะมีบทลงโทษผู้มีหน้าที่ต้องแสดงแต่ไม่ยอมแสดงหรือแสดงไม่ตรงกับความเป็นจริงด้วย

๒. งานด้านป้องกัน

การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยเน้นหนักในด้านการป้องกันนั้น เป็นนโยบายของรัฐบาลทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินตามแนวทางนั้นตลอดมา ด้วยตระหนักดีว่าการป้องกันมิให้การทุจริตและประพฤติมิชอบมีโอกาสดังเกิดขึ้นได้หรือเกิดขึ้นน้อยที่สุดนั้น ย่อมจะช่วยยับยั้งหรือบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศลงได้มาก

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอมาตรการและความเห็นในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการรวม ๑๙ เรื่อง ซึ่งในจำนวนนี้เป็นมาตรการที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ๓ เรื่อง ส่งให้ส่วนราชการพิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติราชการเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นการประสานงาน ๒ เรื่อง คณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้ยุติเรื่อง ๒ เรื่อง และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ป.ป.ป. อีก ๑๒ เรื่อง นอกจากนี้ยังมีเรื่องที่อยู่ระหว่างการวิจัยของสำนักงาน ป.ป.ป. อีก ๒ เรื่อง

งานด้านการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นงานด้านป้องกันอีกประการหนึ่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่ามีความสำคัญในด้านการป้อง

กันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นอย่างมาก โดยได้พยายามศึกษาวิเคราะห์ตำแหน่งที่สมควรให้มีการแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินเพิ่มขึ้นตลอดมา และในรอบปีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย แสดงสินทรัพย์ และหนี้สินเพิ่มขึ้นอีก ๑,๗๓๔ ตำแหน่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๑ สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวงนั้น อยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ตระหนักดีว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ถ้าไม่สามารถทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนได้ตระหนักถึงภัยอันตรายอันเกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและเข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. วิธีการที่จะให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ป.ป.ป. และการที่จะปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนมีทัศนคติและค่านิยมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและเกลียดชังการทุจริต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเอาวิธีการประชาสัมพันธ์เข้ามาใช้

การดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ การสร้างศรัทธา หาค้นหามิตร ปลุกจิตสำนึก โดยกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ คือ “ลดการทุจริต” ในปีนี้ได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสนทนาทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ การให้ข่าว ให้ข้อมูล การบรรยาย การจัดนิทรรศการ การสัมมนา การมอบโล่และประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติผู้สนับสนุน กิจกรรม ป.ป.ป. การเผยแพร่บทความ การ

อภิปราย การเผยแพร่เพลง ป.ป.ป. การเผยแพร่คำขวัญ การประกวดสปอตโทรทัศน์ ภาพสไลด์ประกอบเสียง และสปอตวิทยุ

ถึงแม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. จะดำเนินการเน้นหนักไปในด้านป้องกันเพียงใดแต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ป. และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ จึงทำให้งานด้านนี้ยังไม่อาจประสบผลได้เท่าที่มุ่งหมายไว้

๓. งานด้านปราบปราม

การปฏิบัติงานด้านปราบปรามเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ คือการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียนหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการและกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนรวมทั้งสิ้น ๒,๔๙๑ เรื่อง และในจำนวนเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับนี้เป็นบัตรสนเท่ห์ที่ไม่รับดำเนินการแต่เก็บไว้เป็นข้อมูล ๑,๐๗๗ เรื่อง คงเหลือเรื่องที่ได้รับไว้ดำเนินการ ๑,๔๑๔ เรื่อง และเมื่อรวมกับเรื่องของปีก่อน ๆ จะเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างดำเนินการรวมทั้ง

สิ้น ๓,๓๘๐ เรื่อง และในปีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนชี้มูลความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญา ๕๔ เรื่อง ยุติเรื่องหรือไม่รับพิจารณาหรือไม่ยกขึ้นพิจารณา ๑,๔๘๒ เรื่อง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. และเจ้าหน้าที่ได้เพียรพยายามที่จะปฏิบัติงานด้านปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อให้เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่ได้รับได้ดำเนินการพิจารณาสืบสวนสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเกิดผลดีที่สุด แต่ปริมาณเรื่องร้องเรียนที่ต้องรับผิดชอบมีมากไม่สมดุลกับอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ ตลอดจนขั้นตอนการสืบสวนสอบสวน การแสวงหาพยานหลักฐานต่าง ๆ ต้องใช้เวลา ทำให้มีเรื่องร้องเรียนค้างดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมาก

๔. อัตรากำลัง

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาเรื่องเรียน จำนวน ๒,๔๕๑ เรื่อง ประกอบกับมีเรื่องร้องเรียนที่ค้างการพิจารณาดำเนินการจากปีก่อน อีกจำนวนหนึ่ง จึงทำให้มีเรื่องร้องเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันสำนักงาน ป.ป.ป. มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่รวมทั้งสิ้น ๓๑๖ อัตรา ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการ ๒๘๑ อัตรา (ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหาร ๘๕ อัตรา สายงานสืบสวนสอบสวน ๑๗๖ อัตรา สายงานนิติการ ๑๒ อัตรา สายงานประชาสัมพันธ์ ๘ อัตรา) ลูกจ้างประจำ (พนักงานขับรถ พนักงานโรง คนงาน พนักงานโทรศัพท์ พนักงานพิมพ์ดีด) ๓๕ อัตรา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเรื่องร้องเรียนดังกล่าวจะเป็นอัตราส่วนที่แตกต่างกันมาก

นอกจากนั้นในการขยายอัตรากำลัง

เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการสามารถกระทำได้ในขอบเขตที่จำกัด จึงเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่สามารถดำเนินการให้รวดเร็วได้เท่าที่ควร

แม้ว่าสำนักงาน ป.ป.ป. จะมีอัตรา กำลังไม่สมดุลกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบก็ตาม แต่สำนักงาน ป.ป.ป. ก็ได้พัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น โดยการจัดการอบรมเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนและนิติกรระดับปฏิบัติ “หลักสูตรความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน” ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒ เมษายน ๒๕๓๑ และจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๑ นอกจากนั้นยังได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรม และสัมมนาหลักสูตรต่าง ๆ เป็นประจำอีกด้วย

๕. งบประมาณ

ในปีงบประมาณ ๒๕๓๑ สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับงบประมาณทั้งสิ้นเพียง ๒๘ ล้านบาทเศษ สำหรับการปฏิบัติงานทั้งในด้านการป้องกันและปราบปรามรวมทั้งการประชาสัมพันธ์

ในปัจจุบันนี้สำนักงาน ป.ป.ป. ยังได้

รับงบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน ฉะนั้นควรจะได้รับ การสนับสนุนด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายให้เพียงพอแก่การปฏิบัติงานตามภารกิจ เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๖. ความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ มีบทบาทสำคัญอย่างมากที่ทำให้การดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ในระยะก่อนหน้านี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เข้าไปสืบสวนสอบสวนเท่าที่ควร เช่น ในการขอเอกสารหรือขอทราบข้อเท็จจริง การดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน แต่หลังจากที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ ตลอดจนจนการสัมมนาระหว่างหัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจกับ ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๒๖ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ (ดูภาคผนวก ๙) ความร่วมมือที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับจากหน่วยงานต่าง ๆ นั้นมีมากขึ้นกว่าเดิม แต่จะมีเพิ่มขึ้นจนถึงขั้นที่น่าพอใจนั้นยังไม่อาจคาดหมายได้ในระยะอันใกล้

๗. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

ในปีนี้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ได้เข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบที่ฮ่องกง ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมกว่า ๒๕๐ คน จาก ๗๒ หน่วยงาน ของ ๓๒ ประเทศ ทำให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนี้ของประเทศต่าง ๆ ในเรื่องการตรวจสอบสืบสวนสอบสวนและการบังคับใช้กฎหมาย วิธีการป้องกัน ทักษะของโลกที่มีต่อการคอร์รัปชัน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีประโยชน์ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก และทำให้สำนักงาน ป.ป.ป. ได้เป็นที่รู้จักในบรรดาหน่วยงานของประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น

และสำนักงานไอซีเอซีของฮ่องกงซึ่งเป็นหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันที่มีชื่อเสียงของโลก ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่มาฝึกงานและดูงานที่สำนักงาน ป.ป.ป. หลายคณะ นอกจากนี้สำนักงาน ป.ป.ป. ยังได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. จำนวน ๔ คน ไปดูงานที่ประเทศอินโดนีเซีย โดยทุนขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อศึกษาแนวทางและวิธีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในประเทศนั้น

ด้วยทุนอุดหนุนของมูลนิธิต่างประเทศอีกเช่นเดียวกันที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสืบสวนสอบสวนตลอดจนความรู้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. จำนวน ๒ คน ไปฝึกอบรมที่สำนักงานไอซีเอซีของฮ่องกงด้วย

ภาคผนวก

- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน (เกณฑ์การคณะกรรมการ ป.ป.ป.)
- รายชื่อคณะอนุกรรมการ ป.ป.ป.
- สถิติเรื่องร้องเรียนที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๒๐ - ๒๕๓๑
- ตารางผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านปราบปราม
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐
- บันทึกเรื่องปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘
- ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา พ.ศ. ๒๕๓๐
- สรุปผลการสัมมนาเรื่องความร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ กับ ป.ป.ป.

ภาคผนวก ๑

(สำเนา)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๘ นั้น

บัดนี้ ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งมาครบกำหนดสองปีตามวาระแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ผู้มีนามดังต่อไปนี้ เป็นประธานกรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ คือ

๑. นายศิริ อติโพธิ	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกมล สนธิเกษตริน	เป็นกรรมการ
๓. พลตำรวจโท จำรัส จันทรขจร	เป็นกรรมการ
๔. นายชลุตม์ สวัสดิ์ทัต	เป็นกรรมการ
๕. นายประทีป ชุ่มวัฒนะ	เป็นกรรมการ
๖. นายปรีชา สุวรรณทัต	เป็นกรรมการ
๗. นายวันชัย ศิริรัตน์	เป็นกรรมการ
๘. นายศลย์ เวสโกสิทธิ์	เป็นกรรมการ
๙. พลเอก เกรียงกู ดิษฐบรรจง	เป็นกรรมการ
๑๐. นายอุดม ทันท่วน	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือเอก สนธิ บุญยะชัย
รองนายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ๒

(สำเนา)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการพลเรือน

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายอำนาจ วงศ์วิเชียร รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประจวบ สุนทรากร
รองนายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ๓

รายชื่อคณะอนุกรรมการ ป.ป.ป.

โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีคำสั่งตั้งบุคคลในคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อให้มีหน้าที่พิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มอบหมาย

คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน

๑. นายวันชัย ศิริรัตน์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	อนุกรรมการ
๓. นายจิระ เมฆวิชัย	อนุกรรมการ
๔. นายธัญญา หาญพล	อนุกรรมการ
๕. นางประจิตต์ กำภู	อนุกรรมการ
๖. นายประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง	อนุกรรมการ
๗. นายประสาธน์ กล้าหาญ	อนุกรรมการ
๘. นายปัญญา ยมะสมิต	อนุกรรมการ
๙. นางผานิต นิตินันท์ประกาศ	อนุกรรมการ
๑๐. นายมัญญู พาหิระ	อนุกรรมการ
๑๑. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	อนุกรรมการ
๑๒. นายสตี ศรีบุญเรือง	อนุกรรมการ
๑๓. นายโอภาส อรุณินท์	อนุกรรมการ
๑๔. นายโอฬาร ไกรฤกษ์	อนุกรรมการ
๑๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖. หัวหน้าฝ่ายวางมาตรการป้องกันและปราบปราม กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗. นิติกร ๗ กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย

๑. นายอำนาจ วงศ์วิเชียร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นางสาวกมลรัตน์ หล้าสูงษ์	อนุกรรมการ
๓. นายติน ปรัชญพฤทธิ์	อนุกรรมการ
๔. นายทองอินทร์ วงศ์โสธร	อนุกรรมการ
๕. นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์	อนุกรรมการ
๖. นายธรรมรัฐ ณ ระนอง	อนุกรรมการ
๗. นายประชา เชาวศิลป์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวพรทิพย์ จาละ	อนุกรรมการ
๙. นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์	อนุกรรมการ
๑๐. นายวิษณุ เครื่องงาม	อนุกรรมการ
๑๑. นางศศิพัฒน์ เศวตวัฒนา	อนุกรรมการ
๑๒. นายสรชัย พิศาลบุตร	อนุกรรมการ
๑๓. นายสวัสดิ์ สุนทรรังษี	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๕. หัวหน้าฝ่ายวิจัยและแผนงาน กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. หัวหน้างานส่งเสริมการวิจัย กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์

๑. นายปรีชา สุวรรณทัต	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ เอกพจน์	อนุกรรมการ
๓. นายจิระพงษ์ สีวาระวิโรจน์	อนุกรรมการ
๔. นายจุมพล รอดคำดี	อนุกรรมการ
๕. นายถวัลย์ศักดิ์ สุขะวรรณ	อนุกรรมการ
๖. นายธวัช เมฆสุวรรณค์	อนุกรรมการ
๗. พลโท นฤดล เดชประดิษฐ์	อนุกรรมการ
๘. นายประกาศ วัชรภรณ์	อนุกรรมการ
๙. นางพรทิพย์ วรกิจโกศาทร	อนุกรรมการ
๑๐. นายพีระพงศ์ อิศรภักดี	อนุกรรมการ
๑๑. นายไพบูลย์ คุภวารี	อนุกรรมการ
๑๒. นายมนตรี เจริญวิทย์การ	อนุกรรมการ

๑๓. นายระเด่น ทักษณา	อนุกรรมการ
๑๔. นางวิไล จ้วงพานิช	อนุกรรมการ
๑๕. นายวุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๑๖. นางสาวเสาวณีย์ เสียงสุทธิวงศ์	อนุกรรมการ
๑๗. นายอุดม มุ่งเกษม	อนุกรรมการ
๑๘. นายอุทัย สินธุสาร	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๐. หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สิน

๑. พลตำรวจโท จำรัส จันทรวงจร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายจำนงค์ ชมภูรัตน์	อนุกรรมการ
๓. นายจำลอง เมื่อนโกคา	อนุกรรมการ
๔. พลตำรวจโท ประจง สิทธิไชย	อนุกรรมการ
๕. พลตำรวจโท ประยูร โกมารกุล ณ นคร	อนุกรรมการ
๖. นายพิชิต มกรเสน	อนุกรรมการ
๗. นายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร	อนุกรรมการ
๘. นายไพศาลย์ กุมาลย์วิสัย	อนุกรรมการ
๙. นายเรียบม เกษสาคร	อนุกรรมการ
๑๐. นายสงวน ศรีเสริมวงศ์	อนุกรรมการ
๑๑. นางสุนทรา เอี่ยมสุรีย์	อนุกรรมการ
๑๒. นางสุรัตน์ ชันชื้อ	อนุกรรมการ
๑๓. นายสมมาตร ฉันทพงศ์	อนุกรรมการ
๑๔. พลตรี อุดมสุข สุขโชติ	อนุกรรมการ
๑๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖. หัวหน้าฝ่ายสำรวจทรัพย์สิน กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน ๑

๑. นายอุดม ทันท่วน	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกษม กุหลาบแก้ว	อนุกรรมการ
๓. นายคัมภีร์ แก้วเจริญ	อนุกรรมการ
๔. นางจริยา เจียมวิจิตร	อนุกรรมการ
๕. นายชนะ อินสว่าง	อนุกรรมการ
๖. นายชลิต พิมลศิริ	อนุกรรมการ
๗. นายไพบุลย์ ไวกาสี	อนุกรรมการ
๘. พลตรี วิทย์ นิ่มนวล	อนุกรรมการ
๙. นายวีรวัฒน์ เจริญรุ่ง	อนุกรรมการ
๑๐. พลตำรวจตรี สุพาสน์ จีระพันธุ์	อนุกรรมการ
๑๑. นายอนันต์ สมัครการ	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๓. นิติกร ๗ กองสืบสวนสอบสวน ๑	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน ๒

๑. นายประทีป ชุ่มวัฒนะ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	อนุกรรมการ
๓. นายบรรทม จาตกานนท์	อนุกรรมการ
๔. นายปัญญา สติจิต	อนุกรรมการ
๕. นายปรีณะ ลีพัฒนพันธ์	อนุกรรมการ
๖. นายไพจิตร วิเศษโกสิน	อนุกรรมการ
๗. นายมาณิกย์ ยุกตะนันท์	อนุกรรมการ
๘. พลเรือตรี วิเชียร ปิ่นกุลบุตร	อนุกรรมการ
๙. นายสนิท วัฒนากร	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมศักดิ์ ศุภะรัฐภูเดช	อนุกรรมการ
๑๑. นายสุทธิศักดิ์ เอี่ยมประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๑๒. นายอัมพล สุวรรณภักดิ์	อนุกรรมการ
๑๓. นายอำพันธ์ ปุณณกันต์	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๕. นิติกร ๗ กองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน ๓

๑. นายชลุตม์ สวัสดิ์ทิศา	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายรัฐสันต์ ศิริโรจน์	อนุกรรมการ
๓. นายเดือน จิตรกร	อนุกรรมการ
๔. นายปรีชา วราโ	อนุกรรมการ
๕. นายไพโรจน์ ไวกาสี	อนุกรรมการ
๖. นายมนัส วงศ์ยุคดิธรรม	อนุกรรมการ
๗. นายยงยุทธ สาระสมบัติ	อนุกรรมการ
๘. นายฤทัย รักราชการ	อนุกรรมการ
๙. นายสายหยุด จำปาทอง	อนุกรรมการ
๑๐. นายแพทย์ สาโรจน์ อรรถวิวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๑. พลเรือตรี สิทธิพล เจริญผล	อนุกรรมการ
๑๒. นายเสรี สุธรรมชัย	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๓	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๔. นิติกร ๗ กองสืบสวนสอบสวน ๓	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน ๔

๑. พลเอก เกรียง ติษฐบรรจง	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายคำรณ บุญเชิด	อนุกรรมการ
๓. นายจรัญ สำเร็จประสงค์	อนุกรรมการ
๔. นายเจริญ สุวรรณเศรษฐ	อนุกรรมการ
๕. นายเด่น ภูสุวรรณ	อนุกรรมการ
๖. พันเอก ประทัง สิทธิสาร	อนุกรรมการ
๗. พลตรี ปราโมทย์ ระวังภัย	อนุกรรมการ
๘. นายยงยุทธ อุทยานะกะ	อนุกรรมการ
๙. นายวิชัย สุทธิราชธาดา	อนุกรรมการ
๑๐. เรืออากาศโท วิสารท์ ปัญจพรรค	อนุกรรมการ
๑๑. นายสนิท สนั่นศิลป์	อนุกรรมการ
๑๒. นายสนิท เสนาสุข	อนุกรรมการ
๑๓. พลโท สินธุ์ เกิดสมบุญ	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๔	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๕. นิติกร ๗ กองสืบสวนสอบสวน ๔	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องภาษี

๑. นายกมล สอนิเกษตริณ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายถาวร เมฆสุวรรณค์	อนุกรรมการ
๓. นายพิชัย จรรย์ศุภรินทร์	อนุกรรมการ
๔. นายมานิตย์ วิทยาเต็ม	อนุกรรมการ
๕. นายวิชัย ชื่นชมพูนุท	อนุกรรมการ
๖. นายสาทร ไชยฤกษ์	อนุกรรมการ
๗. นายสมใจนึก เองตระกูล	อนุกรรมการ
๘. พลตำรวจตรี อัสนี มกรานนท์	อนุกรรมการ
๙. นายอาภรณ์ นารถดิลก	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. หัวหน้าฝ่ายที่ ๑ กองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องป่าไม้

๑. นายศลย์ เวสโกสิทธิ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. พันตำรวจเอก จำนง ทัพเจริญ	อนุกรรมการ
๓. นายนิยม ติวุตานนท์	อนุกรรมการ
๔. พันตำรวจเอก บุญเขียน ไยบัวเทศ	อนุกรรมการ
๕. นายพีระพัชร สัตยพันธ์	อนุกรรมการ
๖. พันตำรวจเอก สมคิด จินะวัฒน์	อนุกรรมการ
๗. นายสอาด บุญเกิด	อนุกรรมการ
๘. พลตรี สุพิทย์ วรอุทัย	อนุกรรมการ
๙. นายเสงี่ยม สันติวงศ์	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. หัวหน้าฝ่ายที่ ๒ กองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทุจริต
หรือประพฤติมิชอบในการซื้อหนังสือแบบทดสอบประเมินผลฉบับบูรณาการ
ชั้นประถมปีที่ ๑ จากร้านสหกรณ์กลาโหม จำกัด

๑. นายมนัส วงศ์ยุคดิษฐรม	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลตำรวจโท ประจวบ สิทธิไชย	อนุกรรมการ
๓. นายพฤษกรพิงศ์ ชัยะโสสถิ	อนุกรรมการ
๔. นายกล้าณรงค์ จันทิก	อนุกรรมการและเลขานุการ
๕. นายสมชิต สดภูมินทร์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการพิจารณาตอบแทนผู้ทำความงามความดีในการ
ป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๑. นายปรีชา สุวรรณทัต	ประธานอนุกรรมการ
๒. คุณหญิง จันทนี สันตะบุตร	อนุกรรมการ
๓. นายไพบุลย์ สุขาวารี	อนุกรรมการ
๔. นางวิจิตร ระวีวงศ์	อนุกรรมการ
๕. เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.	อนุกรรมการ
๖. รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.
(นายชัยเชต สุนทรพิพิธ)	อนุกรรมการ
๗. รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.
(นายประสาธน์ กล้าหาญ)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๘. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดนิทรรศการเจริญรอยตามพระยุคลบาท

๑. นายอุทัย สินธุสาร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายธนู บุณยรัตพันธุ์	อนุกรรมการ
๓. นายระเด่น ทักษณา	อนุกรรมการ
๔. นายวินัย กลิ่นสุวรรณ	อนุกรรมการ
๕. นายสำเร็จ พันธุ์สนิท	อนุกรรมการ
๖. นายสุภีร์ รัตนนาคินทร์	อนุกรรมการ

๗. นายสุภัทร์ จีระพันธุ์	อนุกรรมการ
๘. นายสุวิทย์ ยอดมณี	อนุกรรมการ
๙. นายอุดมศักดิ์ เวชราภรณ์	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการกองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้แทนสำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.	อนุกรรมการ
๑๓. นายเกริกเกียรติ เอกพจน์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๔. นายประสิทธิ์ ประสิทธิ์ผล	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. นายสกนธ์ พันธุ์โกศล	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

**คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์
ทุจริตและประพฤติมิชอบในการจัดซื้อหรือแลกเปลี่ยนสารปรับปรุงดินฮิวมิค้ำ
ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

๑. นายประทีป ชุ่มวัฒนะ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	อนุกรรมการ
๓. นายมานิกย์ ยุกตะนันท์	อนุกรรมการ
๔. นายอัมพล สุวรรณภักดี	อนุกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการ
๖. นายกฤษฎา กลิ่นสุภา	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดประกวดภาพสไลด์ประกอบเสียง สปอตวิทยุ และโทรทัศน์

๑. นายไพบุลย์ ศุภวารี	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเจียม ลัมสดไส	อนุกรรมการ
๓. นายประจวบ อินอ้อด	อนุกรรมการ
๔. นายประสารณ์ กล้าหาญ	อนุกรรมการ
๕. นางพรทิพย์ วรกิจโภคาท	อนุกรรมการ
๖. นายพูน เกษจำรัส	อนุกรรมการ
๗. นายมนตรี เจนวิทย์การ	อนุกรรมการ
๘. นายอำนาจ สอนอัมศาตร์	อนุกรรมการ

๙. นายอุดม มุ่งเกษม	อนุกรรมการ
๑๐. หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ กองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางสาวยุพดี กิจกุล	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นางศรัณยา สุขเอม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ทุจริต
และประพฤตินิยมชอบในการรับจดทะเบียนรถยนต์เป็นซ์ ๓๐๐ ทิติ ของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๑. นายกมล สอนิเกษตริน	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายวิชัย ชื่นชมพูนุท	อนุกรรมการ
๓. นายอาภรณ์ นารถดิลก	อนุกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการ
๕. นายสรรเสริญ พลเจียก	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐ
มีพฤติการณ์ทุจริตและประพฤตินิยมชอบในการควบคุมและกำกับตรวจสอบ
การดำเนินการของสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ ๔ เมษายน ๒๕๒๗

๑. พลเอก เกรียง ติษฐบรรจง	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเทียนฉาย กีระนันทน์	อนุกรรมการ
๓. นายประภัทร พุทธสุวรรณ	อนุกรรมการ
๔. นายยงยุทธ อุทยานะกะ	อนุกรรมการ
๕. นายสนิท สนั่นศิลป์	อนุกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๔	อนุกรรมการและเลขานุการ
๗. นายนรินทร์ กมลรัตน์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘. นายอิทธิพร จิระพัฒน์กุล	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเรื่องการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยม
ในความซื่อสัตย์สุจริต

๑. นายจีระพงษ์ ลีวาระวิโรจน์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ เอกพจน์	อนุกรรมการ
๓. นายจุมพล รอดคำดี	อนุกรรมการ
๔. นายบุญสม นาวานุเคราะห์	อนุกรรมการ
๕. นายประสิทธิ์ ดำรงชัย	อนุกรรมการ
๖. นางพรทิพย์ วรกิจโกศาทร	อนุกรรมการ
๗. นายสุทัศน์ บุรีภักดี	อนุกรรมการ
๘. นางสาวอมรา ปฐภิญโญบูรณ์	อนุกรรมการ
๙. นางอรสา ศาสตราวุจิ	อนุกรรมการ
๑๐. นายอุดม มุ่งเกษม	อนุกรรมการ
๑๑. หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางศรัณยา สุขเอม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาวสุภาภรณ์ รั้งสิปยกุล	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ทุจริต
และประพฤติมิชอบในการทำให้โครงการทดลองจัดการป่าแบบอเนกประโยชน์
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

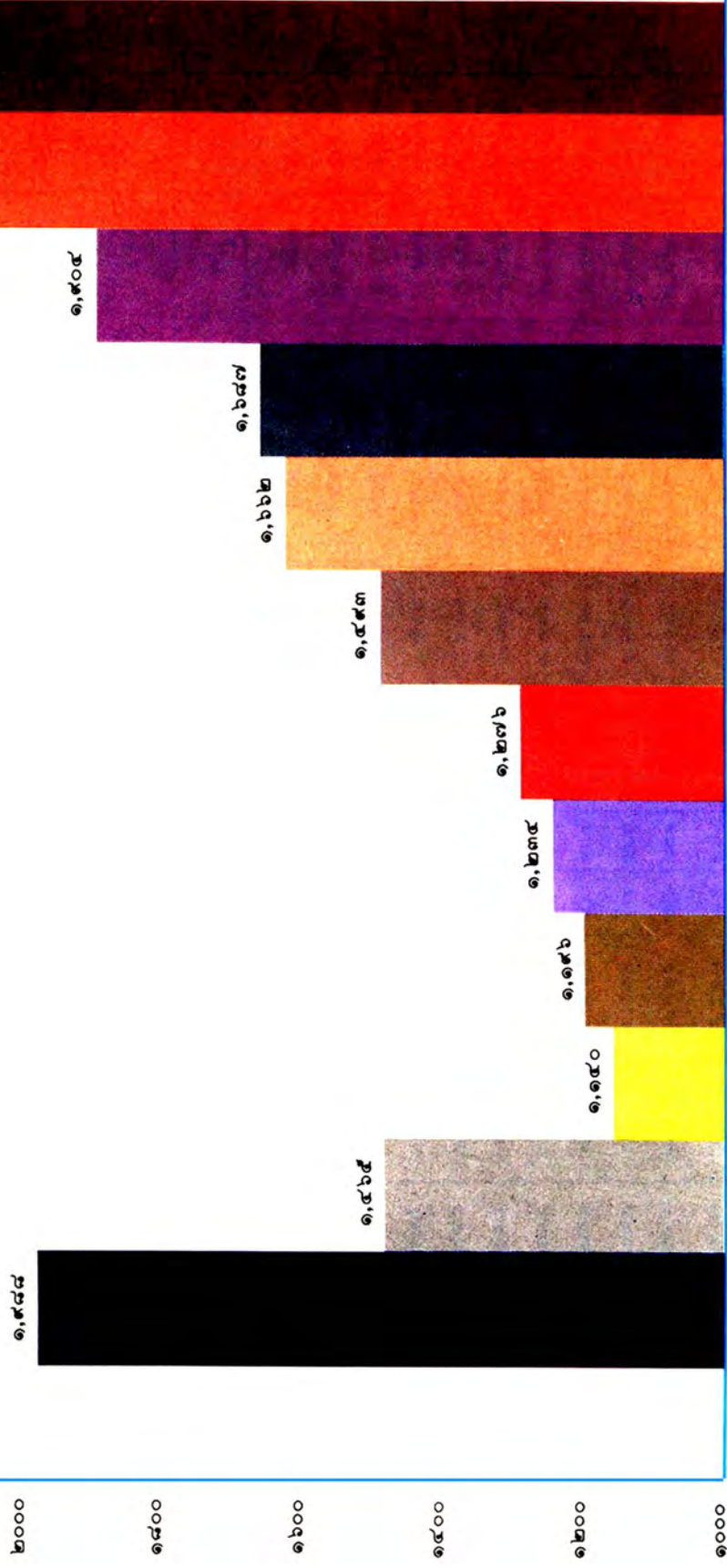
๑. นายศลย์ เวสโกสิทธิ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายกล้าณรงค์ จันทิก	อนุกรรมการ
๓. พันตำรวจเอก จำนง ทัพเจริญ	อนุกรรมการ
๔. นายชนะ อินสว่าง	อนุกรรมการ
๕. นายนิยม ติวตานนท์	อนุกรรมการ
๖. นายปรีชา เลิศกมลมาศ	อนุกรรมการ
๗. นายเสงี่ยม สันติวงศ์	อนุกรรมการ
๘. นายกมล สุขสมบูรณ์	อนุกรรมการและเลขานุการ

หน้าว่าง

จำนวนเรื่อง

ภาคผนวก ๔

สถิติเรื่องร้องเรียนที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับในปีงบประมาณ ๒๕๒๐ - ๒๕๓๑

๖

ภาคผนวก ๕

ตารางผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

ด้านปราบปราม

ปีงบประมาณ	เรื่องที่กำลังหาหรือเรียน					ดำเนินการพิจารณาสืบสวนสอบสวน					คงเหลือเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ	เรื่อง	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน			
	รับใหม่	บัตรสนเท่ห์ที่ไม่รับดำเนินการ แต่เก็บไว้เป็นข้อมูล	คงเหลือเรื่องที่ได้รับดำเนินการ	ยอดค้างยกมา จากปีที่แล้ว	รวมเรื่องที่รับไว้ดำเนินการ	ชี้มูล		ยุติหรือไม่รับพิจารณา	รวมเรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	เรื่อง							คน		
						ด้านวินัย	ด้านอาญาหรือวินัยและอาญา											เรื่อง	คน
๒๕๒๐	๑,๙๘๘	-	๑,๙๘๘	๘๑๐	๒,๗๙๘	๑๘	๒๐	๑๒๓	๑๕๐	๑๖๐	๒,๖๔๘	๔	๒,๖๔๘	๑๖๐	๒,๖๔๘	๑๖๐	๕		
๒๕๒๑	๑,๔๖๕	-	๒,๖๔๘	๒,๖๔๘	๔,๑๑๓	๒๙	๔๕	๘๑๖	๘๖๔	๑,๐๒๕	๓,๒๘๗	๘	๓,๒๙๕	๑,๐๒๕	๓,๒๙๕	๑,๐๒๕	๙		
๒๕๒๒	๑,๑๔๐	๑๖๖	๓,๒๙๕	๓,๒๙๕	๔,๔๖๑	๑๘	๓๙	๑,๑๒๖	๙๗๖	๑,๑๙๒	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๑๙๒	๓,๒๙๕	๑,๑๙๒	-		
๒๕๒๓	๑,๑๙๖	๓๑๑	๓,๒๙๕	๓,๒๙๕	๔,๕๑๖	๓๘	๕๗	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๓,๒๙๕	๑	๓,๓๐๖	๑,๑๒๖	๓,๓๐๖	๑,๑๒๖	๒๓		
๒๕๒๔	๑,๒๓๔	๓๗๘	๓,๒๙๕	๓,๓๖๒	๕,๒๑๘	๑๘	๓๗	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๑๒๖	๓,๒๙๕	๑,๑๒๖	-		
๒๕๒๕	๑,๒๗๖	๓๗๘	๓,๒๙๕	๓,๔๙๓	๕,๓๙๑	๒๗	๗๓	๑,๐๓๓	๑,๐๓๓	๑,๐๓๓	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๐๓๓	๓,๒๙๕	๑,๐๓๓	-		
๒๕๒๖	๑,๔๙๓	๔๙๑	๓,๒๙๕	๓,๒๙๕	๕,๐๘๖	๓๓	๘๑	๑,๐๓๓	๑,๐๓๓	๑,๐๓๓	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๐๓๓	๓,๒๙๕	๑,๐๓๓	-		
๒๕๒๗	๑,๖๖๒	๕๙๑	๓,๒๙๕	๓,๒๙๕	๕,๙๖๑	๔๗	๑๐๕	๑,๐๓๓	๑,๐๓๓	๑,๐๓๓	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๐๓๓	๓,๒๙๕	๑,๐๓๓	-		
๒๕๒๘	๑,๖๘๗	๕๙๑	๓,๒๙๕	๓,๗๓๐	๖,๖๑๖	๖๗	๑๒๙	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	-		
๒๕๒๙	๑,๙๐๔	๘๑๘	๓,๒๙๕	๒,๐๐๕	๖,๖๑๖	๗๐	๒๑๑	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	-		
๒๕๓๐	๒,๕๓๗	๑,๑๒๔	๓,๒๙๕	๒,๐๐๕	๗,๔๑๖	๗๒	๑๘๕	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	-		
๒๕๓๑	๒,๔๙๑	๑,๐๗๗	๓,๒๙๕	๑,๙๖๖	๗,๓๘๐	๑๕	๒๙	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	-	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	๓,๒๙๕	๑,๖๕๖	๑		

ภาคผนวก ๖
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

๑. “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือมี
เงินเดือนประจำ พนักงาน หรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการ
อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจด้วย

๑.แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓

๒* “การทุจริตในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

๓* “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแล การรับ การเก็บรักษา หรือการใช้ เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัตินั้น เป็นการทุจริตในวงราชการด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

๔* “องค์กรกลางบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นทำนองเดียวกัน ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแล การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหาร รัฐวิสาหกิจหรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจแล้วแต่กรณีด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒, ๓, ๔*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓

๕. “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงาน ซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ป.” ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคนกับเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการและกรรมการให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ ด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕ ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร

มาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการให้อยู่ในตำแหน่งมีกำหนดสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้

๖. ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการได้สิ้นสุดลงในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้วาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวขยายออกไปจนกว่าประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

๕. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓

๖. มาตรา ๔

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ อาจมีพระบรมราชโองการ แต่งตั้งผู้อื่นแทนด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร ประธานกรรมการหรือกรรมการ ที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีนี้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการ หรือกรรมการที่ตนแทน

๗*เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระบรมราชโองการ แต่งตั้งผู้อื่นแทนตามวรรคสอง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งเสนอนายกรัฐมนตรี แต่งตั้ง เพื่อรักษาการในตำแหน่งประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ใน ที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมทุกครั้งต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนน เสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ป.” มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและ ปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

มาตรา ๑๑ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้

การแต่งตั้งเลขาธิการต้องได้รับความเห็นชอบของวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร

๘*มาตรา ๑๒ เลขาธิการจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสี่ปีมิได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ วรรคสอง และมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ เลขาธิการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๗*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๕

๘*มาตรา ๖

๙ * (๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

๑๐ * (๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการ ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป

๑๑ * มาตรา ๑๓ ทวิ เรื่องดังต่อไปนี้ห้ามมิให้คณะกรรมการรับหรือยกขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดและนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณีการดำเนินการตามมาตรา ๑๙ เบื้อง

(๒) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิจารณา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณีการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๑ ตริ

๑๒ * มาตรา ๑๓ ตริ เรื่องดังต่อไปนี้คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา ร้องเรียน และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

๑๓ * มาตรา ๑๓ จัตวา เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับ หรือไม่ยกขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๑๓ ทวิ หรือมาตรา ๑๓ ตริ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา

๙, ๑๐ * แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๗

๑๑, ๑๒, ๑๓ * มาตรา ๘

ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบ
ก็ได้

มาตรา ๑๔ การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ
ซึ่งประธานกรรมการมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่สืบสวนและสอบสวนมาให้ถ้อยคำ หรือ
ให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแจ้งให้บุคคล
ใด ๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

การส่งหนังสือเรียก ให้นำไปส่งในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ

กรณีนำไปส่ง เมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดที่มีอายุเกินยี่สิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานใน
บ้านเรือนหรือที่สำนักงานของผู้รับก็ได้

๑๔* มาตรา ๑๔ ทวิ เมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถาม
ตามมาตรา ๑๔(๑) แล้ว ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ ที่ได้มีการสอบถามทุกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ มีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการชี้แจง
ข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวัน ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามทราบก่อนวันสิ้นกำหนดพร้อมกับ
เหตุผล โดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

๑๕* อนุกรรมการต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริต และ มีความรู้ความชำนาญในวิชา
การหรือกิจการต่าง ๆ

๑๖* การแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีกรรมการร่วม

๑๔* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๙

๑๕, ๑๖* มาตรา ๑๐

อยู่ด้วยหนึ่งคน และอนุกรรมการนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ และไม่มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๗ ยกเว้น (๒)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใด ๆ ห้ามมิให้กรรมการหรืออนุกรรมการผู้นั้น ร่วมในการสืบสวนหรือสอบสวนเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนต่อนายกรัฐมนตรีตามรายการ วิธีการ และกำหนดเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด

๑๗*มาตรา ๑๗ ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาสอบสวนโดยไม่ชักช้า และก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด จะต้องแจ้งข้อกล่าวหา ร้องเรียนให้ผู้นั้นทราบ และให้โอกาสแก่ผู้นั้นที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ร้องเรียนด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการพิจารณาสอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี

๑๘*มาตรา ๑๘ ในการพิจารณาสอบสวนตามความในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควร ให้สั่งพักราชการหรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน ก็ให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน สั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการและให้ถือว่าเป็นการสั่งพักราชการหรือสั่งพักงานตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนนั้น และให้นำบทบัญญัติ ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการสั่งให้กลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานเพราะถูกสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

๑๙*มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติตามมาตรา ๑๗ ทวิ

๑๗*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๑

๑๘, ๑๙*มาตรา ๑๒

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ
มีมติว่า เรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว มีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ
ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อ
พนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง
ถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน
สามสิบวันก็ได้ เมื่อเห็นว่ามีเหตุอันสมควร

๒๐*มาตรา ๑๙ ทวิ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเรื่องตามมาตรา ๑๙ แล้วต้องแต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย หรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้นั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการประการใดไปบ้าง
แล้ว ให้แจ้งคณะกรรมการทราบผลทุกสามสิบวัน

ในการสอบสวนทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนนำสำนวนการสอบสวน
ของคณะกรรมการมาใช้เป็นหลักในการสอบสวน และทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนด้วย และในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการ ก็ให้แสดง
เหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นด้วย

๒๑*มาตรา ๑๙ ตริ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการ
สอบสวนตามมาตรา ๑๙ ทวิ แล้ว ต้องสั่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตาม ต้องแจ้งให้
คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวัน

๒๒*มาตรา ๑๙ จัตวา ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิ หรือมาตรา
๑๙ ตริ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

๒๓*มาตรา ๑๙ เบญจ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ดำเนินการตามมาตรา
๑๙ ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตริ ไม่
ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมี
อำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีที่จำเป็นจะสั่งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลพิจารณา
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็น
ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็น

๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
วงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๓

ไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการ

๒๔*มาตรา ๒๐ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือมีการกล่าวหาร้องเรียนว่า
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย
เบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือเรียนนั้น มีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณา
หรือไม่ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๓ ไว้แล้ว
ให้คณะกรรมการนำรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่งว่า พฤติการณ์หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือเรียนมีมูลเพียงพอ
ที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง
ต่อไป ในการสืบสวนสอบสวนนี้ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่
ผู้ใดดำเนินการแล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมด

๒๕*มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการสืบสวนสอบสวนตามมาตรา ๒๐ แล้ว
มีมติว่ากรณีมีมูลน่าเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะ
กรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการและระยะเวลา
ที่คณะกรรมการกำหนด

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ
ดำเนินการสอบสวนหรือมอบอำนาจให้กรรมการหรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวน และให้นำความ
ในมาตรา ๑๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมด

๒๔, ๒๕*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๔

๒๖*มาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ แล้ว หากพิจารณาวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และไม่สามารถชี้แจงได้ว่า ทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และให้คณะกรรมการแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ตริ แล้วเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งหรือดำเนินการให้มีการสั่งลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๒๗*มาตรา ๒๑ ตริ บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติตามมาตรา ๒๑ ทวิ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลโดยไม่ชักช้าเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่า ทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งสมควรทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการโดยเร็ว เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบด้วยก็ให้ดำเนินการตามความเห็นของพนักงานอัยการ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้แจ้งพนักงานอัยการทราบเพื่อยื่นคำร้องต่อไป

๒๘*มาตรา ๒๑ จัตวา เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการตามมาตรา ๑๗ ทวิ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรงหรือในกรณีที่มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการได้มีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่น นอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น พนักงานอัยการ นายกรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการตุลาการ แล้วแต่กรณีดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒๖, ๒๗, ๒๘. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๕

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ
อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจ
สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามกำหนดในพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เรียกหรือสั่งให้ส่ง
ตามมาตรา ๑๔(๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมอบหมาย หรือเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ
หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาสอบสวน

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ. เล่มที่ ๙๒ ตอนที่ ๕๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๘)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นนโยบายที่สำคัญสำหรับรัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไปให้
ได้ผลอย่างจริงจัง และในการนี้สมควรที่จะมอบหมายภาระหน้าที่อันนี้ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และเพื่อให้คณะ
กรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไปตามมติของคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ถึงมาตรา ๑๕ ได้พิมพ์ข้อความที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้วในพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑๖ บรรดาเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับไว้ก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

(ร.จ. เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๑๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๐)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการและรองเลขานุการ และการแต่งตั้งผู้รักษาการแทนในกรณีที่ประธานกรรมการและเลขานุการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการและขั้นตอนวิธีการในการสืบสวนสอบสวนและพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่กล่าวหาหรือเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ผลอย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ๗

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ (เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ อยู่ในความหมายของบทนิยาม “การทุจริตในวงราชการ” หรือ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ”)

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) ได้มีหนังสือ ค่วนมาก ที่ นร ๐๘๐๑/๑๘๓๗๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓^(๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้บัญญัตินิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“การประพฤติมิชอบในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ

(๑) มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

๗๗

๗๗

“การทุจริตในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“การประพฤติมิชอบในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดินไม่ว่าการปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัตินั้นเป็นการทุจริตในวงราชการด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

๗๗

๗๗

การเก็บรักษาหรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัตินั้นเป็นการทุจริตในวงราชการด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) มีปัญหาว่า เรื่องที่มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้สิทธิโดยมิชอบ เช่น การเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ อยู่ในความหมายของคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” หรือ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” หรือไม่ ซึ่งในเรื่องนี้มีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย คือ

ฝ่ายที่หนึ่ง มีความเห็นว่า การเบิกเงินที่จะได้รับจากทางราชการสำหรับตนเอง เช่น เบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกัน เป็นเท็จ ไม่เป็น “การทุจริตในวงราชการ” หรือ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” เพราะตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ เดิมนั้นมิได้มีบทนิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” และ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ให้คำจำกัดความคำว่า “การทุจริต” ไว้ ๔ ประการ คือ ๑. การปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ ๒. การไม่ปฏิบัติกรอย่างใด ๓. การใช้อำนาจในตำแหน่ง และ ๔. การใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถ้าหากกฎหมายใหม่มีความประสงค์จะกำหนดให้คำว่า “การทุจริตในวงราชการ” มีความหมายเหมือนกับที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. กำหนดไว้ ก็คงจะไม่ตัดการกระทำประการที่ ๔ ออก และในการพิจารณาเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ได้แต่ชี้มูลทางวินัยว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๑^(๒) และมาตรา ๗๓^(๓) ซึ่งเป็นบทที่ไม่ต้องอาศัยการกระทำที่เป็น การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติการในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ และชี้มูลความผิด

(๒) มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ หมกมุ่นในการพนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด ซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) มาตรา ๗๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอก ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑^(๔) นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยมีความเห็นว่า การเบิกเงินค่าเบียดเบียนและค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการเป็นการใช้สิทธิ^(๕)

สำหรับ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” แม้เรื่องจะเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการใช้เงินของแผ่นดิน แต่เมื่อไม่เป็นการปฏิบัติการหรือไม่ปฏิบัติการในตำแหน่งหน้าที่ และไม่เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการประพฤติมิชอบในวงราชการ

ฝ่ายที่สอง มีความเห็นว่า กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีเจตนาทุจริตในการเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบียดเบียน ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่จะสืบสวนสอบสวนและชี้มูลความผิด โดยถือว่าเป็น “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” เพราะก่อนที่จะมีบทนิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” และ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ให้คำจำกัดความคำดังกล่าวไว้ดังนี้

การทุจริตในวงราชการ หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติการอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ในวงราชการ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ดังกล่าวนั้นโดยมิชอบ หรือใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

การประพฤติมิชอบในวงราชการ หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติการอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ในวงราชการ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ดังกล่าวนั้นโดยมิชอบ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน หรือคำสั่ง ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นจะเป็นการทุจริตด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ให้รวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงด้วย

เหตุที่บทนิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” ตามมาตรา ๓^(๖) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ตัดคำว่า “หรือใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมิชอบ” ออก ก็เพราะมีคำว่า “ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่” อยู่แล้ว เนื่องจากคำว่า “อำนาจ” หรือ “สิทธิ” นั้น มีความหมายอย่างเดียวกัน กล่าวคือ ตาม

(๔) มาตรา ๓๔๑ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอนหรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕) บันทึก เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความในปัญหาข้อกฎหมาย (กรณีข้าราชการมีเจตนาทุจริตในการเบิกค่าเบียดเบียนและค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ) เรื่องเสร็จที่ ๒๗๔/๒๕๐๘

(๖) โปรดดูเชิงอรรถ (๑) หน้า ๑๑๓

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๓๓ และ พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายคำว่า “สิทธิ” หมายถึง อำนาจอันชอบธรรม และคำว่า “อำนาจ” หมายถึง สิทธิ และตั้งแต่ได้มีการตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ขึ้นมา แม้ในคำจำกัดความคำว่า “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” จะไม่มีคำว่า “หรือใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่ของรัฐ” ก็ตาม แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็รับพิจารณาเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาว่ามีการประพฤติมิชอบในวงราชการเกี่ยวกับการเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าบ้าน ค่าช่วยเหลือบุตร และ ค่ารักษาพยาบาลเป็นเท็จ โดยเห็นว่าเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ราชการ แต่มิใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมื่อสอบสวนได้มูลความจริงแล้ว ก็ชี้มูลความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๑ วรรคสอง^(๗) และชี้มูลทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑^(๘) หากแปลความบทนิยามตามกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ว่า การใช้สิทธิดังกล่าว อันเป็นความเท็จ ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ป. แล้ว ก็หมายความว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับพิจารณาและชี้มูลการกระทำผิดดังกล่าว เป็นการกระทำนอกอำนาจ ถือได้ว่าเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗^(๙)

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖)^(๑๐) เคยมีความเห็นว่า “การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางไปราชการนั้น เป็นหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้น และได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้น หรือไม่ ถ้าการเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทางนั้นเป็นหน้าที่ในตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้น ข้าราชการผู้นั้นก็ย่อมมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่ถ้าการเบิกนั้นมีได้อยู่ในหน้าที่ราชการของข้าราชการผู้ตั้งเบิก ก็หาใช่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการไม่ ฉะนั้น ถ้าเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางของตนเอง แม้เป็นการเดินทางไปราชการก็หาใช่เป็นการกระทำการเบิกในหน้าที่ราชการที่ข้าราชการผู้นั้นจะต้องปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายในทางราชการอย่างใดไม่ จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อ ๆ มา แสดงให้เห็นว่าเป็นการให้สิทธิแก่ข้าราชการให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทาง เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายโดยเฉพาะตัวที่ข้าราชการผู้นั้นได้ใช้จ่ายไปในการเดินทางไปราชการเท่านั้น ข้าราชการผู้เดินทางหาไม่หน้าที่ในทางราชการที่จะต้องทำการเบิกไม่ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า แม้จะกระทำด้วยเจตนาทุจริตและเป็นเท็จ ก็ไม่มีความผิดฐานทุจริตในหน้าที่ราชการ ส่วนการที่จะเป็นการแจ้งความเท็จหรือทำเอกสารเท็จเพื่อให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินนั้นเป็นอีกกรณีหนึ่ง”

(๗)โปรดดูเชิงอรรถ (๒) หน้า ๑๑๔

(๘)โปรดดูเชิงอรรถ (๔) หน้า ๑๑๕

(๙)มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑๐)โปรดดูเชิงอรรถ (๕) หน้า ๑๑๕

ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวย่อมหมายความว่า

(๑) ถ้าการเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการนั้นเป็นหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้น และได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ย่อมมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือ ทางวินัย ผิดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสาม^(๑๑) ทางอาญาผิดประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗^(๑๒)

(๒) ถ้าไม่เป็นหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้น แต่ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้น ย่อมมีความผิดทางวินัยฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๑ วรรคสอง^(๑๓) และมีความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑^(๑๔) ซึ่งเป็นแนวที่ ก.พ. และคณะกรรมการป.ป.ป. ปฏิบัติอยู่ การกระทำตาม (๒) นี้จึงอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพราะเข้าความหมายของคำจำกัดความของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในข้อที่ว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ดังกล่าว นั้นโดยมิชอบ ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตด้วยหรือไม่ก็ตาม

ตามเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีเจตนาทุจริตเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าบ้าน ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกัน แม้จะไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้น แต่ก็เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๑ วรรคสอง^(๑๕) ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑^(๑๖) ฐานฉ้อโกง ซึ่งอยู่ในคำจำกัดความคำว่า “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” ตามมาตรา ๓^(๑๗) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไข

(๑๑) มาตรา ๖๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑๒) โปรดดูเชิงอรรถ (๙) หน้า ๑๑๖

(๑๓) โปรดดูเชิงอรรถ (๒) หน้า ๑๑๔

(๑๔) โปรดดูเชิงอรรถ (๔) หน้า ๑๑๕

(๑๕) โปรดดูเชิงอรรถ (๒) หน้า ๑๑๔

(๑๖) โปรดดูเชิงอรรถ (๔) หน้า ๑๑๕

(๑๗) โปรดดูเชิงอรรถ (๑) หน้า ๑๑๓

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวสมควรให้คณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายว่า การใช้สิทธิโดยมิชอบดังกล่าวข้างต้น อยู่ในความหมายของบทนิยาม “การทุจริตในวงราชการ” หรือ “การประพฤติมิชอบในวงราชการ” ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ป. และผู้แทนสำนักงาน ก.พ. แล้ว มีความเห็นว่า เงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกัน เป็นเงินที่กฎหมายบัญญัติให้สิทธิแก่ข้าราชการหรือบุคคลที่กฎหมายระบุไว้ที่จะเบิกได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กฎหมายกำหนด การเบิกเงินดังกล่าวจึงเป็นการใช้สิทธิ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากบทนิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” ตามมาตรา ๓^(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติการไว้เป็น ๒ ลักษณะ คือ (๑) การปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติการในตำแหน่ง อย่างหนึ่ง และ (๒) การปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติการในหน้าที่อีกอย่างหนึ่ง กล่าวคือ การใช้สิทธิเบิกเงินเป็นการปฏิบัติการในตำแหน่ง ส่วนการเบิกเงินโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เบิกจ่ายเงินนั้นเป็นการปฏิบัติการในหน้าที่ การเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันของบุคคลผู้มีสิทธิ จึงเป็นการปฏิบัติการในตำแหน่ง ทั้งนี้ เพราะว่าถ้าบุคคลนั้นไม่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ย่อมไม่มีสิทธิที่จะเบิกได้ แต่ไม่ใช่เป็นการปฏิบัติการในหน้าที่ เพราะบุคคลดังกล่าวไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการเบิกเงินมาเพื่อจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิเบิก อันเป็นการปฏิบัติในหน้าที่ นอกจากนั้นบทนิยาม “การทุจริตในวงราชการ” ยังได้แยกเรื่อง**การปฏิบัติการในตำแหน่งหรือหน้าที่**ออกจากเรื่อง**การใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่**ไว้เป็นคนละเรื่องอีกด้วย

สำหรับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๖) ที่ว่า การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ ถ้าเป็นหน้าที่ในตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้น ก็ย่อมมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่ถ้าการเบิกนั้นมิได้อยู่ในหน้าที่ราชการของข้าราชการผู้ตั้งเบิก ก็หาใช่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการไม่ นั้น เป็นการวินิจฉัยในแง่การปฏิบัติการ**ในหน้าที่**กับการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่รวมกันไป และได้วินิจฉัยไปก่อนที่จะมีบทนิยามคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

(๑๘)โปรดดูเชิงอรรถ (๑) หน้า ๑๑๓

ฉะนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) จึงมีความเห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ เป็นการปฏิบัติการในตำแหน่งโดยทุจริต และถือได้ว่าเป็น “การทุจริตในวงราชการ” ตามความหมายของบทนิยาม “การทุจริตในวงราชการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบุรณ์
(นายอมร จันทรสมบุรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๓๑

ภาคผนวก ๘

ประกาศ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
เรื่อง หลักเกณฑ์เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรงจะไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ตี (๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการจึงกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

กรณีมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติมิชอบในวงราชการนั้นมีลักษณะดังนี้

๑. ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และ

๒. ผลแห่งการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการเพียงเล็กน้อยหรือเป็นการกระทำไปโดยมุ่งหวังให้เกิดผลดีแก่ราชการ หรือระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

กรณีดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณาและถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๐

(ลงชื่อ) ศิริ อติโพธิ

(นายศิริ อติโพธิ)

ประธานกรรมการ ป.ป.ป.

ภาคผนวก ๙

ผลการสัมมนาเรื่อง การร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ ป.ป.ป. ณ โรงแรมอิมพีเรียล กรุงเทพมหานคร วันที่ ๒๖ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

ตามที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง การร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ ป.ป.ป. ขึ้นระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ กับสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และนโยบายของรัฐบาลนั้น

เมื่อการสัมมนาเสร็จสิ้นลงโดยผู้เข้าร่วมสัมมนาได้นำปัญหาต่าง ๆ อันเป็นอุปสรรคขัดข้องในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมาปรึกษาหารือและหาแนวทางแก้ไขร่วมกันแล้ว ปรากฏผลการสัมมนาโดยสรุปดังนี้

๑. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป. และแนวทางแก้ไข

ที่ประชุมสัมมนาเห็นว่า

๑.๑ กฎหมาย ป.ป.ป. ทั้งฉบับเดิมและฉบับแก้ไขเพิ่มเติมส่วนใหญ่มีความชัดเจนที่สามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ ส่วนมีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใดนั้น เห็นว่า เมื่อได้มีการบัญญัติเป็นกฎหมายแล้วก็เป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๑.๒ การปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เห็นว่า มีปัญหาที่ควรจะร่วมกันแก้ไขได้แก่

๑.๒.๑ ปัญหาเกี่ยวกับคำนิยาม คำว่าทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีปัญหา ๒ ประเด็น

(๑) จะรวมถึงการใช้สิทธิ เช่น การเบิกค่าเช่าบ้านโดยมิชอบหรือไม่ เห็นว่าไม่ควรรวม เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายไม่ต้องการให้ดำเนินการในเรื่องการใช้สิทธิและเพราะไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่

(๒) ที่ให้รวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ด้วยนั้น จะทำให้ผู้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบ ทำให้เกิดการเสียขวัญและกำลังใจ และขาดความมั่นใจ อันจะเป็นผลเสียแก่การปฏิบัติงาน จึงต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงเรื่องนี้ด้วย

๑.๒.๒ ปัญหากรณีที่ ป.ป.ป. รับเรื่องไว้แล้วมีผู้เอาเรื่องไปฟ้องต่อศาล ป.ป.ป. จะต้อง

รอเรื่องนั้นไว้ก่อนจนกว่าศาลจะพิจารณาเสร็จ

๑.๒.๓ ปัญหากรณี ป.ป.ป. สอบถามข้อเท็จจริงไปตามมาตรา ๑๔ ทวิ ซึ่งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจจะต้องตอบภายใน ๓๐ วันนั้น แม้มีอุปสรรคไม่สามารถตอบข้อเท็จจริงได้ทัน ก็ต้องตอบชี้แจงข้อขัดข้องนั้น ๆ ให้ ป.ป.ป. ทราบภายใน ๓๐ วันด้วย

๑.๒.๔ ปัญหากรณีกรรมการและอนุกรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องใดแล้วเข้าร่วมสอบสวนในเรื่องนั้น ซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ จะทำให้ผลการสอบสวนเสียไปหรือไม่นั้น เห็นว่า ไม่ทำให้เสียไป เพราะการสอบสวนและพิจารณากระทำในรูปคณะกรรมการ

๑.๒.๕ ปัญหากรณีการพักราชการตามมาตรา ๑๘ มี ๓ ประเด็น

(๑) ถ้าการสั่งพักราชการตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป. หากขัดกับกฎหมายอื่นจะทำได้หรือไม่ เห็นว่า ให้ถือตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป. ซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษ ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งพักราชการตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป.

(๒) การพิจารณาสั่งพักราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องมีมาตรฐานกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าผิดอย่างไร จึงจะสั่งพักราชการได้ และจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ

(๓) ในกรณีการสอบสวนผู้บังคับบัญชาระดับสูงแล้ว ควรจะสั่งพักราชการหรือพักงานผู้ถูกกล่าวหาทุกกรณีและทุกครั้ง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกกล่าวหาบังคับข่มขู่พยานซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา

๑.๒.๖ ปัญหาที่พนักงานสอบสวนอาจใช้เวลาเกิน ๑๘๐ วัน (รวมทั้งที่ขอขยายเวลาแล้ว) ตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม นั้นมี ๒ ประเด็น คือ

(๑) จะทำให้สำนวนคดีนั้นเสียไปหรือไม่ เห็นว่าไม่เสียเพราะเป็นสำนวนการสอบสวนที่ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นอกจากสำนวนนั้นจะขาดอายุความฟ้องร้องคดี

(๒) จะแก้ปัญหายังไงนั้น เห็นว่าควรแก้โดยการเพิ่มอัตรากำลังให้กองกำกับการ ๖ กองปราบปราม หรือตั้งกองกำกับขึ้นมารับผิดชอบเรื่องนี้เพิ่มขึ้น หรือยกระดับกองกำกับการ ๖ กองปราบปราม ขึ้นเป็นกองบังคับการ

๑.๒.๗ ปัญหากรณีที่วิตกกังวลว่า สำนวนการสอบสวนของ ป.ป.ป. จะไม่ดีพอที่จะใช้เป็นหลักในการสอบสวนทางวินัย ตามมาตรา ๑๔ ทวิ วรรคสอง นั้น เห็นว่า สำนวนของ ป.ป.ป. ได้ผ่านการกลั่นกรองมาหลายระดับตั้งแต่เจ้าหน้าที่ อนุกรรมการ และกรรมการแล้ว น่าจะใช้เป็นหลักได้

๑.๒.๘ ปัญหากรณีการนับอายุความตามมาตรา ๑๕ ทวิ ที่ว่าผู้บังคับบัญชาจะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนทางวินัยหรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง จะนับเริ่มต้นตั้งแต่เมื่อใดนั้น เห็นว่าควรจะนับตั้งแต่วันที่หนังสือนั้นไปถึงสายตาของผู้บังคับบัญชานั้น

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการบังคับใช้ พ.ร.บ. ป.ป.ป.หลายประการ เช่น เรื่องการทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ควรจะรับดำเนินการ เพราะจะทำให้มีการขอทราบข้อเท็จจริงและขอพยานหลักฐานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้เสียเวลาในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีภารกิจมาก ต้องการความคล่องตัวสูง นอกจากนี้ในกรณีที่มีการร้องเรียนเท็จต่อ ป.ป.ป. กล่าวหาใส่ร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้กระทำผิดจริง ควรจะมีมาตรการให้ผู้กล่าวหาดังกล่าวได้รับโทษด้วย เป็นต้น

๑.๒.๙ ปัญหากรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป. เช่น การดำเนินการทางวินัยตามที่ ป.ป.ป. ชี้มูล ทั้งในเรื่องการนับอายุความและวิธีดำเนินการนั้น ส่วนราชการต่าง ๆ ควรจะจัดให้มีการแทรกความรู้เรื่องกฎหมาย ป.ป.ป. เข้าไปในการอบรมสัมมนา โดยอาจจะเชิญ ป.ป.ป. ไปบรรยายหรืออภิปรายร่วมด้วย

๒. แนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจกับ ป.ป.ป.

๒.๑ ด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒.๑.๑ ความร่วมมือระหว่างการสืบสวนสอบสวน

(๑) เรื่องพยานเอกสาร ปกติได้มีการให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ป. ดิอยู่แล้ว มีปัญหาล่าช้าบ้าง ส่วนมากจะเป็นเอกสารที่เก็บไว้นาน ยากแก่การค้นหา หรือมีกรณีเกี่ยวเนื่อง เช่น กำลังหาผู้รับผิดชอบแพ่งอยู่

(๒) เรื่องพยานบุคคล กรณีอ้างว่าต้องขออนุญาตส่วนกลางก่อนให้ปากคำนั้น ป.ป.ป.ควรมีหนังสือแจ้งต้นสังกัดในส่วนกลางก่อน เพื่อจะได้นัดหมายล่วงหน้าให้

(๓) เรื่องการขอทราบข้อเท็จจริงที่ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ตอบตามกำหนดเวลาหรือตอบไม่ตรงประเด็นไม่ครบประเด็นนั้น เห็นว่า ป.ป.ป. ควรประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในการสอบถามควรจะมีเขียนข้อเท็จจริงที่ต้องการเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจนด้วย

(๔) ในบางกรณีผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน อาจจะไม่ได้ทำผิด แต่ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานจะมองว่าเป็นผู้กระทำผิดแล้ว ทำให้ใช้อ้างเป็นเหตุกลับแก้ล้างจนกระทบกระเทือนต่อความก้าวหน้าทางราชการได้ เรื่องนี้ควรที่ ป.ป.ป. และผู้เข้าร่วมสัมมนาจะได้ช่วยกันประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่เข้าใจว่าการถูกสอบสวนจาก ป.ป.ป. ยังไม่ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิด

๒.๑.๒ ความร่วมมือภายหลัง ป.ป.ป. ชี้มูลความผิด

(๑) การตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ทำผิดหลายคนหลายสังกัดที่ทำความผิดร่วมกันควรตั้งเป็นคณะเดียว

(๒) เรื่องพยานเอกสาร ควรจะให้มีการพิสูจน์เอกสารให้แน่ชัด

(๓) เรื่องพยานบุคคล ถ้าพยานกลับคำให้การในกรณีคดีอาญา ควรจะดำเนิน

คดีแก่พยานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

(๔) กรณีที่เมื่อข้อมูลความผิดไปแล้ว ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาหมักจะทราบข้อเท็จจริงทั้งหมดทำให้พยานบางคนถูกขอร้องหรือข่มขู่ นั้น เห็นว่า ต้นสังกัดที่ได้รับเรื่องข้อมูล จะต้องกวดขันในเรื่องการเก็บรักษาความลับให้มากยิ่งขึ้น จึงจะป้องกันได้

๒.๒ ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒.๒.๑ ควรกำหนดขั้นตอนและเวลาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกรณีเกี่ยวกับการให้บริการแก่ประชาชนไว้ให้ชัดเจน

๒.๒.๒ ควรจัดทำคู่มือและจัดให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๓ เพิ่มเงินเดือนขั้นต่ำและสวัสดิการให้เท่าเทียมกันในข้าราชการทุกฝ่าย

๒.๒.๔ ควบคุมการเรียกรับโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะเป็นบ่อเกิดของการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นอย่างมาก

๒.๓ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

๒.๓.๑ ควรจัดตั้งกองตรวจสอบทรัพย์สินขึ้นดำเนินการโดยเฉพาะ

๒.๓.๒ ควรเพิ่มตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีช่องโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เกิดการทุจริตเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งรองอธิบดี

“ข้าราชการ” รับใช้	ประชาชน
เสียดลชะชื้อสัตย์ผล	ส่งให้
บ้านเมืองรุ่งเรืองลัน	สงบสุข
คอรัปชั่นชาติไชรั	ชาติต้องล่มจม

(ผลงานการประพันธ์ของ นายณรรฐพงศ์ เรืองวิวัฒน์โรจน์)
โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ชลบุรี

บริษัท อมรินทร์ พรินติง กรุ๊ป จำกัด
โทร. ๔๒๔๒๘๐๐-๑

